

ประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง
เรื่อง อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ (ฉบับที่ ๑๒)

ด้วยคณะกรรมการค่าจ้างได้มีการประชุมศึกษาและพิจารณาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับอัตราค่าจ้างที่ลูกจ้างได้รับอยู่ ประกอบกับข้อเท็จจริงอื่นตามที่กฎหมายกำหนด เมื่อวันที่ ๘ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๖ และมีมติเห็นชอบให้กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเพื่อใช้บังคับแก่นายจ้างและลูกจ้างทุกคน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๙ (๓) และมาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑ คณะกรรมการค่าจ้างจึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ (ฉบับที่ ๑๑) ลงวันที่ ๑ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๕

ข้อ ๒ ให้กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็นเงินวันละสามร้อยเจ็ดสิบบาท ในท้องที่จังหวัดภูเก็ต

ข้อ ๓ ให้กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็นเงินวันละสามร้อยหกสิบสามบาท ในท้องที่กรุงเทพมหานคร จังหวัดนครปฐม นนทบุรี ปทุมธานี สมุทรปราการ และสมุทรสาคร

ข้อ ๔ ให้กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็นเงินวันละสามร้อยหกสิบเอ็ดบาท ในท้องที่จังหวัดชลบุรี และระยอง

ข้อ ๕ ให้กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็นเงินวันละสามร้อยห้าสิบสองบาท ในท้องที่จังหวัดนครราชสีมา

ข้อ ๖ ให้กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็นเงินวันละสามร้อยห้าสิบเอ็ดบาท ในท้องที่จังหวัดสมุทรสงคราม

ข้อ ๗ ให้กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็นเงินวันละสามร้อยห้าสิบบาท ในท้องที่จังหวัดขอนแก่น ฉะเชิงเทรา เชียงใหม่ ปราจีนบุรี พระนครศรีอยุธยา และสระบุรี

ข้อ ๘ ให้กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็นเงินวันละสามร้อยสี่สิบเก้าบาท ในท้องที่จังหวัดลพบุรี

ข้อ ๙ ให้กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็นเงินวันละสามร้อยสี่สิบแปดบาท ในท้องที่จังหวัดนครนายก สุพรรณบุรี และหนองคาย

ข้อ ๑๐ ให้กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็นเงินวันละสามร้อยสี่สิบเจ็ดบาท ในท้องที่จังหวัดกระบี่ และตราด

ข้อ ๑๑ ให้กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็นเงินวันละสามร้อยสี่สิบห้าบาท ในท้องที่จังหวัดกาญจนบุรี จันทบุรี เชียงราย ตาก นครพนม บุรีรัมย์ ประจวบคีรีขันธ์ พังงา พิชณุโลก มุกดาหาร สกลนคร สงขลา สระแก้ว สุราษฎร์ธานี และอุบลราชธานี

ข้อ ๑๒ ให้กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็นเงินวันละสามร้อยสี่สิบสี่บาท ในท้องที่จังหวัดชุมพร เพชรบุรี และสุรินทร์

ข้อ ๑๓ ให้กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็นเงินวันละสามร้อยสี่สิบสามบาท ในท้องที่จังหวัด นครสวรรค์ ยโสธร และลำพูน

ข้อ ๑๔ ให้กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็นเงินวันละสามร้อยสี่สิบสองบาท ในท้องที่จังหวัดกาฬสินธุ์ นครศรีธรรมราช บึงกาฬ เพชรบูรณ์ และร้อยเอ็ด

ข้อ ๑๕ ให้กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็นเงินวันละสามร้อยสี่สิบเอ็ดบาท ในท้องที่จังหวัดชัยนาท ชัยภูมิ พัทลุง สิงห์บุรี และอ่างทอง

ข้อ ๑๖ ให้กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็นเงินวันละสามร้อยสี่สิบบาท ในท้องที่จังหวัดกำแพงเพชร พิจิตร มหาสารคาม แม่ฮ่องสอน ระนอง ราชบุรี ลำปาง เลย ศรีสะเกษ สตูล สุโขทัย หนองบัวลำภู อำนาจเจริญ อุตรธานี อุตรดิตถ์ และอุทัยธานี

ข้อ ๑๗ ให้กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็นเงินวันละสามร้อยสามสิบแปดบาท ในท้องที่จังหวัดตรัง น่าน พะเยา และแพร่

ข้อ ๑๘ ให้กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็นเงินวันละสามร้อยสามสิบบาท ในท้องที่จังหวัดนราธิวาส ปัตตานี และยะลา

ข้อ ๑๙ เพื่อประโยชน์ตามข้อ ๒ ถึงข้อ ๑๘ คำว่า “วัน” หมายถึง เวลาทำงานปกติของลูกจ้าง ซึ่งไม่เกินชั่วโมงทำงานดังต่อไปนี้ แม้นายจ้างจะให้ลูกจ้างทำงานน้อยกว่าเวลาทำงานปกติเพียงใดก็ตาม

(๑) เจ็ดชั่วโมง สำหรับงานที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพและความปลอดภัยของลูกจ้าง ตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๔๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑

(๒) แปดชั่วโมง สำหรับงานอื่นซึ่งไม่ใช่ตาม (๑)

ข้อ ๒๐ ห้ามมิให้นายจ้างจ่ายค่าจ้างเป็นเงินแก่ลูกจ้างน้อยกว่าอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ

ข้อ ๒๑ ประกาศคณะกรรมการค่าจ้างฉบับนี้ให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๗ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๘ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

(นายไพโรจน์ โชติกเสถียร)

ปลัดกระทรวงแรงงาน

ประธานกรรมการค่าจ้าง

คำชี้แจง
ประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง
เรื่อง อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ (ฉบับที่ ๑๒)

ตามที่คณะกรรมการค่าจ้างได้ออกประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ (ฉบับที่ ๑๒) ลงวันที่ ๘ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๖ เพื่อกำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๗ เป็นต้นไปนั้น เพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องได้มีความเข้าใจเกี่ยวกับการกำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำครั้งนี้ คณะกรรมการค่าจ้างจึงขอชี้แจงให้ทราบทั่วกัน ดังนี้

๑. อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ หมายถึง อัตราค่าจ้างที่คณะกรรมการค่าจ้างกำหนดตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยคณะกรรมการค่าจ้างมีแนวคิดเกี่ยวกับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำว่า “เป็นอัตราค่าจ้างที่เพียงพอสำหรับแรงงานทั่วไป แรกเข้าทำงาน ๑ คน ให้สามารถดำรงชีพอยู่ได้ตามสมควรแก่มาตรฐานการครองชีพ สภาพเศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งเหมาะสมตามความสามารถของธุรกิจในพื้นที่นั้น”

๒. การกำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการค่าจ้าง ซึ่งเป็นองค์กรไตรภาคีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบด้วย ผู้แทนฝ่ายนายจ้าง ผู้แทนฝ่ายลูกจ้าง และผู้แทนฝ่ายรัฐบาล ฝ่ายละ ๕ คนเท่ากัน

๓. ในการพิจารณากำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ คณะกรรมการค่าจ้างได้ศึกษาและพิจารณาข้อเท็จจริงตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในมาตรา ๘๗ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๖๐ คือ อัตราค่าจ้างที่ลูกจ้างได้รับอยู่ประกอบด้วย ข้อเท็จจริงอื่น โดยคำนึงถึงดัชนีค่าครองชีพ อัตราเงินเฟ้อ มาตรฐานการครองชีพ ต้นทุนการผลิต ราคาของสินค้าและบริการ ความสามารถของธุรกิจ ผลผลิตภาพแรงงาน ผลสัมฤทธิ์มวลรวมของประเทศ และสภาพทางเศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งสูตรการคำนวณอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ โดยได้เทียบเคียงหรือใกล้เคียงกับสูตรการกำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำของหลายประเทศ เช่น ฝรั่งเศส มาเลเซีย บราซิล และคอซตาริกา ซึ่งองค์การแรงงานระหว่างประเทศ (International Labour Organization : ILO) นำมาแสดงเป็นกรณีตัวอย่างของสูตรที่ต่างประเทศยอมรับว่า สามารถดูแลคุณภาพชีวิตของลูกจ้างได้ ซึ่งการกำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำในครั้งนี้จะทำให้แรงงานทั่วไปแรกเข้าทำงานที่เข้าสู่ตลาดแรงงานใหม่ในปี ๒๕๖๗ รวมทั้งแรงงานที่ทำงานในสถานประกอบกิจการอยู่แล้วใน ๗๗ จังหวัด ได้รับการปรับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำตามประกาศดังกล่าว

๔. คณะกรรมการค่าจ้างได้กระจายอำนาจการพิจารณาอัตราค่าจ้างขั้นต่ำไปยังภูมิภาค โดยได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการพิจารณาอัตราค่าจ้างขั้นต่ำกรุงเทพมหานคร และคณะอนุกรรมการพิจารณาอัตราค่าจ้างขั้นต่ำจังหวัด รวม ๗๗ คณะ เป็นองค์กรไตรภาคีเช่นเดียวกับคณะกรรมการค่าจ้าง เพื่อให้ทำหน้าที่เสนออัตราค่าจ้างขั้นต่ำของจังหวัดให้สอดคล้องเหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมในแต่ละพื้นที่มากยิ่งขึ้น รวมทั้งได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการวิชาการและกลั่นกรอง เพื่อพิจารณากลั่นกรองข้อเสนอของจังหวัด ศึกษาข้อมูลข้อเท็จจริงของสภาพเศรษฐกิจและสังคมปัจจุบันเพื่อใช้ประกอบการพิจารณาอัตราค่าจ้างขั้นต่ำให้สอดคล้องกับกรอบแนวทางและหลักเกณฑ์การพิจารณาอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเสนอต่อคณะกรรมการค่าจ้าง

๕. การพิจารณาในครั้งนี้ได้ใช้สูตรการคำนวณอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ ซึ่งข้อมูลที่นำมาใช้ประกอบการคำนวณ คือ อัตราค่าจ้างขั้นต่ำตามประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ (ฉบับที่ ๑๑) อัตราการสมทบของแรงงานต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) อัตราการเติบโตของผลผลิตภาพแรงงาน อัตราเงินเฟ้อ และตัวแปรเชิงคุณภาพตามมาตรา ๘๗ โดยพิจารณาจากภาวะเศรษฐกิจไทยในเดือนตุลาคม ปี ๒๕๖๖^๑ อยู่ในทิศทางฟื้นตัวตามอุปสงค์ในประเทศทั้งการบริโภคและการลงทุนภาคเอกชน และแนวโน้มเศรษฐกิจไทยในปี ๒๕๖๗^๒

^๑ ธนาคารแห่งประเทศไทย รายงานเศรษฐกิจและการเงินเดือนตุลาคม ๒๕๖๖

^๒ ธนาคารแห่งประเทศไทย ผลการประชุมคณะกรรมการนโยบายการเงิน ครั้งที่ ๖/๒๕๖๖ เมื่อวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๖

คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ ๓.๒ สูงกว่าเศรษฐกิจไทยในปี ๒๕๖๖ ที่คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ ๒.๔ และเมื่อพิจารณาราคาสินค้าอุปโภคบริโภคที่จำเป็นในการครองชีพของลูกจ้างในช่วง ๑๑ เดือนแรกของปี ๒๕๖๖^๓ พบว่า ราคาสินค้าในหมวดอาหารและเครื่องดื่ม และค่าใช้จ่ายส่วนบุคคลมีราคาสูงขึ้น ได้ส่งผลให้ค่าจ้างที่แท้จริงของแรงงานลดลง ดังนั้น เพื่อรักษาอำนาจซื้อของแรงงานทั่วไปที่เริ่มเข้าทำงานใหม่ให้สามารถดำรงชีพอยู่ได้ในแต่ละวันอย่างมีคุณภาพ คณะกรรมการค่าจ้างจึงได้มีมติให้ปรับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเพิ่มในอัตราวันละ ๒ - ๑๖ บาท เป็นอัตราวันละ ๓๓๐ - ๓๗๐ บาท โดยให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๗ เป็นต้นไป

๖. การพิจารณาของคณะกรรมการค่าจ้างนี้อยู่บนพื้นฐานของความเสมอภาค และรับฟังความคิดเห็นของทุกฝ่าย ผลการพิจารณาจะนำไปสู่ข้อยุติที่เป็นที่ยอมรับร่วมกันของทุกฝ่าย เพื่อให้นายจ้างสามารถประกอบธุรกิจอยู่ได้ ลูกจ้างสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างเป็นสุข

๗. อัตราค่าจ้างขั้นต่ำตามประกาศฉบับนี้ไม่มีผลบังคับใช้กับราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ นายจ้างที่จ้างลูกจ้างทำงานเกี่ยวกับงานบ้านอันมิได้มีการประกอบธุรกิจรวมอยู่ด้วย นายจ้างซึ่งจ้างลูกจ้างทำงานที่มีได้แสวงหากำไรในทางเศรษฐกิจ นายจ้างที่จ้างลูกจ้างในงานบรรทุกหรือขนถ่ายสินค้าเรือเดินทะเล นายจ้างที่ตกลงจ้างผู้รับงานไปทำที่บ้าน นายจ้างที่จ้างลูกจ้างในงานเกษตรกรรมซึ่งมิได้จ้างลูกจ้างทำงานตลอดปี และมีมิได้ให้ลูกจ้างทำงานในลักษณะที่เป็นงานอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากงานเกษตรกรรม^๔ ดังกล่าว

งานเกษตรกรรม ได้แก่

งานที่เกี่ยวกับการเพาะปลูก เช่น การทำนา ทำไร่ ทำสวน การปลูกพืช การเพาะพันธุ์ การตัดเก็บเกี่ยวพืชผล การทำนุบำรุงดินเพื่องานเพาะปลูก

งานที่เกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์ เช่น การเพาะเลี้ยงสัตว์ การขยายพันธุ์สัตว์ การจับสัตว์ การเก็บบรรดาสิ่งทั้งปวงที่เกิดขึ้นโดยธรรมชาติของสัตว์

งานที่เกี่ยวกับการป่าไม้ เช่น การตัด ฟัน กาน โคน ลิด เลื่อย ผ่า ถาก ทอน ขุด ชักลากไม้ในป่า การทำสวนป่า การเก็บหาของป่า

งานที่เกี่ยวกับการทำนาเกลือสมุทร หมายถึง การให้ได้มาซึ่งเกลือโดยการนำน้ำเค็มเข้านาหรือพื้นที่ราบ ซึ่งทำเป็นคันกั้นน้ำเป็นแปลง ๆ แล้วตากให้แห้งจนตกผลึกเป็นเกลือ

งานที่เกี่ยวกับการประมงที่มีใช้การประมงทะเล เช่น การเพาะพันธุ์ การขยายพันธุ์ การเลี้ยงจับ ดัก ล่อ ทำอันตราย ฆ่า หรือเก็บสัตว์น้ำ รวมถึงการเตรียมและการซ่อมบำรุงเครื่องมือทำการประมงด้วย

๘. นายจ้างจะต้องจ่ายค่าจ้างเป็นเงินให้แก่ลูกจ้างทุกคนไม่น้อยกว่าอัตราค่าจ้างขั้นต่ำที่กฎหมายกำหนด ไม่ว่าลูกจ้างนั้นจะมีเชื้อชาติ สัญชาติ วัย หรือเพศใด สำหรับนายจ้างรายใดได้จ่ายค่าจ้างให้แก่ลูกจ้างเท่ากับหรือสูงกว่าอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ ถือว่านายจ้างรายนั้นปฏิบัติตามกฎหมายค่าจ้างขั้นต่ำแล้ว ส่วนนายจ้างรายใดที่ยังจ่ายค่าจ้างน้อยกว่าอัตราค่าจ้างขั้นต่ำให้ปรับค่าจ้างให้เท่ากับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำตามท้องที่ที่สถานประกอบกิจการดำเนินการอยู่

๙. อัตราค่าจ้างขั้นต่ำนี้มุ่งที่จะคุ้มครองแรงงานทั่วไปแรกเข้าทำงานที่เข้าสู่ตลาดแรงงานใหม่ในปี ๒๕๖๗ เพื่อให้แรงงานเข้าใหม่เหล่านี้สามารถดำรงชีพอยู่ได้ตามสมควรแก่ภาวะการครองชีพในปี ๒๕๖๗ สำหรับแรงงานที่เข้าสู่ตลาดแรงงานมาไม่น้อยกว่า ๑ ปี จะเป็นแรงงานที่มีทักษะฝีมือมากขึ้น มีผลิตภาพแรงงานเพิ่มขึ้น นายจ้างควรพิจารณาปรับค่าจ้างให้แก่ลูกจ้างมากกว่าอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ

จึงชี้แจงมาเพื่อทราบ และขอความร่วมมือเจ้าของสถานประกอบกิจการปฏิบัติตามประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ (ฉบับที่ ๑๒) ดังกล่าวโดยทั่วกัน

คณะกรรมการค่าจ้าง

๘ ธันวาคม ๒๕๖๖

^๓ กระทรวงพาณิชย์ ดัชนีราคาผู้บริโภคของประเทศ เดือนพฤศจิกายน ปี ๒๕๖๖

^๔ คำชี้แจงกระทรวงแรงงาน เรื่อง กฎกระทรวงว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานในงานเกษตรกรรม พ.ศ. ๒๕๔๗ กระทรวงแรงงาน เดือนเมษายน พ.ศ. ๒๕๔๘

อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ ปี 2567
ตามประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ (ฉบับที่ 12) ลงวันที่ 8 ธันวาคม 2566
มีผลใช้บังคับวันที่ 1 มกราคม 2567 เป็นต้นไป

หน่วย : บาทต่อวัน

ลำดับ	อัตรา ค่าจ้างขั้นต่ำ (บาทต่อวัน)	จำนวน (จังหวัด)	เขตท้องที่บังคับใช้
1	370	1	จังหวัดภูเก็ต
2	363	6	กรุงเทพมหานคร จังหวัดนครปฐม นนทบุรี ปทุมธานี สมุทรปราการ และสมุทรสาคร
3	361	2	จังหวัดชลบุรี และระยอง
4	352	1	จังหวัดนครราชสีมา
5	351	1	จังหวัดสมุทรสงคราม
6	350	6	จังหวัดขอนแก่น ฉะเชิงเทรา เชียงใหม่ ปราจีนบุรี พระนครศรีอยุธยา และสระบุรี
7	349	1	จังหวัดลพบุรี
8	348	3	จังหวัดนครนายก สุพรรณบุรี และหนองคาย
9	347	2	จังหวัดกระบี่ และตรัง
10	345	15	จังหวัดกาญจนบุรี จันทบุรี เชียงราย ตาก นครพนม บัรีรัมย์ ประจวบคีรีขันธ์ พังงา พิษณุโลก มุกดาหาร สกลนคร สงขลา สระแก้ว สุราษฎร์ธานี และอุบลราชธานี
11	344	3	จังหวัดชุมพร เพชรบุรี และสุรินทร์
12	343	3	จังหวัดนครสวรรค์ ยโสธร และลำพูน
13	342	5	จังหวัดกาฬสินธุ์ นครศรีธรรมราช บึงกาฬ เพชรบูรณ์ และร้อยเอ็ด
14	341	5	จังหวัดชัยนาท ชัยภูมิ พัทลุง สิงห์บุรี และอ่างทอง
15	340	16	จังหวัดกำแพงเพชร พิจิตร มหาสารคาม แม่ฮ่องสอน ระนอง ราชบุรี ลำปาง เลย ศรีสะเกษ สตูล สุโขทัย หนองบัวลำภู อำนาจเจริญ อุดรธานี อุดรดิตถ์ และอุทัยธานี
16	338	4	จังหวัดตรัง น่าน พะเยา และแพร่
17	330	3	จังหวัดนราธิวาส ปัตตานี และยะลา

สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน
กองเศรษฐกิจการแรงงาน
สำนักงานคณะกรรมการค่าจ้าง
ธันวาคม 2566

ประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง
เรื่อง อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ (ฉบับที่ ๑๓)

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือในสาขาอาชีพช่างก่อสร้าง สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรม สาขาอาชีพช่างเครื่องกล สาขาอาชีพช่างไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์ สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรมศิลป์ และสาขาอาชีพภาคบริการ รวม ๕๔ สาขา ให้เหมาะสมกับสถานการณ์และสภาพข้อเท็จจริงในปัจจุบัน คณะกรรมการค่าจ้างชุดที่ ๒๒ จึงได้มีการประชุมศึกษาและพิจารณาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับอัตราค่าจ้างที่ลูกจ้างได้รับตามมาตรฐานฝีมือ และมีมติในคราวการประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๖๖ เมื่อวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๖๖ เห็นชอบให้ปรับปรุงอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือดังกล่าว และเพื่อให้ประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือมีความเหมาะสมและสะดวกต่อการถือปฏิบัติ คณะกรรมการค่าจ้างจึงมีมติเห็นชอบให้ปรับปรุงประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ ทุกฉบับรวมเป็นฉบับเดียว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๙ (๔) และมาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑ คณะกรรมการค่าจ้าง จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ข้อ ๒ ให้ยกเลิก

(๑) ประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ (ฉบับที่ ๙) ลงวันที่ ๔ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๓

(๒) ประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ (ฉบับที่ ๑๐) ลงวันที่ ๕ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๔

(๓) ประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ (ฉบับที่ ๑๑) ลงวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๕

(๔) ประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ (ฉบับที่ ๑๒) ลงวันที่ ๑๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๖

ข้อ ๓ ในประกาศนี้

“มาตรฐานฝีมือ” หมายความว่า มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ ตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน

ข้อ ๔ อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือในแต่ละสาขาอาชีพและในแต่ละระดับ ให้เป็นดังนี้

(๑) สาขาอาชีพช่างก่อสร้าง สาขาช่างหินขัด ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อย
เจ็ดสิบบาท

(๒) สาขาอาชีพช่างก่อสร้าง สาขาช่างฉาบยิปซัม ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อย
เจ็ดสิบบาท

(๓) สาขาอาชีพช่างก่อสร้าง สาขาช่างติดตั้งยิปซัม ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อย
แปดสิบห้าบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยเก้าสิบห้าบาท

(๔) สาขาอาชีพช่างก่อสร้าง สาขาช่างมุงหลังคากระเบื้องคอนกรีต ระดับ ๑ เป็นเงิน ไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยเจ็ดสิบบาท ระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยเก้าสิบบาท และระดับ ๓ เป็นเงิน ไม่น้อยกว่าวันละหกร้อยแปดสิบห้าบาท

(๕) สาขาอาชีพช่างก่อสร้าง สาขาช่างก่ออิฐ ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยสิบบาท
ระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยสามสิบบาท และระดับ ๓ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละหกร้อยสี่สิบห้าบาท

(๖) สาขาอาชีพช่างก่อสร้าง สาขาช่างฉาบปูน ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยห้าสิบบาทบาท ระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยหกสิบบาทบาท และระดับ ๓ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละหกร้อยเจ็ดสิบบาทบาท

(๗) สาขาอาชีพช่างก่อสร้าง สาขาช่างอะลูมิเนียมก่อสร้าง ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยสามสิบห้าบาท ระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยสี่สิบห้าบาท และระดับ ๓ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละหกร้อยห้าสิบห้าบาท

(๘) สาขาอาชีพช่างก่อสร้าง สาขาช่างไม้ก่อสร้าง ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละ สี่ร้อยสี่สิบห้าบาท ระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยเก้าสิบห้าบาท และระดับ ๓ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละ หกร้อยแปดสิบห้าบาท

(๙) สาขาอาชีพช่างก่อสร้าง สาขาช่างเขียนแบบก่อสร้างด้วยคอมพิวเตอร์ ระดับ ๑
เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละหกร้อยเก้าสิบบาท

(๑๐) สาขาอาชีพช่างก่อสร้าง สาขาช่างปูกระเบื้องผนังและพื้น ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่า
วันละสิ่ร้อยแปดสิบห้าบาท ระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยแปดสิบบาท และระดับ ๓ เป็นเงินไม่น้อยกว่า
วันละหกร้อยแปดสิบห้าบาท

(๑๑) สาขาอาชีพช่างก่อสร้าง สาขาช่างสีอาคาร ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละหกร้อยสี่สิบบาท

(๑๒) สาขาอาชีพช่างก่อสร้าง สาขาช่างก่อและติดตั้งคอนกรีตมวลเบา ระดับ ๑ เป็นเงิน ไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยสิบบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละหกร้อยยี่สิบห้าบาท

(๑๓) สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรม สาขาช่างเชื่อมแม็ก ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยเจ็ดสิบบาท ระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยเจ็ดสิบห้าบาท และระดับ ๓ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละหกร้อยเจ็ดสิบห้าบาท

(๑๔) สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรม สาขาช่างเชื่อมท่อพอลิเอทิลีนความหนาแน่นสูง ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยสิบบาท

(๑๕) สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรม สาขาช่างทำแม่พิมพ์ดีดโลหะ ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่า
วันละห้าร้อยสามสิบบาท

(๑๖) สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรม สาขาช่างประกอบท่อ ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละ สี่ร้อยสี่สิบบาท

(๑๗) สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรม สาขาช่างระบบส่งถ่ายกำลัง ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่า
วันละสี่ร้อยเก้าสิบห้าบาท

(๑๘) สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรม สาขาช่างระบบปั๊มและวาล์ว ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่า
วันละห้าร้อยสิบห้าบาท

(๑๙) สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรม สาขาช่างเขียนแบบเครื่องกลด้วยคอมพิวเตอร์ ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยสิบบาท ระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยแปดสิบห้าบาท และระดับ ๓ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละเจ็ดร้อยสี่สิบบาท

(๒๐) สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรม สาขาช่างเชื่อมทิก ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยสี่สิบบาท ระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละหกร้อยแปดสิบห้าบาท และระดับ ๓ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละแปดร้อยห้าสิบห้าบาท

(๒๑) สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรม สาขาช่างกลึง ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อย
หกสิบบาท ระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยสี่สิบบาท และระดับ ๓ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละหกร้อย
สามสิบบาท

(๒๒) สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรม สาขาช่างควบคุมเครื่องกลึง CNC ระดับ ๑ เป็นเงิน ไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อย เจ็ดสิบบาท ระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยห้าสิบห้าบาท และระดับ ๓ เป็นเงิน ไม่น้อยกว่าวันละหกกร้อยเจ็ดสิบห้าบาท

(๒๓) สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรม สาขาช่างควบคุมเครื่อง Wire Cut ระดับ ๑ เป็นเงิน ไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยแปดสิบบาท

(๒๔) สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรม สาขาช่างเชื่อมอาร์กโลหะด้วยมือ ระดับ ๑ เป็นเงิน ไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยบาท ระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละหกร้อยสิบบาท และระดับ ๓ เป็นเงินไม่น้อยกว่า วันละหกร้อยแปดสิบห้าบาท

(๒๕) สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรม สาขาช่างประกอบโครงสร้างเหล็ก ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยบาท

(๒๖) สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรม สาขาช่างปรับ ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยบาท

(๒๗) สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรม สาขาผู้ควบคุมระบบงานเชื่อมมิก - แม็ก ด้วยหุ่นยนต์
ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยหกสิบบาท

(๒๘) สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรม สาขาช่างเทคนิคการอิเล็กทรอนิกส์และหุ่นยนต์อุตสาหกรรม
ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยแปดสิบห้าบาท ระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละหกร้อยหกสิบห้าบาท
และระดับ ๓ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละเจ็ดร้อยห้าสิบห้าบาท

(๒๙) สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรม สาขาช่างกลึงสำหรับอุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วนยานยนต์
ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยสี่สิบบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยสามสิบบาท

(๓๐) สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรม สาขาช่างเชื่อมมิก - แม้สำหรับอุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยเจ็ดสิบบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยหกสิบห้าบาท

(๓๑) สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรม สาขาช่างเทคนิคบำรุงรักษาเครื่องจักรกลสำหรับอุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยสี่สิบบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยสามสิบบาท

(๓๒) สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรม สาขาช่างเทคนิคเครื่องกลึงอัตโนมัติสำหรับ
อุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยสี่สิบบาท และระดับ ๒ เป็นเงิน
ไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยสามสิบบาท

(๓๓) สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรม สาขาช่างเทคนิคฟันสีตัวถังสำหรับอุตสาหกรรมผลิตรถยนต์
ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยสี่สิบบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยสามสิบบาท

(๓๔) สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรม สาขาช่างเทคนิคพ่นสีแอลูมิเนียมสำหรับอุตสาหกรรม
ผลิตภัณฑ์ ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยสี่สิบบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อย
สามสิบบาท

(๖๘) สาขาอาชีพช่างไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์ สาขาช่างไฟฟ้าภายนอกอาคาร ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยห้าสิบบาท

(๖๙) สาขาอาชีพช่างไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์ สาขาช่างไฟฟ้าภายในอาคาร ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยเจ็ดสิบบาท ระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยเก้าสิบบาท และระดับ ๓ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละหกร้อยเก้าสิบบาท

(๗๐) สาขาอาชีพช่างไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์ สาขาช่างไฟฟ้าอุตสาหกรรม ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยสี่สิบบาท ระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยห้าสิบบาท และระดับ ๓ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละหกร้อยหกสิบบาท

(๗๑) สาขาอาชีพช่างไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์ สาขาช่างซ่อมไมโครคอมพิวเตอร์ ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยสี่สิบบาท ระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยห้าสิบบาท และระดับ ๓ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละหกร้อยหกสิบบาท

(๗๒) สาขาอาชีพช่างไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์ สาขาช่างอิเล็กทรอนิกส์ (โทรทัศน์) ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยสี่สิบบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยห้าสิบบาท

(๗๓) สาขาอาชีพช่างไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์ สาขาช่างเครื่องปรับอากาศในบ้าน และการพาณิชย์ขนาดเล็ก ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยเจ็ดสิบบาท ระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยเจ็ดสิบบาท และระดับ ๓ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละหกร้อยเจ็ดสิบบาท

(๗๔) สาขาอาชีพช่างไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์ สาขาช่างโทรคมนาคม (ไมโครเวฟและการสื่อสารดาวเทียม) ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยห้าสิบบาท

(๗๕) สาขาอาชีพช่างไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์ สาขาช่างควบคุมด้วยระบบ โปรแกรมเมเบิลลอจิกคอนโทรลเลอร์ (Programmable Logic Controller : PLC) ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยห้าสิบบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยสี่สิบบาท

(๗๖) สาขาอาชีพช่างไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์ สาขาช่างไฟฟ้าสำหรับ อุตสาหกรรมการจัดงานประชุม การเดินทางเพื่อเป็นรางวัล และการแสดงสินค้า (MICE : Meetings Incentives Conventions Exhibitions) ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยสี่สิบบาท

(๗๗) สาขาอาชีพช่างไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์ สาขาช่างติดตั้งระบบโซลาร์เซลล์ ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยแปดสิบบาท

(๗๘) สาขาอาชีพช่างไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์ สาขาพนักงานประกอบ อุปกรณ์ไฟฟ้าแสงสว่าง ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยเจ็ดสิบบาท

(๗๙) สาขาอาชีพช่างไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์ สาขาพนักงานประกอบ มอเตอร์สำหรับเครื่องใช้ไฟฟ้า ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยสิบบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยเก้าสิบบาท

(๘๐) สาขาอาชีพช่างไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์ สาขาช่างเทคนิคบำรุงรักษา เครื่องจักรกลสำหรับอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยห้าสิบบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยสี่สิบบาท

(๘๑) สาขาอาชีพช่างไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์ สาขาช่างเทคนิคระบบรักษาความปลอดภัย ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยสี่สิบบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยสามสิบบาท

(๘๒) สาขาอาชีพช่างไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์ สาขาช่างเชื่อมระบบท่อ ในอุตสาหกรรมเครื่องปรับอากาศและเครื่องทำความเย็นระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยสี่สิบบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยสามสิบห้าบาท

(๘๓) สาขาอาชีพช่างไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์ สาขาช่างเทคนิค เครื่องปรับอากาศขนาดใหญ่ ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยยี่สิบห้าบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยยี่สิบบาท

(๘๔) สาขาอาชีพช่างไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์ สาขาช่างเทคนิคห้องเย็น ขนาดเล็ก ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยยี่สิบห้าบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยยี่สิบบาท

(๘๕) สาขาอาชีพช่างไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์ สาขาพนักงานประกอบ เครื่องปรับอากาศ ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยสิบบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยห้าบาท

(๘๖) สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรมศิลป์ สาขาช่างสีเครื่องเรือน ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยสิบห้าบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยสิบบาท

(๘๗) สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรมศิลป์ สาขาช่างเครื่องประดับ (ประดับอัญมณี) ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยเจ็ดสิบบาท ระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละหกร้อยสี่สิบห้าบาท และระดับ ๓ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละแปดร้อยยี่สิบห้าบาท

(๘๘) สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรมศิลป์ สาขาช่างเครื่องประดับ (รูปพรรณ) ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยแปดสิบห้าบาท ระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยเจ็ดสิบห้าบาท และระดับ ๓ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละหกร้อยหกสิบห้าบาท

(๘๙) สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรมศิลป์ สาขาช่างเครื่องเรือนไม้ ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสามร้อยเก้าสิบห้าบาท ระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยเจ็ดสิบห้าบาท และระดับ ๓ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยหกสิบบาท

(๙๐) สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรมศิลป์ สาขาช่างเย็บ ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสามร้อยเจ็ดสิบบาท ระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยหกสิบบาท และระดับ ๓ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยเจ็ดสิบห้าบาท

(๙๑) สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรมศิลป์ สาขาช่างบุครุภัณฑ์ ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสามร้อยแปดสิบบาท ระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยหกสิบบาท และระดับ ๓ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยหกสิบบาท

(๙๒) สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรมศิลป์ สาขาช่างประกอบติดตั้งเฟอร์นิเจอร์ ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยหกสิบบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยเจ็ดสิบบาท

(๙๓) สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรมศิลป์ สาขาช่างฝีมือเครื่องประดับแนวอนุรักษ์ (เทคนิคโบราณ) ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยหกสิบห้าบาท

(๙๔) สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรมศิลป์ สาขาช่างเครื่องถม ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละหกร้อยเจ็ดสิบบาท

(๙๕) สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรมศิลป์ สาขาพนักงานเตรียมวัตถุดิบสำหรับอุตสาหกรรม เฟอร์นิเจอร์ไม้จริง ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสามร้อยเจ็ดสิบห้าบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยสามสิบบาท

(๑๑๕) สาขาอาชีพภาคบริการ สาขาพนักงานนวดไทย ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละ สี่ร้อยแปดสิบห้าบาท ระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละหกร้อยสี่สิบบาท และระดับ ๓ เป็นเงินไม่น้อยกว่า วันละเจ็ดร้อยเก้าสิบห้าบาท

(๑๑๖) สาขาอาชีพภาคบริการ สาขาพนักงานผสมเครื่องดื่ม ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่า วันละสี่ร้อยเจ็ดสิบห้าบาท ระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยยี่สิบห้าบาท และระดับ ๓ เป็นเงินไม่น้อยกว่า วันละหกร้อยบาท

(๑๑๗) สาขาอาชีพภาคบริการ สาขาการดูแลผู้สูงอายุ ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละ ห้าร้อยสามสิบห้าบาท

(๑๑๘) สาขาอาชีพภาคบริการ สาขาการเลี้ยงดูเด็กปฐมวัย ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละ ห้าร้อยสามสิบบาท

(๑๑๙) สาขาอาชีพภาคบริการ สาขาผู้ประกอบขนมอบ ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละ สี่ร้อยบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยห้าบาท

(๑๒๐) สาขาอาชีพภาคบริการ สาขาผู้ประกอบอาหารไทย ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละ สี่ร้อยเจ็ดสิบบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละหกร้อยห้าบาท

(๑๒๑) สาขาอาชีพภาคบริการ สาขาพนักงานต้อนรับส่วนหน้า ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่า วันละสี่ร้อยสี่สิบบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยหกสิบห้าบาท

(๑๒๒) สาขาอาชีพภาคบริการ สาขาช่างเครื่องช่วยคนพิการ ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่า วันละห้าร้อยยี่สิบบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละหกร้อยบาท

(๑๒๓) สาขาอาชีพภาคบริการ สาขาพนักงานแผนกบริการอาหารและเครื่องดื่มในธุรกิจ โรงแรมและภัตตาคาร ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยสี่สิบบาท

(๑๒๔) สาขาอาชีพภาคบริการ สาขาช่างแต่งผมสตรี ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละ สี่ร้อยสี่สิบบาท ระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยสิบบาท และระดับ ๓ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละหก ร้อยห้าสิบบาท

(๑๒๕) สาขาอาชีพภาคบริการ สาขาช่างแต่งผมบุรุษ ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละ สี่ร้อยสามสิบบาท ระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยบาท และระดับ ๓ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละ หกร้อยสามสิบบาท

(๑๒๖) สาขาอาชีพภาคบริการ สาขาผู้ควบคุมสินค้าคงคลัง ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละ สี่ร้อยสิบห้าบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยสามสิบห้าบาท

(๑๒๗) สาขาอาชีพภาคบริการ สาขาผู้ควบคุมรถยกสินค้าขนาดไม่เกิน ๑๐ ตัน ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยสามสิบบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยสี่สิบบาท

(๑๒๘) สาขาอาชีพภาคบริการ สาขาผู้ปฏิบัติการคลังสินค้า ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวัน ละสี่ร้อยบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยห้าบาท

(๑๒๙) สาขาอาชีพภาคบริการ สาขานักบริหารการขนส่งสินค้าทางถนน ระดับ ๑ เป็นเงิน ไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยเก้าสิบห้าบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละหกร้อยยี่สิบบาท

ข้อ ๕ เพื่อประโยชน์ตามข้อ ๔ (๑) ถึง (๑๒๙) คำว่า “วัน” หมายถึง เวลาทำงานปกติของลูกจ้าง

ข้อ ๖ นายจ้างที่ให้ลูกจ้างทำงานในตำแหน่งงานหรือลักษณะงานที่ต้องใช้ทักษะฝีมือ ความรู้ ความสามารถตามมาตรฐานฝีมือในสาขาอาชีพและระดับใด ไม่ว่าจะครอบคลุมมาตรฐานฝีมือนั้นทั้งหมดหรือ ส่วนหนึ่งส่วนใดก็ตาม ให้นายจ้างจ่ายค่าจ้างให้แก่ลูกจ้างไม่น้อยกว่าอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือในสาขาอาชีพ และระดับนั้น

ข้อ ๗ ภายใต้บังคับข้อ ๖ ลูกจ้างที่ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือในสาขาอาชีพและระดับใด
ไม่ว่าก่อนหรือหลังประกาศนี้มีผลใช้บังคับ หากประสงค์จะใช้สิทธิให้ยื่นหนังสือรับรองว่าเป็นผู้ผ่านการทดสอบ
มาตรฐานฝีมือในสาขาอาชีพและระดับนั้นแก่นายจ้างโดยเร็ว

เมื่อนายจ้างได้รับหนังสือรับรองตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้จ่ายค่าจ้างตามอัตราในประกาศนี้ให้แก่
ลูกจ้างนับแต่วันที่ได้นหนังสือรับรองเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๖

(นายบุญชอบ สุทธมนัสวงษ์)

ปลัดกระทรวงแรงงาน

ประธานกรรมการค่าจ้าง

คำชี้แจง
ประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง
เรื่อง อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ (ฉบับที่ ๑๓)

ตามที่คณะกรรมการค่าจ้างได้ประกาศ เรื่อง อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ (ฉบับที่ ๑๑) ลงวันที่ ๑ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๕ กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเพิ่มขึ้นเป็นวันละ ๓๒๘ - ๓๕๔ บาท โดยมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๕ เป็นต้นไป ซึ่งมีผลทำให้อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือในบางสาขาอาชีพต่ำกว่าอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ จึงจำเป็นต้องมีการทบทวนอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือที่จำเป็นและเร่งด่วน จำนวน ๕๔ สาขา ให้มีความเหมาะสม และเพื่อให้ประกาศคณะกรรมการค่าจ้างฯ มีความเหมาะสมและสะดวกต่อการถือปฏิบัติ คณะกรรมการค่าจ้าง จึงมีมติเห็นชอบให้ปรับปรุงประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ ทุกฉบับรวมเป็น ฉบับเดียว คณะกรรมการค่าจ้างจึงขอชี้แจงให้ทราบทั่วกัน ดังนี้

๑. การกำหนดอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือเป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการค่าจ้าง ซึ่งเป็นองค์กรไตรภาคีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ ประกอบด้วย ผู้แทนฝ่ายนายจ้าง ผู้แทนฝ่ายลูกจ้าง และผู้แทนฝ่ายรัฐบาล ฝ่ายละ ๕ คนเท่ากัน โดยได้ศึกษาและพิจารณาข้อเท็จจริงตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในมาตรา ๘๗ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๖๐ คือ อัตราค่าจ้างที่ลูกจ้างได้รับในแต่ละสาขาอาชีพตามมาตรฐานฝีมือที่กำหนดไว้ โดยวัดค่าทักษะฝีมือ ความรู้ และความสามารถ

๒. คณะกรรมการค่าจ้างได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการทบทวนอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ เพื่อพิจารณาทบทวนอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ จำนวน ๕๔ สาขา และแต่งตั้งคณะทำงานวิเคราะห์ข้อมูล ทบทวนอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ เพื่อดำเนินการสำรวจการจ่ายค่าจ้างในตลาดแรงงาน โดยคณะกรรมการค่าจ้าง มีมติเห็นชอบอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือที่คณะอนุกรรมการฯ เสนอ จำนวน ๕๔ สาขา เมื่อวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๖๖

๓. อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ หมายถึง อัตราค่าจ้างที่คณะกรรมการค่าจ้างกำหนดขึ้น ในแต่ละสาขาอาชีพ ในแต่ละสาขา และในแต่ละระดับตามมาตรฐานฝีมือ ตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑

๔. มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ สาขาอาชีพช่างก่อสร้าง สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรม สาขาอาชีพช่างเครื่องกล สาขาอาชีพช่างไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์ สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรมศิลป์ และสาขาอาชีพภาคบริการ รวม ๑๒๙ สาขา สรุปได้ดังนี้

๔.๑ นิยาม ตามความในพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕

มาตรฐานฝีมือแรงงาน หมายความว่า ข้อกำหนดทางวิชาการที่ใช้เป็นเกณฑ์วัดระดับฝีมือ ความรู้ ความสามารถ และทัศนคติในการทำงานของผู้ประกอบอาชีพในสาขาต่าง ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้

การทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน หมายความว่า การทดสอบฝีมือ ความรู้ ความสามารถ และทัศนคติในการทำงานของผู้ประกอบอาชีพในสาขาต่าง ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้ดำเนินการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับอนุญาตให้ดำเนินการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้ทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน หมายความว่า ผู้ทำหน้าที่ทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน ให้แก่ผู้เข้ารับการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน

ผู้ประกอบการ หมายความว่า ผู้ประกอบกิจการอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม หรือธุรกิจอย่างอื่น ทั้งที่เป็นนายจ้างและมีไชนายจ้างของผู้รับการศึกษา

นายจ้าง หมายความว่า นายจ้างตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน
ลูกจ้าง หมายความว่า ลูกจ้างตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน
นายทะเบียน หมายความว่า อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย
อธิบดี หมายความว่า อธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน

๔.๒ คุณสมบัติผู้เข้ารับการทดสอบ และวิธีการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานฯ รายละเอียด
เป็นไปตามประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงานในแต่ละสาขาอาชีพ

๕. การพิจารณาของคณะกรรมการค่าจ้างนี้อยู่บนพื้นฐานของความเสมอภาค และรับฟัง
ความคิดเห็นของทุกฝ่าย ผลการพิจารณาจะนำไปสู่ข้อยุติที่เป็นที่ยอมรับร่วมกันของทุกฝ่าย เพื่อให้ นายจ้าง
สามารถประกอบธุรกิจอยู่ได้ ลูกจ้างสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างเป็นสุข ซึ่งเมื่อศึกษาและพิจารณาข้อมูล
ตามหลักเกณฑ์ที่จะเห็นได้ว่าแต่ละสาขาอาชีพมีมาตรฐานฝีมือที่แตกต่างกัน ดังนั้น จึงเป็นการเหมาะสมที่จะกำหนด
อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือที่แตกต่างกันตามมาตรฐานฝีมือในแต่ละสาขาอาชีพ ในแต่ละสาขา และในแต่ละ
ระดับนั้น ๆ

๖. อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือตามประกาศฉบับนี้ไม่มีผลบังคับใช้กับราชการส่วนกลาง
ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ นายจ้างที่จ้าง
ลูกจ้างทำงานเกี่ยวกับงานบ้านอันมิได้มีการประกอบธุรกิจรวมอยู่ด้วย นายจ้างซึ่งจ้างลูกจ้างทำงานที่มีได้แสงหากำไร
ในทางเศรษฐกิจ นายจ้างที่จ้างลูกจ้างในงานบรรทุกหรือขนถ่ายสินค้าเรือเดินทะเล นายจ้างที่ตกลงจ้างผู้รับงาน
ไปทำที่บ้าน นายจ้างที่จ้างลูกจ้างในงานเกษตรกรรมซึ่งมิได้จ้างลูกจ้างทำงานตลอดปี หรือมิได้ให้ลูกจ้างทำงาน
ในลักษณะที่เป็นงานอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากงานเกษตรกรรม^๑ ดังกล่าว

งานเกษตรกรรม ได้แก่

งานที่เกี่ยวกับการเพาะปลูก เช่น การทำนา ทำไร่ ทำสวน การปลูกพืช การเพาะพันธุ์
การตัด เก็บเกี่ยวพืชผล การทำนุบำรุงดินเพื่องานเพาะปลูก

งานที่เกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์ เช่น การเพาะเลี้ยงสัตว์ การขยายพันธุ์สัตว์ การจับสัตว์
การเก็บบรรดาสิ่งทั้งปวงที่เกิดขึ้นโดยธรรมชาติของสัตว์

งานที่เกี่ยวกับการป่าไม้ เช่น การตัด ฟืน กาน โคน ลิด เลื่อย ผ่า ถาก ทอน ขุด
ชักลากไม้ในป่า การทำสวนป่า การเก็บหาของป่า

งานที่เกี่ยวกับการทำนาเกลือสมุทร หมายถึง การให้ได้มาซึ่งเกลือโดยการนำน้ำเค็มเข้านา
หรือพื้นที่ราบ ซึ่งทำเป็นคันกั้นน้ำเป็นแปลง ๆ แล้วตากให้แห้งจนตกผลึกเป็นเกลือ

งานที่เกี่ยวกับการประมงที่มีใช้การประมงทะเล เช่น การเพาะพันธุ์ การขยายพันธุ์ การเลี้ยง
จับ ดัก ล่อ ทำอันตราย ผ่า หรือเก็บสัตว์น้ำ รวมถึงการเตรียมและการซ่อมบำรุงเครื่องมือทำการประมงด้วย

๗. อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือนี้มุ่งที่จะคุ้มครองลูกจ้างที่ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือ
แรงงานแห่งชาติในแต่ละสาขาอาชีพ ในแต่ละสาขา และในแต่ละระดับ ให้ได้รับค่าจ้างที่เหมาะสมและเป็นธรรม

๘. นายจ้างที่จ้างลูกจ้างตามระดับมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ ให้จ่ายค่าจ้างไม่น้อยกว่า
อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือที่กำหนด ไม่ว่าลูกจ้างนั้นจะมีเชื้อชาติ สัญชาติ วัย หรือเพศใด สำหรับนายจ้าง
รายใดได้จ่ายค่าจ้างให้แก่ลูกจ้างเท่ากับหรือสูงกว่าอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ ถือว่านายจ้างรายนั้นปฏิบัติ
ถูกต้องตามกฎหมายค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือแล้ว ส่วนนายจ้างรายใดที่ยังจ่ายน้อยกว่าค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ
ให้ปรับค่าจ้างให้ไม่น้อยกว่าอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ

^๑ คำชี้แจงกระทรวงแรงงาน เรื่อง กฎกระทรวงว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานในงานเกษตรกรรม พ.ศ. ๒๕๔๗ กระทรวงแรงงาน เดือนเมษายน พ.ศ. ๒๕๔๘

สรุปมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ (ความรู้ ทักษะฝีมือ และความสามารถที่สำคัญ)
และอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ รวม ๑๒๙ สาขา

หน่วย : บาทต่อวัน

มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ (ความรู้ ทักษะฝีมือ และความสามารถ)		อัตราค่าจ้าง ไม่น้อยกว่า
๑. สาขาอาชีพช่างก่อสร้าง ได้แก่		
๑.๑ สาขาอาชีพช่างก่อสร้าง สาขาช่างหินขัด		
ระดับ ๑	หมายถึง ช่างซึ่งสามารถปฏิบัติงานตามรูปแบบพื้นฐานหรือตามคำสั่งได้ เลือกใช้วัสดุผสมให้เหมาะสมกับการใช้งานหรือตามข้อกำหนด จัดเตรียมและใช้เครื่องมือและอุปกรณ์ให้เหมาะสมกับงาน ใช้อุปกรณ์ป้องกันภัย เตรียมพื้นที่ปฏิบัติงานที่จะทำหินขัด หินล้าง หาแนวระดับเพื่อติดตั้งเส้นแบ่งกันพื้นที่ในรูปแบบอย่างง่าย ผสมวัสดุผสมได้ตามอัตราส่วนที่เหมาะสม ทำหินขัด หินล้างตามรูปแบบพื้นฐานได้ ขัดพื้นผิวหินขัดและล้างพื้นผิวหินล้างให้ได้ระดับและระนาบ รวมถึงบำรุงรักษาเครื่องมือและอุปกรณ์ให้อยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน และปฏิบัติงานได้เสร็จภายในเวลาที่กำหนด	๔๗๐
๑.๒ สาขาอาชีพช่างก่อสร้าง สาขาช่างฉาบยิปซัม		
ระดับ ๑	หมายถึง ผู้ที่สามารถเลือกและใช้อุปกรณ์ความปลอดภัยส่วนบุคคล เลือกใช้และบำรุงรักษาซ่อมแซมเครื่องมือพื้นฐานในงานช่างฉาบยิปซัม เลือกใช้และจัดเตรียมวัสดุที่ใช้ในงานฉาบยิปซัม ประกอบหรือรื้อถอนนั่งร้านและค้ำยันอย่างถูกต้องและปลอดภัย เตรียมพื้นที่ทำงานและพื้นผิวที่จะทำการฉาบ ปฏิบัติงานฉาบรอยต่อแผ่น ฉาบมุมภายใน ฉาบมุมภายนอกตามมาตรฐานการฉาบรอยต่อยิปซัม ซ่อมแซมและฉาบรอยชำรุดเสียหาย กองเก็บและขนย้ายวัสดุ อุปกรณ์เครื่องมือได้ถูกต้องและปลอดภัย	๔๗๐
๑.๓ สาขาอาชีพช่างก่อสร้าง สาขาช่างติดตั้งยิปซัม		
ระดับ ๑	หมายถึง ช่างที่มีความรู้ ความสามารถระดับพื้นฐาน การตัดสินใจปานกลาง มีหัวหน้างานช่วยให้คำแนะนำหรือตัดสินใจ หรือคอยตรวจสอบในเรื่องสำคัญเมื่อจำเป็น สามารถติดตั้งฝ้าเพดานทีบาร์ ฝ้าเพดานฉาบรอยต่อเรียบ ผนังยิปซัม ผนังยิปซัมร่วมกับผนังอิฐ	๔๘๕
ระดับ ๒	หมายถึง ช่างที่มีความรู้ ความสามารถสูง ใช้เครื่องมือและอุปกรณ์ได้ดี การตัดสินใจสูงกว่าช่างระดับ ๑ ต้องการคำแนะนำบ้าง คุณภาพงานสูงกว่าช่างระดับ ๑ สามารถร่างภาพตัดและภาพ ๓ มิติอย่างง่าย ติดตั้งผนังยิปซัมโค้ง ฝ้ายิปซัมฉาบรอยต่อเรียบโค้ง เล่นระดับและซ่อนไฟ และคำนวณหาปริมาณงาน วัสดุที่ใช้งานได้	๕๙๕
๑.๔ สาขาอาชีพช่างก่อสร้าง สาขาช่างมุงหลังคากระเบื้องคอนกรีต		
ระดับ ๑	หมายถึง ผู้ที่สามารถใช้และบำรุงรักษาเครื่องมือวัด ตัด เจาะ และอุปกรณ์ความปลอดภัยส่วนบุคคลได้อย่างถูกต้อง ใช้เครื่องมือและอุปกรณ์ในการมุงหลังคาตลอดจนการขนย้ายได้อย่างถูกต้อง ลำเลียงวัสดุต่าง ๆ ขึ้นลงจากหลังคาได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม ปลอดภัยทั้งต่อตัวสินค้าและผู้ปฏิบัติงาน สามารถ วัด ตัด มุงกระเบื้องและติดตั้งอุปกรณ์เบื้องต้น ผสมปูนทรายเพื่อใช้ในการติดตั้งครอบได้อย่างถูกต้อง และทาสี ปูนทรายได้ครอบ รอยตัดกระเบื้อง หัวตะปูและแผ่นปิดรอยต่อได้อย่างถูกต้องเรียบร้อยสวยงาม	๔๗๐

มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ (ความรู้ ทักษะฝีมือ และความสามารถ)		อัตราค่าจ้างฯ ไม่น้อยกว่า
ระดับ ๒	หมายถึง ผู้ที่ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือระดับ ๑ แล้ว ซึ่งสามารถปฏิบัติงานอ่านแบบก่อสร้าง เขียนแบบร่าง ตรวจสอบความถูกต้อง อาทิเช่น ความลาดชัน ระยะ ระดับ และความได้ฉากของโครงหลังคา เป็นต้น ติดตั้งแปะ ติดตั้งวัสดุกันความร้อน มุงกระเบื้อง ตัดกระเบื้อง ตะแซสัน ตะแซราง ติดตั้งรางน้ำตะเข้ ติดตั้งครอบหลังคา ติดตั้งแผ่นปิดรอยต่อ ให้คำแนะนำการใช้เครื่องมือและอุปกรณ์ ทั้งนี้ ในการทำงานนั้นช่างมุงหลังคาสามารถตัดสินใจแก้ปัญหาได้ในระดับปานกลาง แต่ยังคงอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของหัวหน้าช่างในเรื่องสำคัญ	๕๙๐
ระดับ ๓	หมายถึง ผู้ที่ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือระดับ ๒ แล้ว ซึ่งสามารถปฏิบัติงานอ่านแบบก่อสร้าง เขียนแบบร่าง ปรับแก้แบบหลังคาให้ถูกต้องกับหน้างาน คำนวณถอดแบบ ประมาณการวัสดุ อุปกรณ์และค่าแรง ให้คำแนะนำและร่วมวางแผนการทำงาน ควบคุมงาน วิเคราะห์บ่งชี้ถึงสภาพปัญหาหลังคาและกำหนดแนวทางแก้ไข ประสานงาน ทำรายงานส่งผู้ว่าจ้าง และตรวจสอบคุณภาพงานมุงหลังคาให้ถูกต้องตามมาตรฐานการติดตั้งก่อนส่งมอบงาน	๖๘๕
๑.๕ สาขาอาชีพช่างก่อสร้าง สาขาช่างก่ออิฐ		
ระดับ ๑	หมายถึง สามารถก่ออิฐเพื่อฉาบให้ได้ขนาด ระดับ ดิ่ง ฉาก ระนาบ	๔๑๐
ระดับ ๒	หมายถึง ต้องทดสอบผ่านระดับ ๑ และสามารถใช้อุปกรณ์กลตัดอิฐ ก่ออิฐ โครงสร้างรับกำลัง รูปทรงโค้ง แนวราบ ประกอบ ติดตั้ง และรื้อถอนนั่งร้าน	๕๓๐
ระดับ ๓	หมายถึง ต้องทดสอบผ่านระดับ ๒ และสามารถก่ออิฐซุ้มโค้ง ก่ออิฐโฉบแนว เขียนแบบปฏิบัติงาน ประมาณราคางาน วางแผนการทำงาน และมอบหมายงาน	๖๔๕
๑.๖ สาขาอาชีพช่างก่อสร้าง สาขาช่างฉาบปูน		
ระดับ ๑	หมายถึง สามารถประกอบ ติดตั้ง และรื้อนั่งร้าน ทำปุมระดับ จับเชี่ยม ฉาบ รองพื้น ฉาบทับหน้า ฉาบแต่งร่อง เซาะร่อง	๔๕๕
ระดับ ๒	หมายถึง ต้องทดสอบผ่านระดับ ๑ และสามารถฉาบแต่งลาย ฉาบฝ้าเพดาน ฉาบท้องคาน ฉาบพื้นผิวโค้ง และติดตั้งบัวสำเร็จรูป	๕๖๕
ระดับ ๓	หมายถึง ต้องทดสอบผ่านระดับ ๒ สามารถปั้น และติดตั้งบัวลวดลายต่าง ๆ วิเคราะห์และซ่อมแซมแก้ไขปัญหางานฉาบ ฉาบฉนวนกันซึม ฉาบผิวด้วย แอสฟัลต์ อีพ็อกซี่ วัสดุสังเคราะห์อื่น ๆ	๖๗๕
๑.๗ สาขาอาชีพช่างก่อสร้าง สาขาช่างอะลูมิเนียมก่อสร้าง		
ระดับ ๑	หมายถึง สามารถประกอบและติดตั้งหน้าต่างมุงลาด ช่องแสงติดตาย และ โครงคร่าวฝ้าเพดานที่บาร์	๔๓๕
ระดับ ๒	หมายถึง ต้องทดสอบผ่านระดับ ๑ และสามารถประกอบและติดตั้งหน้าต่าง บานเลื่อน บานเปิด บานกระทุ้งและประตูบานเลื่อน	๕๔๕
ระดับ ๓	หมายถึง ต้องทดสอบผ่านระดับ ๒ และสามารถประกอบและติดตั้งประตู บานสวิง ประตูบานเลื่อน ชนิดแขวน โครงคร่าวอะลูมิเนียมรอบอาคาร สร้าง และใช้แม่แบบนำ เขียนแบบปฏิบัติงาน ประมาณราคา ทำใบรายการวัสดุ วางแผนการปฏิบัติงาน และมอบหมายงาน	๖๕๐

มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ (ความรู้ ทักษะฝีมือ และความสามารถ)		อัตราค่าจ้างฯ ไม่น้อยกว่า
๑.๘ สาขาอาชีพช่างก่อสร้าง สาขาช่างไม้ก่อสร้าง		
ระดับ ๑	หมายถึง สามารถสร้าง ประกอบ ติดตั้งไม้แบบ คาน เสา พื้น บันไดช่วงพาดเดียว แผ่นพื้นด้วยไม้หรือแผ่น ผลิตภัณฑ์ไม้สำเร็จรูป ฝ้าเพดานด้วยไม้แปรรูปหรือวัสดุแผ่นอื่น ๆ ระบายเดียว	๔๔๕
ระดับ ๒	หมายถึง ต้องทดสอบผ่านระดับ ๑ และสามารถสร้างไม้แบบเสากลม บันไดเวียน บันไดหักศอก ชุมโค้ง ผนังรูปทรงทำเหลี่ยมและรูปทรงหกเหลี่ยม ที่ไม่สลับซับซ้อน ประกอบติดตั้งโครงหลังคาซ้อน ประกอบติดตั้งและรื้อถอนนั่งร้าน	๕๙๕
ระดับ ๓	หมายถึง ต้องทดสอบผ่านระดับ ๒ และสามารถประกอบติดตั้งไม้แบบบันไดเวียน บันไดหักศอก ชุมโค้ง ผนังรูปทรงทำเหลี่ยมและรูปทรงหกเหลี่ยมแบบที่มีความสลับซับซ้อน สร้างและประกอบติดตั้งชิ้นส่วนของโครงสร้างของระบบผนังรับน้ำหนัก โครงสร้างหลังคาแบบโครงถัก ประมาณราคางานวางแผน การทำงานและมอบหมายงาน	๖๘๕
๑.๙ สาขาอาชีพช่างก่อสร้าง สาขาช่างเขียนแบบก่อสร้างด้วยคอมพิวเตอร์		
ระดับ ๑	หมายถึง ช่างที่มีความรู้ ความสามารถระดับพื้นฐาน การตัดสินใจปานกลาง มีหัวหน้างานช่วยให้คำแนะนำ หรือตัดสินใจ หรือคอยตรวจสอบในเรื่องสำคัญ เมื่อจำเป็น สามารถตั้งค่าโปรแกรม เขียนแบบก่อสร้างตามภาพร่างและรายการกำหนดได้	๖๙๐
๑.๑๐ สาขาอาชีพช่างก่อสร้าง สาขาช่างปูกระเบื้องผนังและพื้น		
ระดับ ๑	หมายถึง ช่างที่มีความรู้ ความสามารถใช้และบำรุงรักษาอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล ตรวจสอบบำรุงรักษาเครื่องมือและอุปกรณ์ จัดเตรียมพื้นที่ปฏิบัติงานและวัสดุปรับพื้นที่สำหรับปูกระเบื้อง ปูกระเบื้องพื้นและผนังทั่วไป ยานแนวและทำความสะอาด	๔๘๕
ระดับ ๒	หมายถึง ช่างที่มีความรู้ ความสามารถ อ่านแบบปฏิบัติงาน กำหนดตำแหน่งแนว ระดับ ดิ่ง ฉาก วัด ตัด เจาะ ตกแต่งกระเบื้อง ปูกระเบื้องในระนาบโค้ง ติดตั้งค้ำสำเร็จรูป	๕๘๐
ระดับ ๓	หมายถึง ช่างที่มีความรู้ ความสามารถ อ่านแบบก่อสร้าง เขียนแบบปฏิบัติงาน เขียนแบบขยายเท่าจริง คำนวณปริมาณวัสดุ วางแผนการทำงานให้สอดคล้องกับแผนงานก่อสร้าง มอบหมายงานและตรวจสอบงาน วิเคราะห์และกำหนดแนวทาง แก้ไขงาน ปูกระเบื้องแผ่นหินธรรมชาติที่มีลวดลายซับซ้อน	๖๘๕
๑.๑๑ สาขาอาชีพช่างก่อสร้าง สาขาช่างสีอาคาร		
ระดับ ๑	หมายถึง ช่างที่มีความรู้ ความสามารถใช้และบำรุงรักษาอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล ตรวจสอบบำรุงรักษาเครื่องมือและอุปกรณ์ จัดเตรียมพื้นที่ปฏิบัติงานและวัสดุ เตรียมพื้นผิว ทาสีรองพื้น และทาสีทับหน้า	๕๐๐
ระดับ ๒	หมายถึง ช่างที่มีความรู้ ความสามารถ อ่านแบบปฏิบัติงาน กำหนดตำแหน่งพื้นผิวทาสีตามแบบ ติดตั้งเครื่องมือและอุปกรณ์ ผสมสีและเคลือบสีได้ตามที่กำหนด	๖๔๐

มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ (ความรู้ ทักษะฝีมือ และความสามารถ)		อัตราค่าจ้างฯ ไม่น้อยกว่า
๑.๑๒ สาขาอาชีพช่างก่อสร้าง สาขาช่างก่อและติดตั้งคอนกรีตมวลเบา		
ระดับ ๑	หมายถึง ช่างที่มีฝีมือและความรู้พื้นฐานในการปฏิบัติงานที่ต้องมีหัวหน้างาน ช่วยให้คำแนะนำ หรือช่วยตัดสินใจในเรื่องสำคัญเมื่อจำเป็น และสามารถ จัดเตรียมวัสดุ เครื่องมือ อุปกรณ์ สถานที่ปฏิบัติงานการผสมปูนก่อมวลเบา และปูนทรายปรับระดับ การวัดขนาดและตัดแต่งก้อนอิฐมวลเบาตามคำสั่ง การก่อผนังอิฐมวลเบาในแนวระนาบให้ได้ดัง ระดับ ตามแบบรูปและข้อกำหนด ในการก่ออิฐ โดยคำนึงถึงหลักความปลอดภัยและอาชีวอนามัยในการทำงาน	๕๑๐
ระดับ ๒	หมายถึง ช่างที่มีฝีมือระดับกลาง มีความรู้ ความสามารถ ทักษะการใช้เครื่องมือ อุปกรณ์ได้ดี และประสบการณ์การทำงาน สามารถให้คำแนะนำผู้ได้บังคับบัญชาได้ คุณภาพงานสูง และสามารถกำหนดตำแหน่งและระดับงานก่อผนังอิฐมวลเบา ติดตั้งเคาน์เตอร์และผนังคอนกรีตมวลเบา การเข้าแบบหล่อเสาเอ็น – ทับหลัง คอนกรีตเสริมเหล็ก การก่อผนังอิฐมวลเบาแบบโค้ง การทำขึ้นงาน บัวกันน้ำ บัวประดับชนิดเปียก ตามรูปแบบและข้อกำหนดและการตรวจสอบงานก่อ ผนังอิฐมวลเบาและติดตั้งเคาน์เตอร์และผนังคอนกรีตมวลเบาให้ตรงตามมาตรฐาน	๖๒๕
๒. สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรม ได้แก่		
๒.๑ สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรม สาขาช่างเชื่อมแม็ก		
ระดับ ๑	หมายถึง ช่างเชื่อมที่มีความรู้ความสามารถในการเตรียมความพร้อมก่อน การปฏิบัติงาน ในด้านสถานที่ปฏิบัติงาน เครื่องเชื่อม อุปกรณ์ เครื่องมือทั่วไป เครื่องมือวัด วัสดุชิ้นงาน อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล ใช้ลวดเชื่อม ต่อเนื่องและใช้แก๊สแอคทีฟปกคลุม แก๊สแอคทีฟที่ใช้คือ คาร์บอนไดออกไซด์ หรือแก๊สผสมอื่น ๆ มีความรู้ความสามารถในการประกอบชิ้นงานเชื่อมตามแบบ ปรับกระแสไฟเชื่อม ปรับใช้พารามิเตอร์ในการเชื่อมงานที่เหมาะสม เชื่อมชิ้นงาน เหล็กกล้าคาร์บอน รอยต่อรูปตัวที (T-Joint) ในลักษณะการเชื่อมแผ่นเหล็ก กับแผ่นเหล็ก และแผ่นเหล็กกับท่อในตำแหน่งท่าเชื่อมตามมาตรฐาน ISO ๙๖๐๖-๑ ให้มีคุณภาพแนวเชื่อม ตามมาตรฐาน ISO ๕๘๑๗ โดยการจับยึดชิ้นงานในตำแหน่ง ท่าเชื่อมที่ถูกต้องเชื่อมชิ้นงานตามข้อกำหนดกรรมวิธีการเชื่อม ทำความสะอาด ชิ้นงานเชื่อม ตรวจสอบแนวเชื่อมและชิ้นงานเชื่อมด้วยตนเองก่อนส่งชิ้นงาน รวมถึงตรวจสอบเครื่องมือหลังการใช้งาน จัดเก็บเครื่องมือ จัดเก็บลวดเชื่อม ทำความสะอาดเครื่องเชื่อม พร้อมอุปกรณ์ประกอบและจัดเก็บสถานที่ ปฏิบัติงาน โดยปฏิบัติงานตามหลักอาชีวอนามัยและความปลอดภัย	๔๗๐
ระดับ ๒	หมายถึง ช่างเชื่อมที่มีความรู้ความสามารถในการเตรียมความพร้อมก่อน การปฏิบัติงาน ในด้านสถานที่ปฏิบัติงาน เครื่องเชื่อม อุปกรณ์ เครื่องมือทั่วไป เครื่องมือวัด วัสดุชิ้นงาน อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล ใช้ลวดเชื่อม ต่อเนื่องและใช้แก๊สแอคทีฟปกคลุม แก๊สแอคทีฟที่ใช้คือ คาร์บอนไดออกไซด์ หรือแก๊สผสมอื่น ๆ มีความรู้ความสามารถในการประกอบชิ้นงานเชื่อมตามแบบ ปรับกระแสไฟเชื่อม ปรับใช้พารามิเตอร์ในการเชื่อมงานที่เหมาะสม เชื่อมชิ้นงาน เหล็กกล้าคาร์บอน รอยต่อชน (Butt Joint) ในลักษณะการเชื่อมแผ่นเหล็กกับ แผ่นเหล็ก ในตำแหน่งท่าเชื่อมตามมาตรฐาน ISO ๙๖๐๖-๑ ให้มีคุณภาพแนวเชื่อม ตามมาตรฐาน ISO ๕๘๑๗ โดยการจับยึดชิ้นงานในตำแหน่งท่าเชื่อมที่ถูกต้อง	๕๗๕

มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ (ความรู้ ทักษะฝีมือ และความสามารถ)	อัตราค่าจ้างฯ ไม่น้อยกว่า
เชื่อมชิ้นงานตามข้อกำหนดกรรมวิธีการเชื่อม ทำความสะอาดชิ้นงานเชื่อม ตรวจสอบแนวเชื่อมและชิ้นงานเชื่อมด้วยตนเองก่อนส่งชิ้นงาน รวมถึงตรวจสอบเครื่องมือหลังการใช้งานจัดเก็บเครื่องมือ จัดเก็บลวดเชื่อม ทำความสะอาดเครื่องเชื่อม พร้อมอุปกรณ์ประกอบและจัดเก็บสถานที่ปฏิบัติงาน โดยปฏิบัติงานตามหลักอาชีวอนามัยและความปลอดภัย	
ระดับ ๓ หมายถึง ช่างเชื่อมที่มีความรู้ความสามารถในการเตรียมความพร้อมก่อนการปฏิบัติงาน ในด้านสถานที่ปฏิบัติงาน เครื่องเชื่อม อุปกรณ์ เครื่องมือทั่วไป เครื่องมือวัด วัสดุชิ้นงาน อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล ใช้ลวดเชื่อม ต่อเนื่องและใช้แก๊สแอคทีฟปกคลุม แก๊สแอคทีฟที่ใช้คือ คาร์บอนไดออกไซด์ หรือแก๊สผสมอื่น ๆ มีความรู้ความสามารถในการประกอบชิ้นงานเชื่อมตามแบบ ปรับกระแสไฟเชื่อม ปรับใช้พารามิเตอร์ในการเชื่อมงานที่เหมาะสม เชื่อมชิ้นงานเหล็กกล้าคาร์บอน รอยต่อชน (Butt Joint) ในลักษณะการเชื่อมท่อกับท่อ ในตำแหน่งทำเชื่อมตามมาตรฐาน ISO ๙๖๐๖-๑ ให้มีคุณภาพแนวเชื่อมตามมาตรฐาน ISO ๕๘๑๗ โดยการจับยึดชิ้นงานในตำแหน่งทำเชื่อมที่ถูกต้อง เชื่อมชิ้นงานตามข้อกำหนดกรรมวิธีการเชื่อม ทำความสะอาดชิ้นงานเชื่อม ตรวจสอบแนวเชื่อม และชิ้นงานเชื่อมด้วยตนเองก่อนส่งชิ้นงาน รวมถึงตรวจสอบเครื่องมือหลังการใช้งาน จัดเก็บเครื่องมือ จัดเก็บลวดเชื่อม ทำความสะอาดเครื่องเชื่อม พร้อมอุปกรณ์ประกอบและจัดเก็บสถานที่ปฏิบัติงาน โดยปฏิบัติงานตามหลักอาชีวอนามัยและความปลอดภัย	๖๗๕
๒.๒ สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรม สาขาช่างเชื่อมท่อพอลิเอทิลีนความหนาแน่นสูง	
ระดับ ๑ หมายถึง ผู้ประกอบอาชีพที่มีความสามารถเลือกใช้ค่าตัวแปรในงานเชื่อม เตรียมงานเชื่อมตามข้อกำหนด การเชื่อมท่อ HDPE แบบต่อชน (Butt Joint) โดยกระบวนการเชื่อมพลาสติกด้วยแผ่นเหล็กร้อน และความสามารถปฏิบัติงานเชื่อมตามค่าตัวแปร ตามข้อกำหนดการควบคุม และบันทึกข้อมูลการเชื่อม (Manual Control) และสามารถปฏิบัติงานเชื่อมตามค่าตัวแปร ตามข้อกำหนดด้วยชุดควบคุมและบันทึกข้อมูลการเชื่อม (Data Logger Unit) ได้ รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจ และมีทัศนคติเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน นิสัยอุตสาหกรรม การใช้เครื่องมือวัดทั่วไป วัสดุช่างในงานเชื่อม และเครื่องเชื่อมท่อ HDPE การคำนวณพารามิเตอร์ตามข้อกำหนดการเชื่อม มาตรฐานงานเชื่อม และการตรวจสอบการเชื่อมท่อ HDPE	๕๑๐
๒.๓ สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรม สาขาช่างทำแม่พิมพ์ฉีดโลหะ	
ระดับ ๑ หมายถึง ผู้ปฏิบัติงานมีความรู้ ความเข้าใจ ความสามารถทักษะพื้นฐานและทัศนคติเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน การอ่านแบบ การเขียนแบบ คณิตศาสตร์ช่าง การเลือกใช้ปฏิบัติงานการดูแลรักษาเครื่องมือช่างเครื่องมือวัด เบื้องต้นที่ใช้ในการผลิตชิ้นส่วนแม่พิมพ์ ความรู้เกี่ยวกับวัสดุเบื้องต้น (ชนิด คุณสมบัติทางกายภาพ และสัญลักษณ์ของเหล็กที่ใช้ทำแม่พิมพ์) โดยการตัดสินใจในการแก้ไขปัญหาจะทำอยู่ภายใต้การแนะนำหรือตรวจสอบจากหัวหน้างาน	๕๓๐

มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ (ความรู้ ทักษะฝีมือ และความสามารถ)		อัตราค่าจ้างฯ ไม่น้อยกว่า
๒.๔ สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรม สาขาช่างประกอบท่อ		
ระดับ ๑ หมายถึง ผู้ประกอบอาชีพที่มีความรู้ ความเข้าใจ ความสามารถทักษะพื้นฐาน และทัศนคติเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานคณิตศาสตร์พื้นฐานในการคำนวณ (ขนาด มิติรูปทรงเรขาคณิต) ประเภท การเลือกใช้และการบำรุงรักษาวัสดุช่าง (ท่อเหล็กกล้าอะลูมิเนียม ท่อเหล็กกล้าเจือดำ ท่อเหล็กกล้าไร้สนิม) เครื่องมือวัด เครื่องมือพื้นฐาน เครื่องมือกล และเครื่องมือกลพิเศษ หลักการประกอบท่อ คำศัพท์เทคนิค การอ่านแบบงานประกอบและติดตั้งท่อ วิธีการตรวจสอบ ชี้นงาน การเตรียมพื้นที่ ขั้นตอนการทำงาน ระบบควบคุมคุณภาพ เก็บรักษา วัสดุ วิธีผ่อนแรง และตรวจสอบผลงาน โดยการปฏิบัติงานต้องมีหัวหน้างาน ช่วยให้คำแนะนำหรือช่วยตัดสินใจในเรื่องสำคัญ		๔๔๐
๒.๕ สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรม สาขาช่างระบบส่งถ่ายกำลัง		
ระดับ ๑ หมายถึง ช่างที่มีความรู้ทักษะพื้นฐานในด้านความปลอดภัยทั่วไปในการปฏิบัติงาน อุปกรณ์จับยึดต่าง การใช้เครื่องมือทั่วไป (Hand Tools) การใช้เครื่องมือวัดทั่วไป (Measuring Tools) การใช้คณิตศาสตร์พื้นฐาน (บวก ลบ คูณ หาร) การหาร้อยละ และการแปลงหน่วยของมาตราวัด การอ่านแบบและสัญลักษณ์อย่างง่าย โครงสร้างและการทำงานของระบบส่งถ่ายกำลัง การตรวจสอบและการบำรุงรักษา ระบบส่งถ่ายกำลัง โดยมีผู้แนะนำหรือคอยตรวจสอบให้		๔๔๕
๒.๖ สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรม สาขาช่างระบบปั๊มและวาล์ว		
ระดับ ๑ หมายถึง ช่างที่มีความรู้ทักษะพื้นฐานในด้านความปลอดภัยทั่วไปในการปฏิบัติงาน การใช้เครื่องมือวัดทั่วไป (Measuring Tools) การใช้เครื่องมือทั่วไป (Hand Tools) การใช้คณิตศาสตร์พื้นฐาน (บวก ลบ คูณ หาร) การหาร้อยละและการแปลงหน่วยของมาตราวัด การอ่านแบบและสัญลักษณ์ขั้นพื้นฐาน การจำแนกชนิดการใช้งาน ปั๊มและวาล์วรวมถึงอุปกรณ์ประกอบที่เกี่ยวข้อง การตรวจสอบและการบำรุงรักษา เบื้องต้นของระบบปั๊มและวาล์ว โดยมีผู้แนะนำหรือคอยตรวจสอบให้		๕๑๕
๒.๗ สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรม สาขาช่างเขียนแบบเครื่องกลด้วยคอมพิวเตอร์		
ระดับ ๑ หมายถึง ช่างเขียนแบบเครื่องกลด้วยคอมพิวเตอร์ ระดับต้น (ช่างลอกแบบ) คือ ผู้ที่สามารถเขียนแบบภาพ ๒ มิติ ตามแบบร่างโดยใช้โปรแกรม CAD		๕๑๐
ระดับ ๒ หมายถึง ช่างเขียนแบบเครื่องกลด้วยคอมพิวเตอร์ ระดับกลาง (ช่างลอกแบบ) คือ ผู้ที่สามารถเขียนแบบแยก และภาพประกอบจากชิ้นงานจริง หรือแบบงาน โดยใช้โปรแกรม CAD		๕๘๕
ระดับ ๓ หมายถึง ช่างเขียนแบบเครื่องกลด้วยคอมพิวเตอร์ ระดับสูง (ช่างเขียนแบบ ๓ มิติ) คือ ผู้ที่สามารถเขียนแบบแยกชิ้น และภาพประกอบเป็นภาพ ๓ มิติ จาก ชิ้นงานจริง หรือแบบงาน โดยใช้โปรแกรม CAD		๗๔๐
๒.๘ สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรม สาขาช่างเชื่อมทิก		
ระดับ ๑ หมายถึง ช่างเชื่อมที่มีความรู้ความสามารถในการเตรียมความพร้อมก่อน การปฏิบัติงาน ในด้านสถานที่ปฏิบัติงาน เครื่องเชื่อม อุปกรณ์ เครื่องมือทั่วไป เครื่องมือวัด วัสดุชิ้นงาน อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล แก๊สปกคลุมและ ลวดเติมตามข้อกำหนดกรรมวิธีการเชื่อม มีความรู้ความสามารถในการประกอบ ชิ้นงานเชื่อมตามแบบ ปรับกระแสไฟเชื่อม ปรับใช้พารามิเตอร์ในการเชื่อมงาน ที่เหมาะสม เชื่อมชิ้นงานเหล็กกล้าคาร์บอนหรือเหล็กกล้าไร้สนิมโดยกระบวนการ		๕๔๐

มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ (ความรู้ ทักษะฝีมือ และความสามารถ)	อัตราค่าจ้างฯ ไม่น้อยกว่า
เชื่อมแบบอาร์กโดยใช้ทั้งสแตนเลสเหล็กโทรด และใช้แก๊สเฉื่อยเป็นแก๊สปกคลุม รอยต่อรูปตัวที (T-Joint) ในลักษณะการเชื่อมแผ่นเหล็กกับแผ่นเหล็ก และแผ่นเหล็กกับท่อ ในตำแหน่งทำเชื่อมตามมาตรฐาน ISO ๙๖๐๖-๑ ให้มีคุณภาพแนวเชื่อมตามมาตรฐาน ISO ๕๘๑๗ โดยการจับยึดชิ้นงานในตำแหน่งทำเชื่อม ที่ถูกต้อง เชื่อมชิ้นงานตามข้อกำหนดกรรมวิธีการเชื่อม ทำความสะอาด ชิ้นงานเชื่อม ตรวจสอบแนวเชื่อมและชิ้นงานเชื่อมด้วยตนเองก่อนส่งชิ้นงาน รวมถึงตรวจสอบเครื่องมือหลังการใช้งาน จัดเก็บเครื่องมือ จัดเก็บลวดเติม ทำความสะอาดเครื่องเชื่อมพร้อมอุปกรณ์ประกอบ และจัดเก็บสถานที่ปฏิบัติงาน โดยปฏิบัติงานตามหลักอาชีวอนามัยและความปลอดภัย	
ระดับ ๒ หมายถึง ช่างเชื่อมที่มีความรู้ความสามารถในการเตรียมความพร้อมก่อน การปฏิบัติงาน ในด้านสถานที่ปฏิบัติงาน เครื่องเชื่อม อุปกรณ์ เครื่องมือทั่วไป เครื่องมือวัด วัสดุชิ้นงาน อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล แก๊สปกคลุมและลวดเติมตามข้อกำหนดกรรมวิธีการเชื่อม มีความรู้ความสามารถในการประกอบ ชิ้นงานเชื่อมตามแบบ ปรับกระแสไฟเชื่อม ปรับใช้พารามิเตอร์ในการเชื่อมงานที่เหมาะสม เชื่อมชิ้นงานเหล็กกล้าคาร์บอนหรือเหล็กกล้าไร้สนิมโดยกระบวนการเชื่อมแบบอาร์กโดยใช้ทั้งสแตนเลสเหล็กโทรด และใช้แก๊สเฉื่อยเป็นแก๊สปกคลุม รอยต่อชน (Butt Joint) ในลักษณะการเชื่อมแผ่นเหล็กกับแผ่นเหล็ก ในตำแหน่ง ทำเชื่อมตามมาตรฐาน ISO ๙๖๐๖-๑ ให้มีคุณภาพแนวเชื่อมตามมาตรฐาน ISO ๕๘๑๗ โดยการจับยึดชิ้นงานในตำแหน่งทำเชื่อมที่ถูกต้อง เชื่อมชิ้นงานตามข้อกำหนดกรรมวิธีการเชื่อม ทำความสะอาดชิ้นงานเชื่อม ตรวจสอบแนวเชื่อม และชิ้นงานเชื่อมด้วยตนเองก่อนส่งชิ้นงาน รวมถึงตรวจสอบเครื่องมือหลังการใช้งาน จัดเก็บเครื่องมือ จัดเก็บลวดเติม ทำความสะอาดเครื่องเชื่อมพร้อมอุปกรณ์ ประกอบ และจัดเก็บสถานที่ปฏิบัติงาน โดยปฏิบัติงานตามหลักอาชีวอนามัยและความปลอดภัย	๖๘๕
ระดับ ๓ หมายถึง ช่างเชื่อมที่มีความรู้ความสามารถในการเตรียมความพร้อมก่อน การปฏิบัติงาน ในด้านสถานที่ปฏิบัติงาน เครื่องเชื่อม อุปกรณ์ เครื่องมือทั่วไป เครื่องมือวัด วัสดุชิ้นงาน อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล แก๊สปกคลุมและลวดเติมตามข้อกำหนดกรรมวิธีการเชื่อม มีความรู้ความสามารถในการประกอบ ชิ้นงานเชื่อมตามแบบ ปรับกระแสไฟเชื่อม ปรับใช้พารามิเตอร์ในการเชื่อมงานที่เหมาะสม เชื่อมชิ้นงานเหล็กกล้าคาร์บอนหรือเหล็กกล้าไร้สนิมโดยกระบวนการเชื่อมแบบอาร์กโดยใช้ทั้งสแตนเลสเหล็กโทรด และใช้แก๊สเฉื่อยเป็นแก๊สปกคลุม รอยต่อชน (Butt Joint) ในลักษณะการเชื่อมท่อกับท่อ ในตำแหน่งทำเชื่อมตามมาตรฐาน ISO ๙๖๐๖-๑ ให้มีคุณภาพแนวเชื่อมตามมาตรฐาน ISO ๕๘๑๗ โดยการจับยึดชิ้นงานในตำแหน่งทำเชื่อมที่ถูกต้อง เชื่อมชิ้นงานตามข้อกำหนดกรรมวิธีการเชื่อม ทำความสะอาดชิ้นงานเชื่อม ตรวจสอบแนวเชื่อมและชิ้นงานเชื่อมด้วยตนเองก่อนส่งชิ้นงาน รวมถึงตรวจสอบเครื่องมือหลังการใช้งาน จัดเก็บเครื่องมือ จัดเก็บลวดเติม ทำความสะอาดเครื่องเชื่อมพร้อมอุปกรณ์ ประกอบ และจัดเก็บสถานที่ปฏิบัติงาน โดยปฏิบัติงานตามหลักอาชีวอนามัยและความปลอดภัย	๘๕๕

มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ (ความรู้ ทักษะฝีมือ และความสามารถ)		อัตราค่าจ้างฯ ไม่น้อยกว่า
๒.๙ สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรม สาขาช่างกลึง		
ระดับ ๑	หมายถึง ช่างที่มีความสามารถในการบำรุงรักษาเครื่องกลึงเบื้องต้น ติดตั้งมีดกลึงสำหรับงานกลึงปอก ปาดหน้า กลึงเรียว กลึงขึ้นลายและกลึงตัดชิ้นงาน ปรับความเร็วและอัตราป้อน เพื่อกลึงชิ้นงานตามแบบสั่งงานการผลิตได้ กลึงเกลียวตัววี (V-Shape) ภายนอก	๔๖๐
ระดับ ๒	หมายถึง ช่างที่มีความสามารถในการบำรุงรักษาเครื่องกลึงเบื้องต้น ติดตั้งมีดกลึงสำหรับงานกลึงตกร่อง กลึงรัศมี กลึงบาร์คมี กลึงรูปทรงใด ๆ และกลึงเกลียวสี่เหลี่ยมคางหมู คว้านรู กลึงบ่า กลึงเกลียว และกลึงตกร่องรูใน ปรับความเร็วและอัตราป้อน เพื่อกลึงชิ้นงานตามแบบสั่งงานการผลิตได้	๕๔๐
ระดับ ๓	หมายถึง ช่างที่มีความสามารถในการบำรุงรักษาเครื่องกลึงเบื้องต้น เจียรระโนงานด้วยอุปกรณ์เจียรระโนบนเครื่องกลึง ติดตั้งมีดกลึงสำหรับงานกลึงเกลียว กลึงเยื้องศูนย์และตรวจสอบระยะเยื้องศูนย์ ปรับความเร็วและอัตราป้อน เพื่อกลึงชิ้นงานตามแบบสั่งงานการผลิตได้	๖๓๐
๒.๑๐ สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรม สาขาช่างควบคุมเครื่องกลึง CNC		
ระดับ ๑	หมายถึง ช่างที่มีความสามารถในการบำรุงรักษาเครื่องกลึงเบื้องต้น ใช้งานเครื่องกลึง CNC ถอดเปลี่ยนเครื่องมือตัดที่ชำรุด ชดเชยค่าเครื่องมือตัด เพื่อกลึงชิ้นงานตามแบบสั่งงานการผลิตได้	๔๗๐
ระดับ ๒	หมายถึง ช่างที่มีความสามารถในการบำรุงรักษาเครื่องกลึงเบื้องต้น เลือกเครื่องมือ และติดตั้งเครื่องมือ ป้อนข้อมูลเครื่องมือตัดเข้าเครื่องกลึง CNC ใช้งานเครื่องกลึง CNC ปรับค่าเงื่อนไขต่าง ๆ ในงานกลึง เพื่อกลึงชิ้นงานตามแบบสั่งงานการผลิตได้	๕๕๕
ระดับ ๓	หมายถึง ช่างที่มีความสามารถในการบำรุงรักษาเครื่องกลึงเบื้องต้น วิเคราะห์ขั้นตอนการกลึง เลือกเครื่องมือ และติดตั้งเครื่องมือ เขียนและตรวจสอบเอ็นซีโปรแกรม กำหนดจุดและวิธีการตรวจสอบขนาดของชิ้นงานได้	๖๗๕
๒.๑๑ สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรม สาขาช่างควบคุมเครื่อง Wire Cut		
ระดับ ๑	หมายถึง ช่างที่มีความสามารถในการบำรุงรักษาเครื่องจักรเบื้องต้น อ่านแบบเครื่องกลึงเบื้องต้น เตรียมและตรวจสอบชิ้นงาน จำลองการทำงานของชุดคำสั่ง บนจอภาพและการทำงานจริง ปฏิบัติงานบนเครื่อง Wire Cut แกะไขค่าพารามิเตอร์ เพื่อผลิตชิ้นงานได้ตามแบบสั่งงานการผลิต	๔๘๐
๒.๑๒ สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรม สาขาช่างเชื่อมอาร์กโลหะด้วยมือ		
ระดับ ๑	หมายถึง ช่างเชื่อมที่มีความรู้ความสามารถในการเตรียมความพร้อมก่อนการปฏิบัติงาน ในด้านสถานที่ปฏิบัติงาน เครื่องเชื่อม อุปกรณ์ เครื่องมือทั่วไป เครื่องมือวัดวัสดุชิ้นงาน อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล และลวดเชื่อมตามข้อกำหนดกรรมวิธีการเชื่อม มีความรู้ความสามารถในการประกอบชิ้นงานเชื่อมตามแบบ ปรับกระแสไฟเชื่อม ปรับใช้พารามิเตอร์ในการเชื่อมงานที่เหมาะสมเชื่อมชิ้นงานเหล็กกล้าคาร์บอนโดยกระบวนการเชื่อมแบบหลอมละลายที่ใช้ลวดเชื่อมหุ้มฟลักซ์ รอยต่อรูปตัวที (T-Joint) ในลักษณะการเชื่อมแผ่นเหล็กกับแผ่นเหล็กและแผ่นเหล็กกับท่อ ในตำแหน่งท่าเชื่อม ตามมาตรฐาน ISO ๙๖๐๖-๑ ให้มีคุณภาพแนวเชื่อมตามมาตรฐาน ISO ๕๘๑๗ โดยการจับยึดชิ้นงานในตำแหน่ง	๕๐๐

มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ (ความรู้ ทักษะฝีมือ และความสามารถ)	อัตราค่าจ้างฯ ไม่น้อยกว่า
ทำเชื่อมที่ถูกต้อง เชื่อมชิ้นงานตามข้อกำหนดกรรมวิธีการเชื่อมทำความสะอาดชิ้นงานเชื่อม ตรวจสอบแนวเชื่อมและชิ้นงานเชื่อมด้วยตนเองก่อนส่งชิ้นงาน รวมถึงตรวจสอบเครื่องมือหลังการใช้งาน จัดเก็บเครื่องมือ จัดเก็บลวดเชื่อม ทำความสะอาดเครื่องเชื่อม พร้อมอุปกรณ์ประกอบ จัดเก็บสถานที่ปฏิบัติงาน โดยปฏิบัติงานตามหลักอาชีวอนามัยและความปลอดภัย	
ระดับ ๒ หมายถึง ช่างเชื่อมที่มีความรู้ความสามารถในการเตรียมความพร้อมก่อนการปฏิบัติงาน ในด้านสถานที่ปฏิบัติงาน เครื่องเชื่อม อุปกรณ์ เครื่องมือทั่วไป เครื่องมือวัดวัสดุชิ้นงาน อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล และลวดเชื่อมตามข้อกำหนดกรรมวิธีการเชื่อม มีความรู้ความสามารถในการประกอบชิ้นงานเชื่อมตามแบบ ปรับกระแสไฟเชื่อม ปรับใช้พารามิเตอร์ในการเชื่อมงานที่เหมาะสม เชื่อมชิ้นงานเหล็กกล้าคาร์บอนโดยกระบวนการเชื่อมแบบหลอมละลายที่ใช้ลวดเชื่อมหุ้มฟลักซ์ รอยต่อชน (Butt Joint) ในลักษณะการเชื่อมแผ่นเหล็กกับแผ่นเหล็กในตำแหน่งทำเชื่อม ตามมาตรฐาน ISO ๙๖๐๖-๑ ให้มีคุณภาพแนวเชื่อมตามมาตรฐาน ISO ๕๘๑๗ โดยการจับยึดชิ้นงานในตำแหน่งทำเชื่อมที่ถูกต้อง เชื่อมชิ้นงานตามข้อกำหนดกรรมวิธีการเชื่อม ทำความสะอาดชิ้นงานเชื่อม ตรวจสอบแนวเชื่อมและชิ้นงานเชื่อมด้วยตนเองก่อนส่งชิ้นงาน รวมถึงตรวจสอบเครื่องมือหลังการใช้งาน จัดเก็บเครื่องมือ จัดเก็บลวดเชื่อม ทำความสะอาดเครื่องเชื่อมพร้อมอุปกรณ์ประกอบ จัดเก็บสถานที่ปฏิบัติงาน โดยปฏิบัติงานตามหลักอาชีวอนามัยและความปลอดภัย	๖๑๐
ระดับ ๓ หมายถึง ช่างเชื่อมที่มีความรู้ความสามารถในการเตรียมความพร้อมก่อนการปฏิบัติงาน ในด้านสถานที่ปฏิบัติงาน เครื่องเชื่อม อุปกรณ์ เครื่องมือทั่วไป เครื่องมือวัดวัสดุชิ้นงาน อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล และลวดเชื่อมตามข้อกำหนดกรรมวิธีการเชื่อม มีความรู้ความสามารถในการประกอบชิ้นงานเชื่อมตามแบบ ปรับกระแสไฟเชื่อม ปรับใช้พารามิเตอร์ในการเชื่อมงานที่เหมาะสม เชื่อมชิ้นงานเหล็กกล้าคาร์บอนโดยกระบวนการเชื่อมแบบหลอมละลายที่ใช้ลวดเชื่อมหุ้มฟลักซ์ รอยต่อชน (Butt Joint) ในลักษณะการเชื่อมท่อกับท่อ ในตำแหน่งทำเชื่อมตามมาตรฐาน ISO ๙๖๐๖-๑ ให้มีคุณภาพแนวเชื่อม ตามมาตรฐาน ISO ๕๘๑๗ โดยการจับยึดชิ้นงานในตำแหน่งทำเชื่อมที่ถูกต้อง เชื่อมชิ้นงานตามข้อกำหนดกรรมวิธีการเชื่อม ทำความสะอาดชิ้นงานเชื่อม ตรวจสอบแนวเชื่อมและชิ้นงานเชื่อมด้วยตนเองก่อนส่งชิ้นงาน รวมถึง ตรวจสอบเครื่องมือหลังการใช้งาน จัดเก็บเครื่องมือ จัดเก็บลวดเชื่อม ทำความสะอาดเครื่องเชื่อมพร้อมอุปกรณ์ประกอบ จัดเก็บสถานที่ปฏิบัติงาน โดยปฏิบัติงานตามหลักอาชีวอนามัยและความปลอดภัย	๖๘๕

มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ (ความรู้ ทักษะฝีมือ และความสามารถ)		อัตราค่าจ้างฯ ไม่น้อยกว่า
๒.๑๓ สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรม สาขาช่างประกอบโครงสร้างเหล็ก		
ระดับ ๑	หมายถึง ผู้ที่มีฝีมือและความรู้พื้นฐานในการปฏิบัติงานที่ต้องมีหัวหน้างานช่วยให้คำแนะนำหรือช่วยตัดสินใจในเรื่องสำคัญเมื่อจำเป็น และมีความสามารถในการตัด ดัด พับ เจาะ เจียรระไน ตกแต่ง และประกอบงานด้วยการเชื่อมแท็ก	๕๐๐
๒.๑๔ สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรม สาขาช่างปรับ		
ระดับ ๑	หมายถึง ผู้ที่มีฝีมือและความรู้พื้นฐานในการปฏิบัติงานที่ต้องมีหัวหน้างานช่วยให้คำแนะนำหรือช่วยตัดสินใจในเรื่องสำคัญเมื่อจำเป็น และเป็นช่างที่มีความรู้และทักษะในการใช้เครื่องมือพื้นฐาน สร้างชิ้นงานเพื่อนำไปประกอบกับชิ้นงานอื่น ๆ ตามแบบงานที่กำหนดให้และมีเกณฑ์คลาดเคลื่อนได้ไม่เกิน ± 0.20 มิลลิเมตร	๕๐๐
๒.๑๕ สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรม สาขาผู้ควบคุมระบบงานเชื่อมมิก - แม็ก ด้วยหุ่นยนต์		
ระดับ ๑	หมายถึง ช่างที่มีความรู้และความสามารถในการเตรียมความพร้อมด้านความปลอดภัยในการทำงาน สถานที่ปฏิบัติงาน การป้องกันอันตรายส่วนบุคคล หุ่นยนต์เชื่อม เครื่องเชื่อมพร้อมอุปกรณ์ประกอบ เครื่องมือที่ใช้ในการปฏิบัติงาน แก๊สปกคลุม วัสดุ อุปกรณ์จับยึดชิ้นงานและทำงานตามแบบสั่งงาน การควบคุม การเคลื่อนที่ของหุ่นยนต์เชื่อม การเขียนโปรแกรม (teaching) การเรียกใช้โปรแกรมการเชื่อมงานได้ การใช้เครื่องมือ อุปกรณ์ช่วยงานได้อย่างถูกต้องปลอดภัย การตรวจสอบข้อบกพร่องของชิ้นงาน การจัดเก็บเครื่องเชื่อมพร้อมอุปกรณ์ประกอบเครื่องมือที่ใช้ในการปฏิบัติงานและสถานที่ปฏิบัติงานได้	๕๖๐
๒.๑๖ สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรม สาขาช่างเมคคาทรอนิกส์และหุ่นยนต์อุตสาหกรรม		
ระดับ ๑	หมายถึง ช่างที่มีความรู้และความสามารถในการอ่านแบบ เตรียมวัสดุอุปกรณ์ประกอบติดตั้ง และตรวจสอบการทำงานของระบบทางกล ระบบนิวแมติกส์ ระบบไฟฟ้าอิเล็กทรอนิกส์ และการควบคุมหุ่นยนต์อุตสาหกรรมเบื้องต้น และคำนึงถึงความปลอดภัยในการปฏิบัติงาน	๕๘๕
ระดับ ๒	หมายถึง ช่างที่มีความรู้และความสามารถในการอ่านแบบ เตรียมวัสดุอุปกรณ์ประกอบติดตั้ง ศึกษาขั้นตอนการทำงานของเครื่องจักรและการเคลื่อนที่ของหุ่นยนต์ เขียนลำดับขั้นตอนการทำงานของโปรแกรม (Flowchart) กำหนดตำแหน่ง Input และ Output และตำแหน่งการเคลื่อนที่ของหุ่นยนต์ เขียนโปรแกรม และตรวจสอบความถูกต้องของโปรแกรมควบคุมการทำงานของเครื่องจักรโดยใช้ PLC และโปรแกรมควบคุมการทำงานของหุ่นยนต์อุตสาหกรรม และคำนึงถึงความปลอดภัยในการปฏิบัติงาน	๖๖๐
ระดับ ๓	หมายถึง ช่างที่มีความรู้และความสามารถในการเขียนโปรแกรม PLC และ HMI ตามฟังก์ชันการทำงาน เขียนโปรแกรมเพื่อการตรวจสอบการทำงานของระบบอัตโนมัติเขียนโปรแกรมเพื่อติดต่อสื่อสารของระบบอัตโนมัติ บำรุงรักษาหุ่นยนต์อุตสาหกรรม ตรวจสอบ และแก้ไขข้อผิดพลาดของระบบอัตโนมัติทางไฟฟ้า ระบบทางกล และระบบการสื่อสาร และคำนึงถึงความปลอดภัยในการปฏิบัติงาน	๗๕๕

มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ (ความรู้ ทักษะฝีมือ และความสามารถ)		อัตราค่าจ้างฯ ไม่น้อยกว่า
๒.๑๗ สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรม สาขาช่างกลึงสำหรับอุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วนยานยนต์		
ระดับ ๑	หมายถึง บุคคลที่สามารถใช้งานเครื่องกลึงทำการแปรรูปวัสดุงาน ได้ตามแบบที่กำหนด โดยสามารถเตรียมความพร้อมการผลิตตามใบสั่งงาน ทำการผลิตชิ้นงานด้วยการกลึงปาดหน้า ปอกผิว เจาะรูนำศูนย์ และกลึงตัด ตามใบสั่งงาน ทำการลับมีดกลึงได้ ตรวจชิ้นงานผลิตได้ รวมถึงทำความสะอาดเครื่องกลึง เครื่องมือและอุปกรณ์ให้พร้อมสำหรับการใช้งานครั้งต่อไป พร้อมทั้งการปฏิบัติงานตามกฎระเบียบการทำงานกลึงสำหรับอุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วนยานยนต์	๔๔๐
ระดับ ๒	หมายถึง บุคคลที่สามารถทำการผลิตชิ้นงานด้วยกระบวนการกลึง เกลียวนอก กลึงเรียว กลึงขึ้นรูป กลึงตร่อง และกลึงตกป่า สามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นงาน รวมถึงทำการบำรุงรักษาเครื่องกลึง เครื่องมือ และอุปกรณ์ให้อยู่ในสภาพที่ดีพร้อมทำงานได้อย่างถูกต้อง แม่นยำ	๕๓๐
๒.๑๘ สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรม สาขาช่างเชื่อมมิก - แม็กสำหรับอุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วนยานยนต์		
ระดับ ๑	หมายถึง บุคคลที่สามารถเตรียมการผลิตงานเชื่อมและปฏิบัติงาน เชื่อมมุมแบบแผ่นต่อแผ่นท่าราบ (Fillet Weld ; T-joint : PA) เชื่อมมุมแบบแผ่นต่อแผ่นท่าระดับ (Fillet Weld ; T-joint : PB) และเชื่อมมุมแบบแผ่นต่อแผ่นท่าตั้งเชื่อมลง (Fillet Weld ; T-joint : PG) ด้วยวัสดุที่กำหนด โดยได้ชิ้นงานที่มีคุณภาพ ชิ้นงานตรงตามข้อกำหนด และสามารถปฏิบัติงานตามกฎระเบียบในการทำงานเชื่อมมิก-แม็ก สำหรับอุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วนยานยนต์	๔๗๐
ระดับ ๒	หมายถึง บุคคลที่สามารถปฏิบัติงานเชื่อมมุมแบบท่อต่อแผ่น เอียง ๔๕ องศา ท่าราบ ชิ้นงานหมุน (Fillet Weld ; Rotate : L- PA) เชื่อมมุมแบบท่อต่อแผ่นท่าระดับ (Fillet Weld ; Tube to Plate : PB) และเชื่อมมุมแบบท่อต่อแผ่น ท่าตั้งเชื่อมลง (Fillet Weld ; Tube to Plate : PG) ด้วยวัสดุที่กำหนด โดยได้ชิ้นงานที่มีคุณภาพ ชิ้นงานตรงตามข้อกำหนด และแก้ไขปัญหาค้นงานได้	๕๖๕
๒.๑๙ สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรม สาขาช่างเทคนิคบำรุงรักษาเครื่องจักรกลสำหรับอุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วนยานยนต์		
ระดับ ๑	หมายถึง บุคคลที่สามารถทำการบำรุงรักษาระบบท่อ ระบบไฟฟ้า เครื่องจักร ระบบเครื่องจักรไฮดรอลิกส์และระบบนิวเมติกส์ เครื่องจักรกลพื้นฐาน และมอเตอร์ ตามรอบระยะเวลาที่กำหนดโดยเตรียมเครื่องมือช่าง เครื่องมือวัดและอุปกรณ์เพื่อทำการบำรุงรักษาเครื่องจักรให้สามารถดำเนินการผลิตได้ พร้อมทั้งสามารถปฏิบัติงานตามกฎและข้อกำหนดด้านความปลอดภัย ในการทำงานบำรุงรักษาเครื่องจักรกลสำหรับอุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ได้	๔๔๐
ระดับ ๒	หมายถึง บุคคลที่สามารถปฏิบัติงานถอดเปลี่ยนชิ้นส่วนและอะไหล่ ของระบบไฮดรอลิกส์ และระบบนิวเมติกส์ เปลี่ยน ถ่ายและเติมสารหล่อลื่น เปลี่ยนชิ้นส่วนและอะไหล่เครื่องจักรกลพื้นฐาน ระบบไฟฟ้าของเครื่องจักรกลตามรอบระยะเวลาที่กำหนดให้พร้อมในการผลิตตามแผนได้	๕๓๐

มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ (ความรู้ ทักษะฝีมือ และความสามารถ)		อัตราค่าจ้างฯ ไม่น้อยกว่า
๒.๒๐ สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรม สาขาช่างเทคนิคเครื่องกลึงอัตโนมัติสำหรับอุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วนยานยนต์		
ระดับ ๑	บุคคลซึ่งมีความสามารถเตรียมการผลิต ทำการผลิตชิ้นงาน ทำความสะอาดเครื่องกลึงอัตโนมัติ เครื่องมือและอุปกรณ์ พร้อมทั้งปฏิบัติงานตามกฎระเบียบการทำงานเทคนิคเครื่องกลึงอัตโนมัติ สำหรับอุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วนยานยนต์	๔๔๐
ระดับ ๒	บุคคลที่สามารถปรับเปลี่ยนและปรับตั้งอุปกรณ์เครื่องมือ ตัดระหว่างผลิตบำรุงรักษาเครื่องกลึงอัตโนมัติและอุปกรณ์ ตลอดจนสามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นงานได้	๕๓๐
๒.๒๑ สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรม สาขาช่างเทคนิคพ่นสีตัวถังสำหรับอุตสาหกรรมผลิตรถยนต์		
ระดับ ๑	หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในการปฏิบัติตามกฎระเบียบและความปลอดภัยในการทำงาน การค้นหาอันตรายในสถานที่ปฏิบัติงาน พร้อมกำหนดวิธีการแก้ไขที่ถูกต้อง รวมทั้งสามารถเตรียมความพร้อมก่อนเริ่มงาน สามารถเตรียมพื้นผิวก่อนพ่นสี และมีทักษะในการพ่นสีรองพื้น สีจริงได้อย่างน้อย ๓ งาน พร้อมทั้งสามารถตรวจสอบชิ้นงานหลังพ่นสี ด้วยสายตา อีกทั้งยังสามารถบำรุงรักษาอุปกรณ์ในการพ่นสีและห้องพ่นสีเบื้องต้นได้	๔๔๐
ระดับ ๒	หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในการปฏิบัติงานได้ทุกระบวนการของงานพ่นสีตัวถังสำหรับอุตสาหกรรมผลิตรถยนต์ ให้คำแนะนำในงานพ่นสีรองพื้นและสีจริง บำรุงรักษาและซ่อมแซมปืนพ่นสี ตรวจสอบความพร้อมของการปฏิบัติงาน ตรวจสอบควบคุมคุณภาพของชิ้นงาน รวมถึงการเขียนรายงานการปฏิบัติงาน	๕๓๐
๒.๒๒ สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรม สาขาช่างเทคนิคพ่นสีเลอร์ตัวถังสำหรับอุตสาหกรรมผลิตรถยนต์		
ระดับ ๑	หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในการปฏิบัติงานสีเลอร์ตัวถังรถยนต์ ปฏิบัติตามกฎระเบียบและความปลอดภัยในการทำงาน เตรียมความพร้อมก่อนเริ่มงาน การปฏิบัติก่อนการยาแนว ยาแนวชั้นพื้นฐานได้อย่างน้อย ๓ งาน พ่นแอนเดอร์โค้ด (undercoat) และสามารถบำรุงรักษาอุปกรณ์ยาแนวและแอนเดอร์โค้ดในเบื้องต้น	๔๔๐
ระดับ ๒	หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในการปฏิบัติงานทุกระบวนการของงานสีเลอร์ตัวถังรถยนต์ การยาแนวในพื้นที่ยาก และแตกต่างกันในหลายพื้นที่ของตัวถังรถ มีเทคนิคในการใช้ปืนยาแนว พร้อมทั้งบำรุงรักษาและซ่อมแซมปืนยาแนว ตรวจสอบความพร้อมของการปฏิบัติงาน อีกทั้งยังสามารถตรวจสอบควบคุมคุณภาพของชิ้นงาน รวมถึงสามารถเขียนรายงานการปฏิบัติงาน	๕๓๐
๒.๒๓ สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรม สาขานักงานประกันคุณภาพผลิตภัณฑ์ยานยนต์ (ขั้นสุดท้าย)		
ระดับ ๑	หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในการปฏิบัติตามกฎด้านความปลอดภัยและขั้นตอนการปฏิบัติงานสาขากันคุณภาพผลิตภัณฑ์ยานยนต์ (ขั้นสุดท้าย) อย่างน้อย ๓ กระบวนการ ได้แก่ การขับรถยนต์ตามที่องค์กรกำหนด การตรวจสอบระดับสูงต่ำของรถยนต์ การตรวจสอบศูนย์ล้อ การทดสอบความเร็ว (Speed Tester) การทดสอบระบบเบรก (Brake Tester) การตรวจสอบระดับไฟหน้า การทดสอบน้ำรั่วในห้องโดยสาร (Shower Test) การวิ่งทดสอบรถยนต์ (Dynamic Test) และการตรวจสอบคุณภาพผลิตภัณฑ์ขั้นสุดท้าย	๔๔๐

มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ (ความรู้ ทักษะฝีมือ และความสามารถ)		อัตราค่าจ้างฯ ไม่น้อยกว่า
ระดับ ๒	หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ ความสามารถและประสบการณ์ในการทำงานตามขั้นตอนการปฏิบัติงานทุกกระบวนการ ตามความรับผิดชอบของหน่วยงานเกี่ยวกับงานขับรถยนต์ การตรวจสอบระดับสูงต่ำของรถยนต์ การตรวจสอบศูนย์ล้อ การทดสอบความเร็ว (Speed Tester) การทดสอบระบบเบรก (Brake Tester) การตรวจสอบระดับไฟหน้า การตรวจสอบน้ำรั่วในห้องโดยสาร (Shower Test) การวิ่งทดสอบรถยนต์ (Dynamic Test) การตรวจสอบคุณภาพผลิตภัณฑ์ขั้นสุดท้าย รวมถึงการตรวจสอบความพร้อมของการปฏิบัติงาน การรวบรวมผลการตรวจสอบคุณภาพผลิตภัณฑ์ เพื่อทำการแจ้งกับหัวหน้างาน	๕๓๐
๒.๒๔ สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรม สาขาช่างเทคนิคเชื่อมสปอตตัวถังสำหรับอุตสาหกรรมผลิตรถยนต์		
ระดับ ๑	หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถ ในขั้นตอนการปฏิบัติงานสาขาช่างเทคนิคเชื่อมสปอตตัวถังสำหรับอุตสาหกรรมผลิตรถยนต์ การปฏิบัติตามข้อกำหนดด้านความปลอดภัย การเตรียมความพร้อมก่อนเริ่มงาน การปฏิบัติงานเชื่อมสปอตชิ้นงานได้อย่างน้อย ๓ กระบวน การผลิตของงานเชื่อมสปอต และการบำรุงรักษาเครื่องจักรเบื้องต้น	๔๔๐
ระดับ ๒	หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ ความสามารถและประสบการณ์ในการปฏิบัติงานเชื่อมสปอต ตามขั้นตอนการปฏิบัติงานทุกกระบวนการผลิตของงานเชื่อมสปอตตัวถังสำหรับอุตสาหกรรมผลิตรถยนต์ รวมทั้งสามารถให้การสนับสนุนพนักงานระดับ ๑ การตรวจสอบความพร้อมของการปฏิบัติงาน การควบคุมคุณภาพของผลิตภัณฑ์ และการเขียนรายงานการปฏิบัติงาน	๕๓๐
๒.๒๕ สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรม สาขาช่างเทคนิคเขียนแบบเครื่องกล		
ระดับ ๑	หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะและความสามารถในการอ่านแบบและเขียนแบบภาพ ๒ มิติ การฉายภาพแบบมาตรฐานยุโรป และการฉายภาพแบบมาตรฐานอเมริกา โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ออกแบบ (CAD) และโดยใช้เครื่องมือเขียนแบบ	๕๑๐
ระดับ ๒	หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะและความสามารถในการอ่านแบบและเขียนภาพประกอบและภาพแยกชิ้นสั่งงานเป็นภาพ ๒ มิติ และ ๓ มิติ โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ออกแบบ (CAD) กำหนดความคลาดเคลื่อนทางเรขาคณิต (Geometrical Tolerance) และเขียนแบบภาพแผ่นคลี่รูปทรงเรขาคณิตพื้นฐาน	๖๐๕
๒.๒๖ สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรม สาขาช่างเชื่อมทิกสำหรับอุตสาหกรรมจักรกลและโลหะการ		
ระดับ ๑	หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะและความสามารถในการใช้เครื่องเชื่อมทิก (TIG) เชื่อมประสานโลหะจำพวกเหล็กกล้าคาร์บอน และสแตนเลสที่เป็นแผ่นเป็นรูปพรรณ สำหรับงานโครงสร้าง เป็นชิ้นส่วนเครื่องจักรกล และเป็นท่อหรือชิ้นส่วนผิวโค้ง โดยการเชื่อมต่อตัวที่ และการเชื่อมต่อชน ด้วยท่าราบและท่าเชื่อมระดับ โดยมีความหนาของชิ้นงานเชื่อมตั้งแต่ ๑.๕ มิลลิเมตรขึ้นไป และตรวจสอบหาข้อบกพร่องหลังการเชื่อมด้วยสายตา	๕๕๐

มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ (ความรู้ ทักษะฝีมือ และความสามารถ)		อัตราค่าจ้างฯ ไม่น้อยกว่า
ระดับ ๒	หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะและความสามารถในการใช้เครื่องเชื่อมทิก (TIG) เชื่อมประสานโลหะจำพวกเหล็กกล้าคาร์บอน สเตนเลสที่เป็นแผ่น เป็นรูปพรรณ สำหรับงานโครงสร้าง เป็นชิ้นส่วนเครื่องจักรกล และเป็นท่อ หรือชิ้นส่วนผิวโค้ง โดยการเชื่อมต่อตัวที่ด้วยท่าตั้ง ท่าเหนือศีรษะ และต่อแผ่นกับท่อด้วยท่าตั้ง โดยการเชื่อมต่อชนด้วยท่าตั้ง ความหนาของชิ้นงานเชื่อมตั้งแต่ ๐.๘ มิลลิเมตรขึ้นไป สามารถปฏิบัติตามข้อกำหนดกรรมวิธีการเชื่อม และตรวจสอบรอยเชื่อมแบบใช้สารแทรกซึม	๖๖๐
๒.๒๗ สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรม สาขาช่างเทคนิคระบบส่งกำลัง		
ระดับ ๑	หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะและความสามารถในการซ่อมบำรุง และตรวจสอบสภาพระบบส่งกำลังเบื้องต้น ตามคู่มือการใช้งาน/การซ่อมบำรุง สามารถเปลี่ยน-ถ่ายสารหล่อลื่นตามกำหนด ตลอดจนการใช้เครื่องมือช่าง เครื่องมือกล เครื่องมือวัดพื้นฐานสำหรับการบำรุงรักษาระบบส่งกำลัง โดยอยู่ภายใต้คำแนะนำของหัวหน้างาน	๔๙๕
ระดับ ๒	หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะและความสามารถในการอ่านแบบ และประกอบ ติดตั้ง อุปกรณ์ ระบบส่งกำลัง ตรวจสอบความบกพร่องของชิ้นส่วน ทดสอบระบบส่งกำลังหลังติดตั้งระบบส่งกำลังให้ตรงตามแบบประกอบ และแบบติดตั้ง	๕๙๕
๒.๒๘ สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรม สาขาพนักงานหลอมเหล็กเตาอาร์คไฟฟ้า		
ระดับ ๑	หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในการวัดอุณหภูมิ เก็บตัวอย่างน้ำเหล็ก ทำความสะอาดหัวพ่นคาร์บอน และหัวพ่นออกซิเจน และปฏิบัติงานภายใต้ข้อกำหนดและความปลอดภัยในการทำงาน	๕๑๕
ระดับ ๒	หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ ความสามารถและประสบการณ์ในการบำรุงรักษาสภาพของเตาอาร์คไฟฟ้าและวัสดุทนไฟ สามารถวิเคราะห์อุณหภูมิ น้ำเหล็ก ส่วนผสมทางเคมีของน้ำเหล็ก เตรียมแท่งกราไฟต์อิเล็กโทรด (Graphite Electrode) และเทน้ำเหล็กออกจากเตาอาร์คไฟฟ้าสู่เบ้ารับน้ำเหล็ก (Ladle)	๖๒๐
๒.๒๙ สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรม สาขาพนักงานปรุงแต่งน้ำเหล็กในเตาปรุงน้ำเหล็ก (Ladle Furnace)		
ระดับ ๑	หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในการปฏิบัติตามข้อกำหนด และความปลอดภัยในการทำงาน สามารถวัดอุณหภูมิ น้ำเหล็ก เก็บตัวอย่างน้ำเหล็ก	๕๓๕
ระดับ ๒	หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ ความสามารถและประสบการณ์ในการจัดเตรียม ฟลักซ์ (Fluxes) และอัลลอย (Alloys) ในกระบวนการปรุงแต่งน้ำเหล็ก เตรียมแท่งกราไฟต์อิเล็กโทรด (Graphite Electrode) และการส่งมอบน้ำเหล็กให้กับโรงหล่อ	๖๔๐
๒.๓๐ สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรม สาขาพนักงานหล่อเหล็ก		
ระดับ ๑	หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ความสามารถในการปฏิบัติตามข้อกำหนดและความปลอดภัยของงานหล่อเหล็ก สามารถวัดอุณหภูมิ น้ำเหล็กในอ่างพักน้ำเหล็ก (Tundish) สามารถติดตั้ง ถอด ประกอบแบบหล่อ (Mold) และเปิด - ปิด ประตูถ่ายเทน้ำเหล็ก (Slide gate)	๔๙๐

มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ (ความรู้ ทักษะฝีมือ และความสามารถ)		อัตราค่าจ้างฯ ไม่น้อยกว่า
ระดับ ๒	หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ในการควบคุมความเร็วในการหล่อ ตรวจสอบสภาพและเตรียมอ่างพักน้ำเหล็ก (Tundish) แยกตะกรัน (Slag) ออกจากน้ำเหล็ก และกำจัดตะกรัน (Slag) ที่แบบหล่อเหล็ก (Mold)	๖๐๐
๒.๓๑ สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรม สาขาพนักงานควบคุมการอบเหล็ก		
ระดับ ๑	หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในการปฏิบัติตามข้อกำหนด และความปลอดภัยในการทำงาน ซ่อม หรือเปลี่ยนอุปกรณ์วัสดุทนไฟ – หัวจ่ายเชื้อเพลิงเตาอบเหล็กและตัวกรองเชื้อเพลิงเตาอบเหล็ก	๔๗๐
ระดับ ๒	หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ ความสามารถ และประสบการณ์ในการควบคุมอุณหภูมิของเตาอบเหล็ก ระบบน้ำหล่อเย็น การนำวัตถุดิบเข้าและออกจากเตาอบเหล็ก และควบคุมการหล่อเย็นในเตาอบเหล็ก รวมทั้งการบันทึกพารามิเตอร์ของเตาอบเหล็ก	๕๗๕
๒.๓๒ สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรม สาขาช่างเทคนิคเครื่องฉีดพลาสติก		
ระดับ ๑	หมายถึง บุคคลที่มีความสามารถในการเตรียมงานก่อนการผลิตแม่พิมพ์ฉีดพลาสติก อุปกรณ์ เครื่องมือ วัตถุดิบ การช่วยเหลืองานยึดแน่น และปลดแม่พิมพ์ สามารถปฏิบัติบำรุงรักษา อุปกรณ์ งานฉีดพลาสติก และปฏิบัติตามข้อกำหนดของงานฉีดพลาสติกตามหลักอาชีวอนามัย ความปลอดภัยในการทำงาน และกฎหมายสิ่งแวดล้อม	๔๐๕
ระดับ ๒	หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ความสามารถในการเตรียมความพร้อม ขั้นสุดท้ายก่อนการผลิตแม่พิมพ์ฉีด อุปกรณ์ เครื่องมือ วัตถุดิบ ข้อมูลมาตรฐานชิ้นงาน ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการผลิต สามารถติดตั้ง ขึ้น ลง แม่พิมพ์ ควบคุมเครื่องฉีดติดตั้งเงื่อนไขการฉีด สามารถตรวจสอบติดตามงานฉีดระหว่างผลิตและสามารถปรับแต่งเงื่อนไขการฉีดได้ จนถึงสามารถควบคุมการสิ้นสุดกระบวนการฉีดงานพลาสติกเมื่อผลิตครบได้ และสามารถปฏิบัติงานการบำรุงรักษา เครื่องฉีดพลาสติก แม่พิมพ์ฉีดพลาสติก	๔๘๐
๒.๓๓ สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรม สาขาช่างเทคนิคเครื่องเป่าถุงพลาสติก		
ระดับ ๑	หมายถึง บุคคลที่มีความสามารถในการปฏิบัติตามกฎระเบียบการปฏิบัติงานเป่าถุงพลาสติก ปฏิบัติตามกฎหมายอาชีวอนามัย ความปลอดภัยในการทำงานและกฎหมายสิ่งแวดล้อม สามารถเปิดปิดเครื่องเป่าถุงพลาสติกได้ถูกต้อง ปลอดภัย เพื่อที่จะทำการผลิตถุงพลาสติกให้มีคุณภาพตามที่กำหนด	๔๐๕
ระดับ ๒	หมายถึง บุคคลที่มีความสามารถในการตรวจสอบความพร้อมเครื่องเป่าถุงพลาสติกก่อนผลิต เป่าถุงพลาสติก และตรวจสอบคุณภาพระหว่างการผลิต เพื่อให้ได้ถุงพลาสติกที่มีคุณภาพตามที่กำหนด	๔๘๐
๒.๓๔ สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรม สาขาช่างเทคนิคเครื่องเป่าภาชนะกลวง		
ระดับ ๑	หมายถึง บุคคลที่มีความสามารถในการเตรียมงานก่อนการผลิตแม่พิมพ์เป่าภาชนะกลวงพลาสติก อุปกรณ์ เครื่องมือ วัตถุดิบ สามารถปฏิบัติงานตามข้อปฏิบัติงานหรือคู่มือปฏิบัติงานเป่าภาชนะกลวงพลาสติก การบำรุงรักษาอุปกรณ์ งานเป่าภาชนะกลวงพลาสติก	๔๐๕

มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ (ความรู้ ทักษะฝีมือ และความสามารถ)		อัตราค่าจ้างฯ ไม่น้อยกว่า
ระดับ ๒	หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ความสามารถในการตรวจสอบความพร้อมก่อนการผลิตแม่พิมพ์ อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องจักร ความพร้อมของระบบหล่อเย็น ระบบลม วัตถุดิบ ข้อมูลมาตรฐานชิ้นงาน ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการผลิต สามารถติดตั้ง ขึ้น ลง แม่พิมพ์ ควบคุมเครื่องเป่าภาชนะกลวงได้ สามารถติดตั้งเงื่อนไขการเป่าภาชนะกลวงได้ สามารถตรวจสอบติดตามงานเป่าภาชนะกลวง ระหว่างผลิต และสามารถปรับแต่งเงื่อนไขการเป่าภาชนะกลวงได้ จนถึงสามารถควบคุมการสิ้นสุดกระบวนการเป่าภาชนะกลวงงานพลาสติกเมื่อผลิตครบได้ สามารถปฏิบัติงานการบำรุงรักษาเครื่องเป่าภาชนะกลวงพลาสติก แม่พิมพ์เป่าภาชนะกลวงพลาสติกได้อย่างถูกต้องและปลอดภัย	๔๘๐
๒.๓๕ สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรม สาขาช่างเทคนิคการซ่อมเครื่องเป่าถุงพลาสติก		
ระดับ ๑	หมายถึง บุคคลที่มีความรู้และความสามารถในการบำรุงรักษาเครื่องเป่าถุงพลาสติกตามระยะเวลาที่กำหนด ปฏิบัติตามหลักอาชีวอนามัย ความปลอดภัยในการทำงาน และกฎหมายสิ่งแวดล้อม เพื่อให้สามารถผลิตถุงพลาสติกอย่างมีคุณภาพและต่อเนื่อง	๔๔๐
ระดับ ๒	หมายถึง บุคคลที่มีความรู้และความสามารถในการบำรุงรักษาเครื่องเป่าถุงพลาสติก ระบบระเบิดผิว ระบบขับเคลื่อนมอเตอร์ไฟฟ้า ระบบวัดอุณหภูมิ ระบบนิวเมติก และระบบหล่อเย็น เพื่อให้สามารถผลิตถุงพลาสติกอย่างมีคุณภาพและต่อเนื่อง	๕๑๕
๒.๓๖ สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรม สาขาช่างเทคนิคเครื่องกัดอัตโนมัติ		
ระดับ ๑	หมายถึง บุคคลที่มีความรู้และความเข้าใจในหลักการทำงานของเครื่องกัดอัตโนมัติ ปฏิบัติตามกฎหมายความปลอดภัยในการทำงาน สามารถจับยึด และตั้งศูนย์ชิ้นงานบนเครื่องกัดอัตโนมัติ สามารถควบคุมการปฏิบัติงานกัด และตรวจสอบสภาพความผิดปกติ ขณะทำงานรวมถึงสามารถตรวจสอบขนาดชิ้นงานตามแบบ ตลอดจนดูแลและบำรุงรักษาเครื่องกัดอัตโนมัติและเครื่องมือวัดให้อยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน	๔๙๕
ระดับ ๒	หมายถึง บุคคลที่มีความรู้และความสามารถในการสร้างโปรแกรมเอ็นซี เพื่อกัดชิ้นงานจากระบบควบคุมของเครื่องกัดอัตโนมัติ สามารถกำหนดขั้นตอนการผลิตชิ้นงาน กำหนดเครื่องมือตัด และเงื่อนไขในการกัด สามารถกำหนดและสอบทานในการบำรุงรักษาเครื่องกัดอัตโนมัติ และเครื่องมือวัด รวมถึงการเก็บรวบรวมข้อมูลปัญหาระหว่างการผลิต	๕๙๕
๒.๓๗ สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรม สาขาช่างเทคนิคเครื่องอีทีเอ็ม		
ระดับ ๑	หมายถึง บุคคลที่มีความรู้และความเข้าใจในหลักการทำงานของเครื่องอีทีเอ็ม รวมถึงปฏิบัติตามกฎหมายความปลอดภัยในการทำงาน สามารถเตรียมงาน ควบคุมการปฏิบัติงานและตรวจสอบสภาพความผิดปกติขณะทำงาน สามารถตรวจสอบขนาดชิ้นงานและผิวชิ้นงานอีทีเอ็ม ตลอดจนดูแลและบำรุงรักษาเครื่องอีทีเอ็มและเครื่องมือวัดให้อยู่ในสภาพพร้อมใช้งานลักษณะงานที่ชัดเจนและอยู่ภายใต้การดูแลของผู้บังคับบัญชาในลำดับถัดไปอย่างใกล้ชิด	๔๗๕

มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ (ความรู้ ทักษะฝีมือ และความสามารถ)		อัตราค่าจ้างฯ ไม่น้อยกว่า
ระดับ ๒	หมายถึง บุคคลที่มีความรู้และความสามารถในการวางแผนการใช้วัสดุและวางแผนการทำอิเล็กทรอนิกส์ รวมถึงการกำหนดจำนวนอิเล็กทรอนิกส์ได้อย่างเหมาะสม สามารถกำหนดเงื่อนไขและปรับค่าพารามิเตอร์ที่เหมาะสม เพื่อให้เครื่องอิตีเอ็มทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนสามารถกำหนด และสอบทานการบำรุงรักษาเครื่องอิตีเอ็มและเครื่องมือวัด	๕๗๐
๒.๓๘ สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรม สาขาช่างเทคนิคเครื่องไวร์คัทอิตีเอ็ม		
ระดับ ๑	หมายถึง บุคคลที่มีความรู้และความเข้าใจในหลักการทำงานของเครื่องไวร์คัทอิตีเอ็ม ปฏิบัติตามกฎหมายความปลอดภัยในการทำงาน สามารถจับยึดและตั้งระนาบชิ้นงานรวมถึงตั้งศูนย์งานและลวดได้อย่างถูกต้อง สามารถควบคุมการปฏิบัติงานและตรวจสอบสภาพความผิดปกติขณะทำงาน สามารถตรวจสอบขนาดชิ้นงานตามแบบ ตลอดจนดูแลและบำรุงรักษาเครื่องไวร์คัทอิตีเอ็มและเครื่องมือวัดให้อยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน	๔๗๕
ระดับ ๒	หมายถึง บุคคลที่มีความรู้และความสามารถในการสร้างโปรแกรมเอ็นซีเพื่อตัดชิ้นงานจากระบบควบคุมของเครื่องไวร์คัทอิตีเอ็ม สามารถกำหนดขั้นตอนการผลิตชิ้นงานกำหนดลวด และเงื่อนไขในการตัด สามารถกำหนดและสอบทานในการบำรุงรักษาเครื่องไวร์คัทอิตีเอ็มและเครื่องมือวัด รวมถึงการเก็บรวบรวมข้อมูลปัญหาระหว่างการผลิต	๕๗๐
๒.๓๙ สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรม สาขาช่างขัดเงาแม่พิมพ์		
ระดับ ๑	หมายถึง บุคคลที่มีความรู้และทักษะพื้นฐานในการขัดเงาแม่พิมพ์ระดับผิวเรียบ (ผิวที่มีความเรียบผิวเฉลี่ย ๒.๑๕ – ๐.๙๐ $\mu\text{m Ra}$) โดยปฏิบัติตามกฎหมายความปลอดภัยในการทำงาน สามารถเตรียมเครื่องมือและอุปกรณ์ในการขัดผิว ดำเนินการขัดผิวเพื่อลบรอยที่เกิดจากกระบวนการตัดเฉือนด้วยเครื่องจักรให้มีระดับผิวเรียบ สามารถตรวจสอบความเรียบของผิวขัดด้วยสายตาและแผ่นเทียบผิวตลอดจนดูแลและบำรุงรักษาเครื่องมือ และอุปกรณ์ในการขัดให้อยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน	๔๒๐
ระดับ ๒	หมายถึง บุคคลที่มีความรู้และทักษะพื้นฐานในการขัดเงาแม่พิมพ์ระดับผิวละเอียด (ผิวที่มีความเรียบผิวเฉลี่ย ๐.๕๐ – ๐.๓๐ $\mu\text{m Ra}$) สามารถเตรียมเครื่องมือและอุปกรณ์ในการขัดผิว ดำเนินการขัดผิว รวมถึงสามารถประยุกต์ใช้เครื่องมือที่ขับเคลื่อนด้วยมอเตอร์ไฟฟ้า (ตะไบไฟฟ้า) หัวหมุนที่มีแรงบิด (หัวกรอ) และคลื่นไฟฟ้าความถี่สูง เพื่อช่วยในการขัดผิวได้	๕๐๕
๓. สาขาอาชีพช่างเครื่องกล ได้แก่		
๓.๑ สาขาอาชีพช่างเครื่องกล สาขาช่างซ่อมเครื่องยนต์ดีเซล		
ระดับ ๑	หมายถึง ช่างซึ่งสามารถซ่อมเครื่องยนต์ดีเซลเบื้องต้น ได้แก่ ปรับตั้งระยะห่างวาล์ว ถอดประกอบตรวจสอบชิ้นส่วนเครื่องยนต์ ยกเครื่องออกจากตัวรถและติดตั้งกลับที่เดิมได้ สามารถซ่อมระบบฉัดน้ำมันเชื้อเพลิง ระบบระบายความร้อน ระบบหล่อลื่น ระบบไอดีและระบบไอเสีย ระบบไฟฟ้า เกจวัดต่าง ๆ ที่แผงหน้าปัด	๔๓๐

มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ (ความรู้ ทักษะฝีมือ และความสามารถ)		อัตราค่าจ้างฯ ไม่น้อยกว่า
ระดับ ๒	หมายถึง ช่างที่ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือระดับ ๑ แล้ว และสามารถถอดประกอบเปลี่ยนฝาสูบเครื่องยนต์ดีเซล กระบอกสูบ ก้านวาล์ว สายพาน หรือเพื่องไหม้มีง ตรวจสอบการคดงอและการบิดตัวของก้านสูบเพลาลูกเบี้ยวได้ ตรวจสอบ แก๊สปัญหา ระบบฉีดน้ำมันเชื้อเพลิง ระบายความร้อน ระบบหล่อลื่น ระบบไอดีและระบบไอเสีย ระบบไฟฟ้า สามารถใช้คู่มือซ่อมและทดสอบเครื่องยนต์กับเครื่องไดนาโมมิเตอร์ได้ ตลอดจนสามารถควบคุม แนะนำ ให้ปรึกษา ช่วยเหลือแก่ผู้ร่วมงานได้	๕๓๕
ระดับ ๓	หมายถึง ช่างที่ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือระดับ ๒ แล้ว และสามารถตรวจสอบวิเคราะห์ปัญหาข้อขัดข้องของเครื่องยนต์ ระบบฉีดน้ำมันเชื้อเพลิง ระบบระบายความร้อน ระบบหล่อลื่น ระบบไอดีและระบบไอเสีย ระบบไฟฟ้า และสามารถแก้ไขได้ ตลอดจนสามารถตรวจสอบสภาพทั่วไปของเครื่องยนต์ดีเซลเพื่อเตรียมรายงานการซ่อม การประเมินราคา ระยะเวลาในการซ่อม การให้คำแนะนำลูกค้าในการดูแลบำรุงรักษาเครื่องยนต์ และแนะนำแก่ผู้ปฏิบัติงาน ร่วมกันในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ รวมถึงวิธีทำงานที่ถูกต้อง	๖๒๕
๓.๒ สาขาอาชีพช่างเครื่องกล สาขาช่างซ่อมรถแทรกเตอร์การเกษตร		
ระดับ ๑	หมายถึง ช่างที่มีความรู้ ทักษะ ทักษะคิดและกิจนิสัยอยู่ในระดับต้น ทำหน้าที่ถอด ล้าง ตรวจสอบเบื้องต้น ประกอบ ติดตั้ง บำรุงรักษา และปฏิบัติตามคำสั่งของหัวหน้างาน	๔๖๕
ระดับ ๒	หมายถึง ช่างที่มีความรู้ ทักษะ ทักษะคิด อยู่ในระดับ ๒ สามารถตรวจวิเคราะห์หาสาเหตุข้อขัดข้องเบื้องต้น กำหนดงานซ่อมบำรุง ปรับตั้ง ปฏิบัติการซ่อมบำรุง สามารถใช้เครื่องมือพิเศษได้อย่างถูกต้อง เขียนรายงาน และทำประวัติรถแทรกเตอร์การเกษตรตามอาการที่เกิดขึ้นให้หัวหน้างานได้	๕๓๕
ระดับ ๓	หมายถึง ช่างที่มีความรู้ ทักษะ ทักษะคิดอยู่ในระดับสูง มีความชำนาญในการตรวจวิเคราะห์หาสาเหตุข้อขัดข้องของระบบต่าง ๆ สามารถใช้เครื่องมือตรวจสอบ และวิเคราะห์ทางอิเล็กทรอนิกส์ได้ กำหนดงานบริการ งานซ่อมบำรุง ปฏิบัติงานซ่อมบำรุงระบบต่าง ๆ ของรถแทรกเตอร์การเกษตร การจัดการด้านเอกสาร และสามารถถ่ายทอดความรู้ได้	๖๒๐
๓.๓ สาขาอาชีพช่างเครื่องกล สาขาพนักงานควบคุมเครื่องจักรรถดักหน้าชุดหลัง		
ระดับ ๑	หมายถึง ผู้ที่มีความรู้ ความสามารถในการบังคับควบคุมเครื่องจักรรถดักหน้าชุดหลัง ให้สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และปลอดภัย ตลอดจนการทำงานได้ตามวัตถุประสงค์ของงาน เช่น ตัก ขุดดิน งานปรับพื้นผิวเอียง งานวางท่อได้ เคลื่อนย้ายเครื่องจักรได้ รวมถึงการซ่อมบำรุงเครื่องจักรในเบื้องต้นได้มีประสิทธิภาพ สูงสุดตามมาตรฐานที่ผู้ผลิตกำหนดไว้ และมีเจตคติที่ดีในการทำงาน	๕๘๕
๓.๔ สาขาอาชีพช่างเครื่องกล สาขาพนักงานควบคุมเครื่องจักรรถยกไฟฟ้า		
ระดับ ๑	หมายถึง ผู้ที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในการบังคับควบคุมเครื่องจักรรถยกไฟฟ้าให้สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และปลอดภัย ตลอดจนการทำงานได้ตามวัตถุประสงค์ของงาน เช่น ยกวัสดุเพื่อเคลื่อนย้ายไปวาง ในตำแหน่งที่เหมาะสมได้ เคลื่อนย้ายเครื่องจักรได้ รวมถึงการซ่อมบำรุงเครื่องจักรในเบื้องต้นได้มีประสิทธิภาพสูงสุดตามมาตรฐานที่ผู้ผลิตกำหนดไว้ และมีทัศนคติที่ดีในการทำงาน	๔๖๐

มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ (ความรู้ ทักษะฝีมือ และความสามารถ)		อัตรากำลัง ไม่น้อยกว่า
๓.๕ สาขาอาชีพช่างเครื่องกล สาขาช่างเครื่องปรับอากาศรถยนต์ขนาดเล็ก		
ระดับ ๑	หมายถึง ช่างซึ่งสามารถปฏิบัติงานให้บริการดูแลบำรุงรักษาติดตั้งชุดประกอบสำเร็จและเปลี่ยนถ่ายสารทำความเย็นในเครื่องปรับอากาศรถยนต์ขนาดเล็ก โดยมีหัวหน้างานช่วยให้คำแนะนำหรือช่วยตัดสินใจในเรื่องสำคัญเมื่อจำเป็น	๔๓๐
ระดับ ๒	หมายถึง ช่างที่ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือระดับ ๑ แล้ว ซึ่งสามารถปฏิบัติงานให้บริการถอดเปลี่ยนติดตั้งอุปกรณ์และระบบปรับอากาศในเครื่องปรับอากาศรถยนต์ขนาดเล็ก สามารถทำรายงานผลการทำงาน และอบรมให้กับผู้ได้บังคับบัญชาได้	๕๓๐
ระดับ ๓	หมายถึง ช่างที่ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือระดับ ๒ แล้ว ซึ่งสามารถปฏิบัติงานให้บริการ วินิจฉัยตรวจสอบ เลือกใช้ และแก้ปัญหาเครื่องปรับอากาศรถยนต์ขนาดเล็ก รวมถึงสามารถประเมินราคาและเวลาในการปฏิบัติงานได้ สามารถสอนงาน และถ่ายทอดงานได้	๖๒๕
๓.๖ สาขาอาชีพช่างเครื่องกล สาขาช่างติดตั้งศูนย์และถ่วงล้อรถยนต์		
ระดับ ๑	หมายถึง ผู้ที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในการเลือกใช้อย่างและกระทะล้อ ตรวจสอบสภาพยาง ถอดใส่ สลับยาง ถ่วงสมดุลล้อ และตั้งศูนย์ถ่วงล้อ ได้อย่างถูกต้องตามมาตรฐานที่บริษัท ผู้ผลิตรถยนต์กำหนด	๔๔๕
๓.๗ สาขาอาชีพช่างเครื่องกล สาขาช่างบำรุงรักษารถยนต์		
ระดับ ๑	หมายถึง ช่างซึ่งสามารถใช้เครื่องมืออุปกรณ์ในการบำรุงรักษารถยนต์เบื้องต้น ได้ถูกต้องและเหมาะสมกับงาน และสามารถเตรียมงานก่อนบำรุงรักษารถยนต์ ตรวจสอบสภาพรถยนต์ การบำรุงรักษาเบื้องต้น เปลี่ยนอะไหล่ชิ้นพื้นฐานได้ทั้งภายนอกเครื่องยนต์ ภายในห้องโดยสาร สภาพห้องเครื่องยนต์ ระบบไฟฟ้าต่าง ๆ ระบบควบคุมการบังคับเลี้ยว ระบบอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ระบบส่งถ่ายกำลัง และระบบเครื่องล่าง รวมทั้งการตรวจงานการทดสอบงานที่เสร็จก่อนการส่งมอบ การตรวจความถูกต้องของเอกสาร ความเรียบร้อยของรถ สถานที่ และเครื่องมือ โดยมีหัวหน้างานช่วยแนะนำหรือตัดสินใจ หรือตรวจสอบ	๔๐๐
ระดับ ๒	หมายถึง ช่างที่ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือระดับ ๑ แล้ว ซึ่งสามารถควบคุมแนะนำ ให้ปรึกษาช่วยเหลือแก่ผู้ร่วมงาน การวิเคราะห์ข้อขัดข้อง และแก้ไขปัญหา งานบำรุงรักษารถยนต์ การประเมินราคาการบำรุงรักษาในระบบต่าง ๆ ของรถยนต์ การทดสอบการทำงานของรถยนต์ระบบต่าง ๆ ก่อนส่งมอบงาน การใช้เครื่องมือพิเศษในการขันน็อตและโบลต์ในระบบต่าง ๆ การใช้เครื่องมือวัดพิเศษ การตรวจความถูกต้องของงานตามเอกสาร สรุปรงานต่าง ๆ และส่งมอบเอกสารแก่แผนกบริการ ตลอดจนส่งมอบรถแก่ลูกค้าถ้าจำเป็นและสามารถทำรายงานประจำวัน สถิติการบำรุงรักษา การวิเคราะห์วางแผน และจัดทำระบบติดตามลูกค้าได้	๔๘๐

มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ (ความรู้ ทักษะฝีมือ และความสามารถ)		อัตราค่าจ้างฯ ไม่น้อยกว่า
๓.๘ สาขาอาชีพช่างเครื่องกล สาขาช่างเคาะตัวถังรถยนต์		
ระดับ ๑	หมายถึง สามารถเคาะ ตัดเหล็ก ขึ้นรูป ย้ำหมุดในงานพื้นฐานการเคาะตัวถัง ตกแต่งตัวถังจากอุบัติเหตุที่เสียหายเล็กน้อยและเป็นบริเวณง่าย ๆ ถอดประกอบและปรับหาตำแหน่งที่เหมาะสมของประตู ฝากระโปรง	๕๐๐
ระดับ ๒	หมายถึง ต้องทดสอบผ่านระดับ ๑ และสามารถปะผุ เปลี่ยนและตกแต่งงาน ตัวถังรถยนต์ทุกชิ้นส่วน ถอดประกอบชิ้นส่วนของรถยนต์เฉพาะจุด ที่เกี่ยวข้องกับการเคาะตัวถัง เช่น ชุดคอนโซลหน้า เป็นต้น รวมทั้งซ่อมและเชื่อมชิ้นงาน พลาสติก	๕๘๕
ระดับ ๓	หมายถึง ต้องทดสอบผ่านระดับ ๒ และสามารถเชื่อมวัสดุอื่น ๆ นอกเหนือจาก เหล็กและพลาสติก ประเมินราคาค่าแรงในการซ่อมตัวถังและโครงรถยนต์ ในทุกสภาพ	๖๘๐
๓.๙ สาขาอาชีพช่างเครื่องกล สาขาช่างซ่อมรถยนต์		
ระดับ ๑	หมายถึง สามารถบริการรถยนต์เบื้องต้น เช่น เปลี่ยนหลอดไฟ เปลี่ยน แบตเตอรี่ เปลี่ยนถ่ายน้ำมันเครื่อง น้ำมันเฟืองท้าย เติมน้ำมัน ปรับตั้งระยะ ฟรีคั่นเหยียบเบรก คันเหยียบคลัตช์ ไล้ลมเบรก เป็นต้น	๔๓๐
ระดับ ๒	หมายถึง ต้องทดสอบผ่านระดับ ๑ และสามารถปรับแต่งเครื่องยนต์เบนซิน และเครื่องยนต์ดีเซล บริการระบบส่งถ่ายกำลังขับเคลื่อนรถยนต์และเครื่องล่าง รถยนต์ เช่น ถอดและประกอบกระปุกเกียร์ ชุดคลัตช์ เปลี่ยนผ้าเบรก ตั้งศูนย์ล้อ ประเมินราคาซ่อมทั่วไป	๕๔๕
ระดับ ๓	หมายถึง ต้องทดสอบผ่านระดับ ๒ และสามารถตรวจสอบหาสาเหตุและ แก้ไขข้อขัดข้องของปัญหาในระบบที่ซับซ้อนขึ้น เช่น ระบบเกียร์อัตโนมัติ ระบบเบรก ABS ระบบจุดระเบิดอิเล็กทรอนิกส์	๖๔๐
๓.๑๐ สาขาอาชีพช่างเครื่องกล สาขาช่างสีรถยนต์		
ระดับ ๑	หมายถึง สามารถเตรียมผิวงานเพื่องานพ่นสีพื้นทุกประเภท โป๊สบนผิวโลหะ ผิวโค้ง และโป๊สจับสัน พ่นสีพื้นและกันสนิมใต้ท้องรถ	๔๗๐
ระดับ ๒	หมายถึง ต้องทดสอบผ่านระดับ ๑ และสามารถซ่อมสีและพ่นสีจริงแห้งเร็ว และแห้งช้า ใช้สารอุดรอยต่อและตะเข็บ เตรียมงานและพ่นสีกันซึม	๕๔๕
ระดับ ๓	หมายถึง ต้องทดสอบผ่านระดับ ๒ และสามารถเทียบสี ผสมสีและซ่อม รอยต่อสี อบสีโดยใช้เทคโนโลยีระดับสูง ประเมินราคาค่าแรงในการซ่อมสี ตามลักษณะงาน	๖๓๐
๓.๑๑ สาขาอาชีพช่างเครื่องกล สาขาพนักงานควบคุมเครื่องจักรรถชุด		
ระดับ ๑	หมายถึง ผู้ที่มีฝีมือ ความรู้ ความสามารถ ทักษะ ในการใช้เครื่องมืออุปกรณ์ได้ดี สามารถวิเคราะห์วินิจฉัยปัญหา การตัดสินใจ รู้ขั้นตอนกระบวนการของงาน เป็นอย่างดี สามารถช่วยแนะนำงานฝีมือผู้ได้บังคับบัญชาได้ดี สามารถใช้ หนังสือคู่มือ นำความรู้และทักษะมาประยุกต์ใช้กับเทคโนโลยีใหม่ได้ โดยเฉพาะการตัดสินใจและเลือกใช้วิธีการที่เหมาะสม	๕๗๐

มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ (ความรู้ ทักษะฝีมือ และความสามารถ)		อัตราค่าจ้างฯ ไม่น้อยกว่า
๓.๑๒ สาขาอาชีพช่างเครื่องกล สาขาพนักงานควบคุมเครื่องจักรรถยกใช้เครื่องยนต์		
ระดับ ๑	หมายถึง ผู้ที่มีฝีมือ ความรู้ ทักษะ และความสามารถในการใช้เครื่องมืออุปกรณ์ได้ดี สามารถวิเคราะห์วินิจฉัยปัญหา การตัดสินใจ รู้ขั้นตอนกระบวนการของงานเป็นอย่างดี สามารถช่วยแนะนำงานฝีมือผู้ได้บังคับบัญชาได้ดี สามารถใช้หนังสือคู่มือ นำความรู้และทักษะประยุกต์ใช้กับเทคโนโลยีใหม่ได้ โดยเฉพาะการตัดสินใจและเลือกใช้วิธีการที่เหมาะสม	๔๖๐
๓.๑๓ สาขาอาชีพช่างเครื่องกล สาขาพนักงานควบคุมเครื่องจักรรถลากจูง		
ระดับ ๑	หมายถึง ผู้ที่มีฝีมือ ความรู้ ความสามารถ ทักษะ ในการใช้เครื่องมืออุปกรณ์ได้ดี สามารถวิเคราะห์วินิจฉัยปัญหา การตัดสินใจ รู้ขั้นตอนกระบวนการของงานเป็นอย่างดี สามารถช่วยแนะนำงานฝีมือผู้ได้บังคับบัญชาได้ดี สามารถใช้หนังสือคู่มือ นำความรู้และทักษะมาประยุกต์ใช้กับเทคโนโลยีใหม่ได้ โดยเฉพาะการตัดสินใจและเลือกใช้วิธีการที่เหมาะสม	๕๕๕
๓.๑๔ สาขาอาชีพช่างเครื่องกล สาขาพนักงานควบคุมเครื่องจักรรถตัก		
ระดับ ๑	หมายถึง ผู้ที่มีฝีมือ ความรู้ ความสามารถ ทักษะ ในการใช้เครื่องมืออุปกรณ์ได้ดี สามารถวิเคราะห์วินิจฉัยปัญหา การตัดสินใจ รู้ขั้นตอนกระบวนการของงานเป็นอย่างดี สามารถช่วยแนะนำงานฝีมือผู้ได้บังคับบัญชาได้ดี สามารถใช้หนังสือคู่มือ นำความรู้และทักษะมาประยุกต์ใช้กับเทคโนโลยีใหม่ได้ โดยเฉพาะการตัดสินใจและเลือกใช้วิธีการที่เหมาะสม	๕๒๐
๓.๑๕ สาขาอาชีพช่างเครื่องกล สาขาช่างซ่อมรถจักรยานยนต์		
ระดับ ๑	หมายถึง ผู้ที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในการถอดประกอบเครื่องยนต์ ส่วนบนและชิ้นส่วนที่สึกหรอ โครงรถ ล้อ ช็อกอัพแฟงคอ สวิงแอมเปลี่ยนยาง และวงเปลี่ยนชุดฝาครอบภายนอก ส่งกำลัง โช้และสายพาน เปลี่ยนชิ้นส่วนไฟฟ้า ช่อมบำรุง ตามระยะการใช้ตามคู่มือ การใช้และบำรุงรักษาเครื่องมือใช้และวางถูกวิธี สามารถตรวจสอบรถใหม่ก่อนส่งลูกค้า และอธิบายเงื่อนไขการรับประกัน สามารถทำรายการเบิกอะไหล่เพื่อการซ่อมงานที่ต้องมีหัวหน้างานกำกับดูแล	๔๔๕
๓.๑๖ สาขาอาชีพช่างเครื่องกล สาขาช่างเทคนิคระบบไฮดรอลิก		
ระดับ ๑	หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะและความสามารถในการใช้งานระบบไฮดรอลิกเบื้องต้น สามารถตรวจสอบหาข้อบกพร่องจากการใช้งานปกติ สามารถถอด/เปลี่ยนชิ้นส่วนและประกอบคืนได้ สามารถใช้เครื่องมือและบำรุงรักษาเครื่องมือได้อย่างถูกต้อง สามารถทดลองการทำงานของระบบเบื้องต้นได้อย่างปลอดภัย และจัดทำบันทึกการซ่อมบำรุง	๕๑๐
ระดับ ๒	หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในการติดตั้งระบบไฮดรอลิก สามารถอ่านสัญลักษณ์ตามมาตรฐาน DIN ISO ๑๒๑๙ และวงจรในระบบไฮดรอลิก การเลือกอุปกรณ์ต่าง ๆ ในการประกอบ วางแผนจัดลำดับการติดตั้ง การติดตั้งระบบไฮดรอลิก การเชื่อมต่อระบบได้อย่างเหมาะสมและปลอดภัย ต่อการใช้งาน สามารถทดสอบระบบการทำงานหลังการติดตั้งได้อย่างปลอดภัย และสามารถจัดทำบันทึกการประกอบติดตั้ง	๖๐๕

มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ (ความรู้ ทักษะฝีมือ และความสามารถ)		อัตราค่าจ้างฯ ไม่น้อยกว่า
๔. สาขาอาชีพช่างไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์ ได้แก่		
๔.๑ สาขาอาชีพช่างไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์ สาขาช่างไฟฟ้าภายนอกอาคาร		
ระดับ ๑	หมายถึง ผู้ที่มีความรู้ช่างซึ่งประกอบอาชีพในงานติดตั้งอุปกรณ์ประกอบ เสาไฟฟ้าและการตั้งเสาไฟฟ้า	๔๕๐
๔.๒ สาขาอาชีพช่างไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ และคอมพิวเตอร์ สาขาช่างไฟฟ้าภายในอาคาร		
ระดับ ๑	หมายถึง ช่างซึ่งประกอบอาชีพโดยมีความรู้ความสามารถ และทัศนคติในการทำงาน สำหรับอุปกรณ์ไฟฟ้าและระบบไฟฟ้าขนาดแรงดันไฟฟ้ากระแสสลับไม่เกิน ๑,๐๐๐ โวลต์ หรือแรงดันไฟฟ้ากระแสตรงไม่เกิน ๑,๕๐๐ โวลต์ ภายในอาคาร และภายนอกอาคารซึ่งต่อขยายจากมาตรพลังงานไฟฟ้าถึงจุดจ่ายไฟฟ้าไม่ว่า จะติดตั้งถาวรหรือชั่วคราว ไม่รวมถึงการเดินสายไฟฟ้าภายในเครื่องใช้ไฟฟ้า ดวงโคมไฟฟ้า มอเตอร์ไฟฟ้า ตัวควบคุมไฟฟ้า ศูนย์ควบคุมมอเตอร์ไฟฟ้า หรือ ภายในบริภัณฑ์ไฟฟ้าอื่นในทำนองเดียวกัน ได้อย่างปลอดภัยเบื้องต้น ในการใช้ การดูแลรักษา การอ่านสัญลักษณ์และแผนภาพทางไฟฟ้า การแก้ปัญหา ขัดข้อง การเลือก การติดตั้ง และการพิสูจน์ยืนยัน	๔๗๐
ระดับ ๒	หมายถึง ช่างซึ่งประกอบอาชีพโดยมีความรู้ความสามารถ และทัศนคติในการทำงาน สำหรับอุปกรณ์ไฟฟ้าและระบบไฟฟ้าขนาดแรงดันไฟฟ้ากระแสสลับไม่เกิน ๑,๐๐๐ โวลต์ หรือแรงดันไฟฟ้ากระแสตรงไม่เกิน ๑,๕๐๐ โวลต์ ภายในอาคาร และภายนอกอาคารซึ่งต่อขยายจากมาตรพลังงานไฟฟ้าถึงจุดจ่ายไฟฟ้าไม่ว่า จะติดตั้งถาวรหรือชั่วคราว ไม่รวมถึงการเดินสายไฟฟ้าภายในเครื่องใช้ไฟฟ้า ดวงโคมไฟฟ้า มอเตอร์ไฟฟ้า ตัวควบคุมไฟฟ้า ศูนย์ควบคุมมอเตอร์ไฟฟ้า หรือ ภายในบริภัณฑ์ไฟฟ้าอื่นในทำนองเดียวกัน ได้อย่างปลอดภัย ในการใช้ การดูแล รักษา การอ่านสัญลักษณ์และแผนภาพทางไฟฟ้า การแก้ปัญหาขัดข้อง การเลือก การติดตั้ง และการพิสูจน์ยืนยัน	๕๙๕
ระดับ ๓	หมายถึง ช่างซึ่งประกอบอาชีพโดยมีความรู้ความสามารถ และทัศนคติในการทำงาน สำหรับอุปกรณ์ไฟฟ้าและระบบไฟฟ้าขนาดแรงดันไฟฟ้ากระแสสลับไม่เกิน ๑,๐๐๐ โวลต์ หรือแรงดันไฟฟ้ากระแสตรงไม่เกิน ๑,๕๐๐ โวลต์ ภายในอาคาร และภายนอกอาคารซึ่งต่อขยายจากมาตรพลังงานไฟฟ้าถึงจุดจ่ายไฟฟ้าไม่ว่า จะติดตั้งถาวรหรือชั่วคราว ไม่รวมถึงการเดินสายไฟฟ้าภายในเครื่องใช้ไฟฟ้า ดวงโคมไฟฟ้า มอเตอร์ไฟฟ้า ตัวควบคุมไฟฟ้า ศูนย์ควบคุมมอเตอร์ไฟฟ้า หรือ ภายในบริภัณฑ์ไฟฟ้าอื่นในทำนองเดียวกัน ได้อย่างปลอดภัย ในการใช้ การดูแล รักษา การอ่านสัญลักษณ์และแผนภาพทางไฟฟ้า การแก้ปัญหาขัดข้อง การเลือก การติดตั้ง การพิสูจน์ยืนยัน และการประมาณราคา	๖๙๕
๔.๓ สาขาอาชีพช่างไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ และคอมพิวเตอร์ สาขาช่างไฟฟ้าอุตสาหกรรม		
ระดับ ๑	หมายถึง ผู้ที่สามารถอ่านแบบไฟฟ้าแสงสว่างในโรงงาน เดินสาย ต่อสาย และ ติดตั้งมอเตอร์ไฟฟ้า ตามแบบที่กำหนด	๔๔๐
ระดับ ๒	หมายถึง ผู้ที่ผ่านการทดสอบระดับ ๑ และสามารถติดตั้งและเดินสายไฟฟ้า ในท่อโลหะ แผงควบคุมมอเตอร์ และแผงเครื่องมือวัดในวงจรแผงจ่ายไฟ	๕๕๐

มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ (ความรู้ ทักษะฝีมือ และความสามารถ)		อัตราค่าจ้างฯ ไม่น้อยกว่า
ระดับ ๓	หมายถึง ผู้ที่ผ่านการทดสอบระดับ ๒ และสามารถติดตั้ง ตรวจสอบ และบำรุงรักษาวงจรควบคุมมอเตอร์กระแสไฟสลับ (AC) และกระแสไฟตรง (DC) หม้อแปลงไฟฟ้าทั้ง ๑ เฟส และ ๓ เฟส	๖๖๐
๔.๔ สาขาอาชีพช่างไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ และคอมพิวเตอร์ สาขาช่างซ่อมไมโครคอมพิวเตอร์		
ระดับ ๑	หมายถึง เป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ พื้นฐานทางด้านไมโครคอมพิวเตอร์ การประกอบ ติดตั้งอุปกรณ์ การติดตั้งโปรแกรมระบบปฏิบัติการ โปรแกรมประยุกต์ การติดตั้งระบบเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต ระบบรักษาความปลอดภัยขั้นพื้นฐาน และพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์	๔๔๐
ระดับ ๒	หมายถึง ผู้ที่ผ่านการทดสอบระดับ ๑ เป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ การเลือกใช้ อุปกรณ์ต่าง ๆ การติดตั้ง การแก้ไขปัญหาโปรแกรมระบบปฏิบัติการ โปรแกรมประยุกต์ โปรแกรมมอรรถประโยชน์ และโปรแกรมป้องกันไวรัส คอมพิวเตอร์ การติดตั้งระบบเครือข่าย ระบบความปลอดภัย พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์	๕๕๐
ระดับ ๓	หมายถึง ผู้ที่ผ่านการทดสอบระดับ ๒ เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ การใช้เครื่องมือ เครื่องวัดในการวิเคราะห์ ตรวจสอบ แก้ไขปัญหาของเครื่องคอมพิวเตอร์ และอุปกรณ์ต่อพ่วงต่าง ๆ แก้ไขปัญหาของระบบปฏิบัติการ และโปรแกรมอื่น ๆ การจัดการไฟล์ระบบ การสำรองและกู้คืนข้อมูล วางแผนและติดตั้งระบบเครือข่าย และการแก้ปัญหาระบบความปลอดภัยของคอมพิวเตอร์	๖๖๐
๔.๕ สาขาอาชีพช่างไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ และคอมพิวเตอร์ สาขาช่างอิเล็กทรอนิกส์ (โทรทัศน์)		
ระดับ ๑	หมายถึง เป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถในด้านพื้นฐานทางไฟฟ้าอิเล็กทรอนิกส์ การทำงานของอุปกรณ์ต่าง ๆ หลักการทำงาน การใช้งานของวงจร อิเล็กทรอนิกส์ เครื่องมือวัดทางไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ส่วนประกอบ การทำงานของเครื่องรับโทรทัศน์ และการวิเคราะห์อาการเสียของเครื่องรับโทรทัศน์ได้	๔๔๐
ระดับ ๒	หมายถึง ผู้ที่ผ่านการทดสอบระดับ ๑ เป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถในด้าน การทำงานของภาคต่าง ๆ ของเครื่องรับโทรทัศน์ การส่งสัญญาณและการรับสัญญาณของเครื่องรับโทรทัศน์ การปรับแต่งเครื่องรับโทรทัศน์ ระบบ สายอากาศและสายนำสัญญาณของเครื่องรับโทรทัศน์ได้	๕๕๐
๔.๖ สาขาอาชีพช่างไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ และคอมพิวเตอร์ สาขาช่างเครื่องปรับอากาศในบ้านและการพาณิชย์ขนาดเล็ก		
ระดับ ๑	หมายถึง ผู้ที่มีความรู้ ความสามารถในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับเครื่องปรับอากาศ แบบแยกส่วนระบายความร้อนด้วยอากาศ ระบบไฟฟ้า ๑ เฟส โดยติดตั้ง คอยล์ร้อน (Condensing Unit) หรือคอยล์เย็น (Fan Coil Unit) สำหรับเครื่องปรับอากาศใหม่ เดินท่อและต่อท่อระบบสารทำความเย็น โดยใช้แฟลร์นัท เดินท่อน้ำทิ้ง ทำสุญญากาศ บรรจุน้ำสารทำความเย็นเพิ่มเติม ต่อระบบไฟฟ้า ทดสอบการเดินเครื่องเพื่อตรวจสอบอุณหภูมิ ความดัน และกระแสไฟฟ้า บำรุงรักษาเบื้องต้น ล้างทำความสะอาด หรือรีออนคอยล์ร้อน (Condensing Unit) คอยล์เย็น (Fan Coil Unit) ท่อสารทำความเย็น ท่อน้ำทิ้ง หรือระบบไฟฟ้า ของเครื่องปรับอากาศที่ติดตั้งอยู่เดิม โดยปฏิบัติงานกับเครื่องปรับอากาศ ขนาดไม่เกิน ๑๑ กิโลวัตต์ (๓๖,๐๐๐ บีทียูต่อชั่วโมง) โดยให้เกิดความปลอดภัย ในการปฏิบัติงาน การใช้งาน และสิ่งแวดล้อม	๔๗๐

มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ (ความรู้ ทักษะฝีมือ และความสามารถ)		อัตราค่าจ้างฯ ไม่น้อยกว่า
ระดับ ๒	หมายถึง ผู้ที่มีความรู้ ความสามารถในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับเครื่องปรับอากาศแบบแยกส่วนระบายความร้อนด้วยอากาศ ระบบไฟฟ้า ๑ เฟส หรือ ๓ เฟส โดยติดตั้ง รี้ออน ย้าย หรือเปลี่ยนคอยล์ร้อน (Condensing Unit) หรือคอยล์เย็น (Fan Coil Unit) ตัดต่อหรือเดินท่อระบบสารทำความเย็น เดินท่อน้ำทิ้ง ทำสุญญากาศ บรรจุสารทำความเย็นเพิ่มเติมหรือดูดเก็บสารทำความเย็นออกจากระบบปรับอากาศ ต่อระบบไฟฟ้า ทดสอบการเดินเครื่องเพื่อตรวจสอบอุณหภูมิ ความดัน และกระแสไฟฟ้า บำรุงรักษา ล้างทำความสะอาด ตรวจสอบวินิจฉัย ซ่อมแซมเครื่องปรับอากาศ ให้คำแนะนำการทำงานของเครื่องปรับอากาศ โดยปฏิบัติงานกับเครื่องปรับอากาศขนาดไม่เกิน ๒๑ กิโลวัตต์ (๗๒,๐๐๐ บีทียูต่อชั่วโมง) โดยให้เกิดความปลอดภัยในการปฏิบัติงาน การใช้งาน และสิ่งแวดล้อม	๕๗๐
ระดับ ๓	หมายถึง ผู้ที่มีความรู้ ความสามารถในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับเครื่องปรับอากาศทุกชนิด ระบบไฟฟ้า ๑ เฟส หรือ ๓ เฟส โดยติดตั้ง รี้ออน ย้าย เปลี่ยนคอยล์ร้อน (Condensing Unit) หรือคอยล์เย็น (Fan Coil Unit) สำหรับเครื่องปรับอากาศ ตัดต่อหรือเดินท่อระบบสารทำความเย็น ดูดเก็บสารทำความเย็นออกจากระบบปรับอากาศ ต่อวงจรไฟฟ้า ทดสอบการเดินเครื่องเพื่อตรวจสอบอุณหภูมิ ความดัน และกระแสไฟฟ้า บำรุงรักษา หรือล้างทั้งระบบไฟฟ้า ๑ เฟส หรือ ๓ เฟส ตรวจสอบวินิจฉัย แก้ไข ให้คำแนะนำการทำงานและการควบคุมงานของระบบเครื่องปรับอากาศ โดยปฏิบัติงานกับเครื่องปรับอากาศขนาดไม่เกิน ๗๐ กิโลวัตต์ (๒๔๐,๐๐๐ บีทียูต่อชั่วโมง) โดยให้เกิดความปลอดภัยในการปฏิบัติงาน การใช้งาน และสิ่งแวดล้อม	๖๗๕
๔.๗ สาขาอาชีพช่างไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ และคอมพิวเตอร์ สาขาช่างโทรคมนาคม (ไมโครเวฟและการสื่อสารดาวเทียม)		
ระดับ ๑	หมายถึง ผู้ที่มีฝีมือและความรู้พื้นฐานในการปฏิบัติงานที่ต้องมีหัวหน้างาน ช่วยให้คำแนะนำ หรือช่วยตัดสินใจในเรื่องสำคัญเมื่อจำเป็น	๔๕๐
๔.๘ สาขาอาชีพช่างไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ และคอมพิวเตอร์ สาขาช่างควบคุมด้วยระบบโปรแกรมเมเบิลลอจิกคอนโทรลเลอร์ (Programmable Logic Controller : PLC)		
ระดับ ๑	หมายถึง ช่างผู้ที่มีความรู้ความสามารถ ประกอบ ติดตั้ง บำรุงรักษา และตรวจสอบในระดับเบื้องต้น เกี่ยวกับระบบโปรแกรมเมเบิลลอจิกคอนโทรลเลอร์ (Programmable Logic Controller : PLC) และทักษะในการเขียนโปรแกรมเบื้องต้นโดยมีผู้แนะนำหรือคอยตรวจสอบ	๔๕๐
ระดับ ๒	หมายถึง ช่างผู้ที่มีความรู้ความสามารถ ออกแบบโปรแกรมการประกอบ ติดตั้ง บำรุงรักษา ตรวจสอบแก้ไขปัญหาในระดับที่สูงขึ้น มีทักษะในการเขียนโปรแกรมระดับกลางและสามารถตรวจสอบข้อผิดพลาดของโปรแกรมด้วยตนเอง	๕๔๐

มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ (ความรู้ ทักษะฝีมือ และความสามารถ)		อัตราค่าจ้างฯ ไม่น้อยกว่า
๔.๙ สาขาอาชีพช่างไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ และคอมพิวเตอร์ สาขาช่างไฟฟ้าสำหรับอุตสาหกรรมการจัดงานประชุม การเดินทางเพื่อเป็นรางวัล และการแสดงสินค้า (MICE : Meetings Incentives Conventions Exhibitions)		
ระดับ ๑	หมายถึง ผู้ที่มีความรู้ความสามารถและทัศนคติในงานเตรียมเครื่องมืออุปกรณ์สำหรับงานติดตั้ง งานเดินสายเมน งานติดตั้งอุปกรณ์ งานบริการระหว่างจัดงาน งานเปิด-ปิดไฟฟ้าตามรายการที่กำหนด งานแก้ไขและเพิ่มเติมระหว่างจัดงาน งานรื้อถอน งานขนย้าย งานตรวจสอบซ่อมแซมอุปกรณ์เบื้องต้น งานคัดแยก และงานจัดเก็บ	๔๔๐
๔.๑๐ สาขาอาชีพช่างไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ และคอมพิวเตอร์ สาขาช่างติดตั้งระบบโซลาร์เซลล์		
ระดับ ๑	หมายถึง ช่างผู้ที่มีความรู้ ความสามารถในการอ่านแบบติดตั้งเบื้องต้น ติดตั้งระบบผลิตไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์ที่ติดตั้งบนหลังคา (Solar Rooftop) และปฏิบัติงานตามคำสั่งได้อย่างปลอดภัยมีความสามารถในการใช้และดูแลรักษาเครื่องมือ อุปกรณ์ การอ่านสัญลักษณ์ แผนภาพทางไฟฟ้า การแก้ปัญหาข้อขัดข้องในการติดตั้งของบริภัณฑ์เบื้องต้น	๔๘๕
๔.๑๑ สาขาอาชีพช่างไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ และคอมพิวเตอร์ สาขาพนักงานประกอบอุปกรณ์ไฟฟ้าแสงสว่าง		
ระดับ ๑	หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในการตรวจสอบเครื่องมือ เครื่องจักรก่อนการปฏิบัติงาน ประกอบอุปกรณ์ไฟฟ้าแสงสว่างตามตัวอย่างที่กำหนด โดยมีหัวหน้าคอยให้คำแนะนำ	๔๐๐
ระดับ ๒	หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในการประกอบอุปกรณ์ไฟฟ้าแสงสว่างตามแบบที่กำหนด ตรวจสอบการทำงานและความปลอดภัยของผลิตภัณฑ์ภายหลังการประกอบและการส่งมอบรวมถึงการแก้ไข และให้คำแนะนำถ่ายทอดความรู้ ประสพการณ์ให้กับพนักงานประกอบอุปกรณ์ไฟฟ้าและแสงสว่างระดับ ๑	๔๗๕
๔.๑๒ สาขาอาชีพช่างไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ และคอมพิวเตอร์ สาขาพนักงานประกอบมอเตอร์สำหรับเครื่องใช้ไฟฟ้า		
ระดับ ๑	หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในการประกอบแกนเพลามอเตอร์ โครงเฟรมมอเตอร์ ตรวจสอบการประกอบ โดยจะต้องปฏิบัติงานตามคู่มือการประกอบมอเตอร์	๔๑๐
ระดับ ๒	หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในการควบคุมตรวจสอบความพร้อมของพนักงาน การประกอบมอเตอร์อุปกรณ์ในการประกอบและอุปกรณ์ป้องกันอันตรายรวมถึงควบคุมดูแลงาน	๔๙๐
๔.๑๓ สาขาอาชีพช่างไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ และคอมพิวเตอร์ สาขาช่างเทคนิคบำรุงรักษาเครื่องจักรกลสำหรับอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์		
ระดับ ๑	หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในการบำรุงรักษาเครื่องจักรพื้นฐาน (ประกอบด้วยเครื่องกลึง, กัด, ไส, เจาะ, เจียรไน และเครื่องเชื่อม) ตู้ควบคุมระบบไฟฟ้าเครื่องจักร มอเตอร์ ระบบแรงดันน้ำมัน (Hydraulic) และระบบแรงดันลม (Pneumatic) ระบบหล่อลื่นส่วนเคลื่อนไหวของเครื่องจักร และระบบท่อให้สามารถใช้งานได้ โดยจะต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดและกฎความปลอดภัยของเครื่องจักรนั้น ๆ เพื่อให้เครื่องจักรคงสภาพที่เป็นปกติอยู่เสมอ	๔๕๕

มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ (ความรู้ ทักษะฝีมือ และความสามารถ)		อัตราค่าจ้างฯ ไม่น้อยกว่า
ระดับ ๒	หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ ความสามารถ และประสบการณ์ ในการปรับสภาพ ถอดเปลี่ยนและแก้ไขเครื่องจักรพื้นฐาน (ประกอบด้วยเครื่องกลึง, กัด, ไส, เจาะ, เจียระไน และเครื่องเชื่อม) ควบคุมระบบไฟฟ้าเครื่องจักรมอเตอร์ ระบบแรงดันน้ำมัน (Hydraulic) และระบบแรงดันลม (Pneumatic) และอุปกรณ์ ระบบท่อรวมถึงสามารถเปลี่ยนถ่ายและเติมสารหล่อลื่นของส่วนเคลื่อนไหว ในเครื่องจักร	๕๔๐
๔.๑๔ สาขาอาชีพช่างไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ และคอมพิวเตอร์ สาขาช่างเทคนิคระบบรักษาความปลอดภัย		
ระดับ ๑	หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในอุตสาหกรรมไฟฟ้าและ อิเล็กทรอนิกส์ สามารถใช้อุปกรณ์ในระบบข้อมูลความปลอดภัยตามมาตรฐาน ที่กำหนด บำรุงรักษาอุปกรณ์ในระบบข้อมูลความปลอดภัยตามมาตรฐานที่กำหนด โดยจะต้องปฏิบัติงานให้เป็นไปตามข้อกำหนดและกฎระเบียบความปลอดภัย ของงานระบบรักษาความปลอดภัย	๔๔๐
ระดับ ๒	หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ ความสามารถ และประสบการณ์ในอุตสาหกรรม ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ สามารถติดตั้งและถอดเปลี่ยนอุปกรณ์ในระบบ ข้อมูลความปลอดภัยตรวจสอบและทดสอบการติดตั้ง รวมถึงวิเคราะห์หาสาเหตุ และแก้ไขปัญหาจากระบบข้อมูลความปลอดภัย	๕๓๐
๔.๑๕ สาขาอาชีพช่างไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ และคอมพิวเตอร์ สาขาช่างเชื่อมระบบท่อในอุตสาหกรรม เครื่องปรับอากาศและเครื่องทำความเย็น		
ระดับ ๑	หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะและความสามารถในการทำงานตามข้อกำหนด และความปลอดภัยในการทำงาน ตรวจสอบเครื่องมือ อุปกรณ์และชิ้นงาน ในการเชื่อมและเชื่อมชิ้นงานแบบไม่ใช้ฟลักซ์	๔๔๐
ระดับ ๒	หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะและความสามารถในการเชื่อมแบบใช้ฟลักซ์ กับวัสดุต่างชนิด การเชื่อมที่มีความซับซ้อน และถอด - ประกอบ เพื่อแก้ไข ชิ้นงานที่ผ่านการเชื่อม	๕๓๕
๔.๑๖ สาขาอาชีพช่างไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ และคอมพิวเตอร์ สาขาช่างเทคนิคเครื่องปรับอากาศขนาดใหญ่		
ระดับ ๑	หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะและความสามารถในการปฏิบัติงานตามข้อกำหนด และความปลอดภัยในการทำงาน เตรียมอุปกรณ์ และเครื่องมือก่อนการติดตั้ง เครื่องปรับอากาศ รวมถึงมีความสามารถในการล้างย่อย และล้างใหญ่ เครื่องปรับอากาศ	๔๒๕
ระดับ ๒	หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะและความสามารถในการซ่อมและติดตั้ง เครื่องปรับอากาศตามคู่มือบริการ รวมถึงการตรวจสอบและทดสอบหลัง การล้างย่อยและล้างใหญ่	๕๒๐
๔.๑๗ สาขาอาชีพช่างไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ และคอมพิวเตอร์ สาขาช่างเทคนิคห้องเย็นขนาดเล็ก		
ระดับ ๑	หมายถึง บุคคลซึ่งมีความรู้ ทักษะและความสามารถในการปฏิบัติตามข้อกำหนด และความปลอดภัยในการทำงาน การจัดเตรียมและจัดเก็บเครื่องมือวัสดุ อุปกรณ์ และการบำรุงรักษาตามกำหนดเวลาของเครื่องทำความเย็นขนาดเล็ก	๔๒๕
ระดับ ๒	หมายถึง บุคคลซึ่งมีความรู้ ทักษะและความสามารถในการติดตั้งซ่อมเครื่อง ทำความเย็นขนาดเล็ก (โดยไม่เปิดระบบสารทำความเย็น) และงานปรับตั้ง อุปกรณ์การทำงานของเครื่องทำความเย็นขนาดเล็ก	๕๒๐

มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ (ความรู้ ทักษะฝีมือ และความสามารถ)		อัตราค่าจ้างฯ ไม่น้อยกว่า
๔.๑๘ สาขาอาชีพช่างไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ และคอมพิวเตอร์ สาขาพนักงานประกอบเครื่องปรับอากาศ		
ระดับ ๑	หมายถึง บุคคลซึ่งมีความรู้ ทักษะและความสามารถในการปฏิบัติตามกฎระเบียบและความปลอดภัยในการทำงาน ตรวจสอบเครื่องมือ/เครื่องจักรก่อนการปฏิบัติงาน ประกอบเครื่องปรับอากาศในสายการประกอบได้ ไม่น้อยกว่า ๕ ขั้นตอน ได้แก่ การประกอบคอยล์ การประกอบมอเตอร์พัดลม การประกอบ E-Box การดูดน้ำยากลับ (Recovery) การประกอบแฟร้นท์ การประกอบฟรอนเพลท การติดเนมเพลท การถอดหัวคอปเปอร์ การจัดเตรียมคู่มือและส่วนประกอบอื่น ๆ การประกอบโฟม การประกอบกล่อง การติดป้ายชื่อรุ่น (Label) การประกอบคอมเพรสเซอร์ การดัดคอยล์ (L – Bend) การประกอบสต็อปลวาล์ว การแวกคัม การประกอบท่อทองแดง การประกอบตะแกรง การติดฟุตตี้ การประกอบซาวด์พูฟ การประกอบขาตั้งมอเตอร์ การประกอบใบพัดลม การประกอบฝาครอบด้านบน (Top Plate) การรัดสายพีพีแบนด์ การเชื่อมต่อ การทดสอบรอยรั่ว การทดสอบ Hi – Volt และการทดสอบการทำงาน	๔๑๐
ระดับ ๒	หมายถึง บุคคลซึ่งมีความรู้ ทักษะและความสามารถในการตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องเบื้องต้นจากการประกอบเครื่องปรับอากาศ ตรวจสอบเครื่องปรับอากาศที่ประกอบเสร็จ และประกอบเครื่องปรับอากาศในสายการประกอบได้มากกว่า ๑๐ ขั้นตอน ได้แก่ การประกอบคอยล์ การประกอบมอเตอร์พัดลม การประกอบ E – Box การดูดน้ำยากลับ (Recovery) การประกอบแฟร้นท์ การประกอบฟรอนเพลท การติดเนมเพลท การถอดหัวคอปเปอร์ การจัดเตรียมคู่มือและส่วนประกอบอื่น ๆ การประกอบโฟม การประกอบกล่อง การติดป้ายชื่อรุ่น (Label) การประกอบคอมเพรสเซอร์ การดัดคอยล์ (L – Bend) การประกอบสต็อปลวาล์ว การแวกคัม การประกอบท่อทองแดง การประกอบตะแกรง การติดฟุตตี้ การประกอบซาวด์พูฟ การประกอบขาตั้งมอเตอร์ การประกอบใบพัดลม การประกอบฝาครอบด้านบน (Top Plate) การรัดสายพีพีแบนด์ การเชื่อมต่อ การทดสอบรอยรั่ว การทดสอบ Hi – Volt และการทดสอบการทำงาน	๕๐๕
๕. สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรมศิลป์ ได้แก่		
๕.๑ สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรมศิลป์ สาขาช่างสีเครื่องเรือน		
ระดับ ๑	หมายถึง ช่างที่มีประสบการณ์การทำงานเกี่ยวกับสาขาอาชีพช่างสีเครื่องเรือน ไม่น้อยกว่า ๑ ปี มีความรู้พื้นฐานในการทำงาน ปฏิบัติงานภายใต้คำแนะนำของหัวหน้างาน สามารถปฏิบัติงานเตรียมพื้นผิว ย้อมสี เคลือบด้วยแลคเกอร์เงาหรือแลคเกอร์ด้าน สร้างลวดลายและทาสีตามแบบกำหนด	๔๑๕
ระดับ ๒	หมายถึง ช่างที่มีประสบการณ์การทำงานในสาขาอาชีพช่างสีเครื่องเรือน ไม่น้อยกว่า ๑ ปี นับแต่วันที่ได้รับหนังสือรับรองมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ ระดับ ๑ มีฝีมือระดับกลาง มีความรู้ ความสามารถ ทักษะ การใช้เครื่องมืออุปกรณ์ได้ดี และสามารถให้คำแนะนำผู้ได้บังคับบัญชาได้ โดยมีหัวหน้างานช่วยให้คำแนะนำหรือช่วยตัดสินใจในเรื่องสำคัญเมื่อจำเป็น สามารถปฏิบัติงานเตรียมพื้นผิว การพ่นสีรองพื้น พ่นสีทับหน้า สร้างลวดลาย และพ่นเคลือบผิวด้วยแลคเกอร์	๕๑๐

มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ (ความรู้ ทักษะฝีมือ และความสามารถ)		อัตราค่าจ้างฯ ไม่น้อยกว่า
๕.๒ สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรมศิลป์ สาขาช่างเครื่องประดับ (ระดับอัญมณี)		
ระดับ ๑	หมายถึง ช่างระดับอัญมณีหรือช่างฝังที่มีความรู้ ความสามารถในการใช้วัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือ และเครื่องจักรได้เหมาะสมกับชิ้นงาน สามารถอ่านแบบและใบสั่งงานได้อย่างถูกต้อง สามารถฝังหนามเตย ฝังหุ้ม ฝังไขปลาคา ฝังหนีบ เช่น งานฝังเข็มกลัด หรือจี้แบบง่าย ๆ เป็นต้น	๔๗๐
ระดับ ๒	หมายถึง ช่างระดับอัญมณีหรือช่างฝังที่ผ่านการทดสอบระดับ ๑ แล้ว มีความสามารถปฏิบัติตามขั้นตอนและกระบวนการผลิตอย่างละเอียดและถูกต้อง สามารถตรวจสอบคุณภาพได้อย่างถูกต้อง แก้ไขปัญหา เจียระไน ขัด ตกแต่ง ชุบ สอนงาน ถ่ายทอดความรู้ และฝังพลอยสี่เหลี่ยม ฝังพลอยเม็ดยออด ฝังงานโบราณ เช่น งานฝังจี้ หรือเข็มกลัด เป็นต้น	๖๔๕
ระดับ ๓	หมายถึง ช่างระดับอัญมณีหรือช่างฝังที่ผ่านการทดสอบระดับ ๒ แล้ว มีความสามารถในการฝังอัญมณีชั้นสูง สามารถวิเคราะห์ วินิจฉัย แก้ไขปัญหา และให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการฝังพลอย สามารถนำความรู้และทักษะเกี่ยวกับงานฝังพลอยประยุกต์ใช้กับเทคโนโลยีใหม่ได้ และสามารถเลือกวิธีฝังพลอยให้เหมาะสมกับตัวเรือน เช่น การฝังตัวเรือนที่เป็นเกลียว เป็นต้น	๘๒๕
๕.๓ สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรมศิลป์ สาขาช่างเครื่องประดับ (รูปพรรณ)		
ระดับ ๑	หมายถึง ผู้ที่ประกอบอาชีพในงานอุตสาหกรรมช่างเครื่องประดับ ซึ่งทำงานเกี่ยวกับการผลิตตัวเรือนเครื่องประดับ สามารถอ่านแบบและใบสั่งงานได้เข้าใจ และทำงานได้ตามที่กำหนด	๔๘๕
ระดับ ๒	หมายถึง ผู้ที่ประกอบอาชีพในงานอุตสาหกรรมช่างเครื่องประดับ ซึ่งทำงานเกี่ยวกับการผลิตตัวเรือนเครื่องประดับ สามารถอ่านแบบและเขียนแบบชิ้นงานได้เข้าใจ ทราบคุณสมบัติของโลหะและเพชรพลอยในการผลิต ชิ้นชิ้นงานด้วยความรวดเร็วและประณีต สามารถควบคุมการสูญเสียได้	๕๗๕
ระดับ ๓	หมายถึง ผู้ที่ประกอบอาชีพในงานอุตสาหกรรมช่างเครื่องประดับ ซึ่งทำงานเกี่ยวกับการผลิตตัวเรือน สามารถออกแบบเขียนแบบเบื้องต้น ควบคุมขั้นตอนการผลิตและคำนวณต้นทุนการผลิตชิ้นงานได้	๖๖๕
๕.๔ สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรมศิลป์ สาขาช่างเครื่องเรือนไม้		
ระดับ ๑	หมายถึง ช่างที่มีความสามารถใช้วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือพื้นฐานของงานเครื่องเรือนไม้ด้วยความปลอดภัย สามารถดูแบบ รูปแปลนในเรื่องขนาดและระยะของแบบเบื้องต้นได้ สามารถเพลาะโครงงานไม้เครื่องเรือนได้ สามารถประกอบชิ้นปรับระดับได้เบื้องต้น เช่น ทำชั้นโปรง โต๊ะข้าง ม้านั่ง เป็นต้น	๓๙๕
ระดับ ๒	หมายถึง ช่างที่ผ่านการทดสอบระดับ ๑ แล้ว มีความสามารถใช้วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือพื้นฐานไม้โครง ไม้อัดได้ถูกต้องตามแบบที่กำหนด สามารถใช้เครื่องมือไฟฟ้าเบื้องต้นของงานช่างไม้เครื่องเรือนด้วยความปลอดภัย สามารถอ่านแบบได้ สามารถเขียนแบบเท่าของจริงได้ (ขยายแบบของรูปตัด) สามารถตัด สามารถประกอบงานเพลาะโครงของชิ้นที่ปรับระดับได้ สามารถประกอบงานเพลาะโครง ติดตั้งอุปกรณ์ยึดติดของตู้ได้ถูกต้องแม่นยำ เช่น เครื่องเรือนไม้ประเภท Built-in ประเภทถอดประกอบ เป็นต้น	๔๗๕

มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ (ความรู้ ทักษะฝีมือ และความสามารถ)		อัตราค่าจ้างฯ ไม่น้อยกว่า
ระดับ ๓	หมายถึง ช่างที่ผ่านการทดสอบระดับ ๒ แล้ว ใช้วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ พื้นฐาน เครื่องมือไฟฟ้า เครื่องเลื่อยวงเดือน เครื่องเล้าเตอร์ เลื่อยปรับองศา และเครื่องจักรกลงานไม้ได้ถูกต้อง สามารถเขียนแบบเท่าของจริงได้ (ขยายแบบ ของรูปตัด) สามารถอ่านแบบถอดรายการประกอบแบบอุปกรณ์ที่ระบุมา กับแบบ สามารถทำจิ๊กของงานได้ถูกต้อง สามารถถอดและกำหนดการสร้างจิ๊กที่จะนำไปใช้ งานได้ สามารถตัดไม้โครง ไม้อัด ไม้จริง ด้วยจิ๊กของแบบได้ สามารถตัดโค้ง ตัดกลม ตามแบบต่าง ๆ ของงานไม้ได้ด้วยจิ๊กถูกต้องตามแบบที่กำหนดให้ สามารถ ประกอบงานเพลาะโครงงานไม้เครื่องเรือน สามารถออกแบบเครื่องเรือน สามารถติดตั้งงานเพลาะโครงเครื่องเรือนไม้จริง สามารถทำเครื่องเรือนไม้ ด้วยโครงไม้จริง ไม้กรุด้วยไม้จริง ไม้อัด หรือไม้วิทยาศาสตร์ สามารถปิดพื้นผิวหน้า และตกแต่งเครื่องเรือนด้วยวัสดุแผ่น เช่น แผ่นไม้ยาง แผ่นฟอร์เมก้า เป็นต้น	๕๖๐
๕.๕ สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรมศิลป์ สาขาช่างเย็บ		
ระดับ ๑	หมายถึง ผู้ที่มีฝีมือและความรู้พื้นฐานในการปฏิบัติงานที่ต้องมีหัวหน้างาน ช่วยให้คำแนะนำหรือช่วยตัดสินใจในเรื่องสำคัญเมื่อจำเป็น และเป็นผู้ที่มีจิตสำนึก ด้านความปลอดภัยในการทำงาน มีความรู้พื้นฐาน รู้หน้าที่ มีความสามารถใช้ จักรอุตสาหกรรม จักรพิเศษ วิเคราะห์เย็บชิ้นงานเพื่อให้มีคุณภาพตามที่กำหนด และแก้ไขปัญหาจักรและอุปสรรคในการเย็บชิ้นงานในเวลาที่กำหนด	๓๗๐
ระดับ ๒	หมายถึง ผู้ที่มีฝีมือระดับกลาง มีความรู้ ความสามารถ ทักษะการใช้เครื่องมือ อุปกรณ์ได้ดี และประสพการณ์การทำงาน สามารถให้คำแนะนำ ผู้ได้บังคับบัญชาได้คุณภาพงานสูง และเป็นผู้ที่มีความสามารถใช้จักร อุตสาหกรรม ได้หลายประเภทตามที่กำหนดเย็บเป็นตัวอย่างรูป ได้ตามคุณภาพ และเวลาที่กำหนด แก้ไขปัญหาจักร และอุปสรรคในการเย็บชิ้นงานได้คุณภาพ และเวลาที่กำหนด วิเคราะห์ขั้นตอนเย็บ และคิดค้นหาวิธีการเย็บเพื่อสนับสนุน การผลิตจำนวนมาก	๔๖๐
ระดับ ๓	หมายถึง ผู้ที่มีฝีมือระดับสูง สามารถวิเคราะห์ วินิจฉัยปัญหาการตัดสินใจ รู้ขั้นตอนกระบวนการของงานเป็นอย่างดี สามารถช่วยแนะนำงานฝีมือ ผู้ได้บังคับบัญชาได้ดี สามารถใช้หนังสือคู่มือความรู้ และทักษะมาประยุกต์ใช้ กับเทคโนโลยีใหม่ได้โดยเฉพาะการตัดสินใจและเลือกใช้วิธีการที่เหมาะสม และเป็นผู้ที่มีความสามารถในการวางแผนการผลิต วิเคราะห์และกำหนด ราคาชิ้นงานเย็บ และควบคุมการผลิตในแผนกเย็บอย่างมีประสิทธิภาพ	๕๗๕
๕.๖ สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรมศิลป์ สาขาช่างบุครุภัณฑ์		
ระดับ ๑	หมายถึง ช่างที่สามารถอ่านแบบ ตัดแบบ เย็บ ประกอบ ตกแต่งและ ตรวจสอบคุณภาพของงานได้ สามารถหุ้มของใช้ซึ่งใช้ในอาคาร ยานพาหนะ และอื่น ๆ สำหรับงานที่มีความง่ายและซับซ้อนน้อย เช่น การตัดเย็บเบาะนั่ง รูปสี่เหลี่ยม หรือวงกลม เป็นต้น	๓๘๐
ระดับ ๒	หมายถึง ช่างที่ผ่านการทดสอบระดับ ๑ แล้ว สามารถอ่านแบบ ตัดแบบ เย็บ ประกอบ ตกแต่ง และตรวจสอบคุณภาพของงานได้ สามารถหุ้มของใช้ในอาคาร ยานพาหนะ และอื่น ๆ สำหรับงานที่มีความยากและซับซ้อนมากขึ้น เช่น ห่อหุ้มเก้าอี้ทำงาน สตุล เป็นต้น	๔๖๐

มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ (ความรู้ ทักษะฝีมือ และความสามารถ)		อัตราค่าจ้างฯ ไม่น้อยกว่า
ระดับ ๓	หมายถึง ช่างที่ผ่านการทดสอบระดับ ๒ แล้ว สามารถอ่านแบบ ตัดแบบ เย็บ ประกอบ ตกแต่ง และตรวจสอบคุณภาพ ตลอดจนวิเคราะห์ คำนวณราคาต้นทุน สำหรับงานที่มีความซับซ้อนและมีขั้นตอนมาก เช่น หุ้มเบาะที่นั่งคนเดียว ประเภทหลุยส์ เป็นต้น	๕๖๐
๕.๗ สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรมศิลป์ สาขาช่างประกอบติดตั้งเฟอร์นิเจอร์		
ระดับ ๑	หมายถึง ช่างที่มีฝีมือและความรู้พื้นฐานในการปฏิบัติงานที่ต้องมีหัวหน้างาน ช่วยให้คำแนะนำหรือช่วยตัดสินใจในเรื่องสำคัญเมื่อจำเป็น มีความสามารถในการเปิดและปิดบรรจุภัณฑ์ที่มีความเสี่ยงสูง เคลื่อนย้ายและจัดเรียงผลิตภัณฑ์ และประกอบ ติดตั้งหรือถอดเฟอร์นิเจอร์ลอยตัวประเภทเคลื่อนย้ายได้	๔๖๐
ระดับ ๒	หมายถึง ช่างที่มีฝีมือระดับกลาง มีความรู้ ความสามารถ มีทักษะการใช้เครื่องมืออุปกรณ์ได้ดี และประสบการณ์การทำงานสามารถให้คำแนะนำ ผู้ได้บังคับบัญชาได้คุณภาพงานสูง และมีความสามารถในการตรวจสอบ เอกสาร ผลิตภัณฑ์ การจัดเรียงผลิตภัณฑ์ ประกอบ ติดตั้งหรือถอดเฟอร์นิเจอร์ลอยตัวประเภทยึดติดเข้ากับผนัง ตรวจสอบความพร้อมในด้านต่าง ๆ สำหรับการปฏิบัติงาน	๕๗๐
๕.๘ สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรมศิลป์ สาขาช่างฝีมือเครื่องประดับแว่นอูร์กซ์ (เทคนิคโบราณ)		
ระดับ ๑	หมายถึง ผู้ที่มีความรู้ความสามารถในการใช้และการบำรุงรักษาเครื่องมือ อุปกรณ์ มีความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับสมบัติของโลหะมีค่า การหลอม การรีด การเคาะ การทุบ การเลื่อย การเผา การขึ้นรูปตามแบบที่กำหนด การปรับแต่ง ซึ่งต้องปฏิบัติงานตามขั้นตอนด้วยความถูกต้อง ปลอดภัย คำนึงถึงการใช้วัสดุอย่างประหยัด และเสร็จภายในเวลาที่กำหนด	๕๖๕
๕.๙ สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรมศิลป์ สาขาช่างเครื่องถม		
ระดับ ๑	หมายถึง ผู้ที่มีความรู้ความสามารถการใช้และการบำรุงรักษาเครื่องมือ อุปกรณ์ มีความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการเตรียมวัสดุอุปกรณ์ ขึ้นรูปพรรณ สลักลาย ลงยาถม ขัดเงา แรเงาลวดลาย ซึ่งต้องปฏิบัติงานตามขั้นตอนด้วยความถูกต้อง ปลอดภัย คำนึงถึงการใช้วัสดุอย่างประหยัด และเสร็จตรงตามแบบใดแบบหนึ่ง ภายในเวลาที่กำหนด	๖๗๐
๕.๑๐ สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรมศิลป์ สาขานักงานเตรียมวัตถุดิบสำหรับอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ไม้จริง		
ระดับ ๑	หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในการขนย้ายไม้ การจัดเรียงไม้ให้มีประสิทธิภาพ รวมถึงการปฏิบัติงานตามกฎระเบียบ และความปลอดภัยในการทำงาน กฎการใช้เครื่องจักรและอุปกรณ์ในงานเตรียมวัตถุดิบสำหรับอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ไม้จริง	๓๗๕
ระดับ ๒	หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในการไสเปิดหน้าไม้ การตัด ขนาดไม้ ด้วยการใช้เครื่องจักรในแผนกเตรียมวัตถุดิบ ตลอดจนการคัดคุณภาพไม้ให้เป็นไปตามมาตรฐานและข้อกำหนดในการทำงาน	๔๓๐

มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ (ความรู้ ทักษะฝีมือ และความสามารถ)		อัตราค่าจ้างฯ ไม่น้อยกว่า
๕.๑๑ สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรมศิลป์ สาขาพนักงานผลิตชิ้นส่วนเฟอร์นิเจอร์ไม้จริงด้วยเครื่องจักรอัตโนมัติ		
ระดับ ๑	หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในการผลิตชิ้นส่วนเฟอร์นิเจอร์ด้วยเครื่องจักรอัตโนมัติซีเอ็นซี (CNC) ประกอบด้วย การขึ้นลงชิ้นงาน การเดินเครื่องจักรอัตโนมัติ การทำงานกับเครื่องจักรอัตโนมัติซีเอ็นซี (CNC) การทำงานตามกฎความปลอดภัยในการใช้เครื่องจักรและอุปกรณ์ และการทำงานตามข้อกำหนดความปลอดภัยในการทำงาน การตรวจสอบคุณภาพของชิ้นงานที่เกิดจากการ ตัดเฉือนของเครื่องมือตัด และการทำความสะอาดเครื่องจักรและพื้นที่ทำงาน	๔๒๕
ระดับ ๒	หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในการเขียนโปรแกรมจีโค้ด (G Code) เบื้องต้น บ้อนโปรแกรมเข้าเครื่องจักรอัตโนมัติซีเอ็นซี (CNC) ติดตั้งเครื่องมือตัด (Cutting Tools) ที่ใช้กับเครื่องจักรอัตโนมัติซีเอ็นซี (CNC) ควบคุมการทำงานของเครื่องจักรอัตโนมัติซีเอ็นซี (CNC) กับโปรแกรมที่ผ่านการใช้งานมาแล้ว และดูแลรักษาเครื่องจักรอัตโนมัติซีเอ็นซี (CNC) เบื้องต้น	๕๐๕
๕.๑๒ สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรมศิลป์ สาขาพนักงานประกอบเฟอร์นิเจอร์ไม้จริง		
ระดับ ๑	หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในการปฏิบัติงานการขนย้ายชิ้นงานประกอบ การประกอบชิ้นงานด้วยกาว การเช็ดกาวและจัดเก็บชิ้นงานบนพื้นที่ที่ได้จัดเตรียมไว้ รวมถึงการปฏิบัติงานตามข้อกำหนดและความปลอดภัยในการทำงาน	๓๙๐
ระดับ ๒	หมายถึง บุคคลที่สามารถปฏิบัติงานเตรียมพื้นที่และอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องในการประกอบ งานสร้างจิ๊กประกอบชิ้นงาน ตลอดจนงานประกอบเฟอร์นิเจอร์	๔๖๐
๕.๑๓ สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรมศิลป์ สาขาช่างทำสีเฟอร์นิเจอร์ไม้จริง		
ระดับ ๑	หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในการปฏิบัติงานประจำเกี่ยวกับการเตรียมผิวหน้าไม้ การเตรียมวัสดุในการเคลือบสี และการปฏิบัติตามข้อกำหนดและความปลอดภัยในการทำงาน	๔๐๐
ระดับ ๒	หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ ความสามารถ และประสบการณ์ในการทำงานเกี่ยวกับการใช้เครื่องมืออุปกรณ์ มีการย้อมสีไม้ การพ่นสีรองพื้น การขัดสีรองพื้นรวมทั้งการดูแลรักษาอุปกรณ์พ่นสีย้อมและสีรองพื้น	๔๕๕
๕.๑๔ สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรมศิลป์ สาขาพนักงานตัดวาดรองเท้า		
ระดับ ๑	หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในการวาดแบบชิ้นงาน ปั้นตัดด้วยเครื่อง การตัดด้วยมือ โดยจะต้องปฏิบัติงานตามข้อกำหนดของงานตัดวาดรองเท้า รวมทั้งมีหัวหน้างานคอยกำกับและให้คำแนะนำ สามารถแก้ปัญหาตามคู่มือกระบวนการทำงาน	๔๒๕
ระดับ ๒	หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในการปฏิบัติงานในส่วนของการผ่าบาง การเจียน และการเปิดผิวชิ้นงาน โดยมีหัวหน้างานคอยกำกับและให้คำแนะนำ และสามารถแก้ปัญหาตามคู่มือกระบวนการทำงาน	๔๗๐

มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ (ความรู้ ทักษะฝีมือ และความสามารถ)		อัตราค่าจ้างฯ ไม่น้อยกว่า
๕.๑๕ สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรมศิลป์ สาขาพนักงานอัดพื้นรองเท้า		
ระดับ ๑	หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในการรีดยางขึ้นต้น การปั๊มยาง การตกแต่งชิ้นงาน รวมถึงการปฏิบัติงานตามข้อกำหนดของงานอัดพื้นรองเท้า มีหัวหน้างานคอยกำกับและให้คำแนะนำ และสามารถแก้ปัญหาตามคู่มือกระบวนการทำงาน	๔๓๕
ระดับ ๒	หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในการรีดยางเพื่อผสมสี การรีดยางเพื่อใส่สารเคมีตัวเร่ง การออกขนาดยาง การอัดพื้นรองเท้าแบบสีเดียว โดยมีหัวหน้างานคอยกำกับและให้คำแนะนำ และสามารถแก้ปัญหาตามคู่มือกระบวนการทำงานบุคคล	๔๗๕
๕.๑๖ สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรมศิลป์ สาขาช่างเย็บรองเท้า		
ระดับ ๑	หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในการเย็บเข็มเดียวแบบตรง การเย็บเข็มคู่แบบตรง การเจาะรูและใส่เม็ดดตาไก่ รวมถึงปฏิบัติงานตามข้อกำหนดของงานเย็บรองเท้า และมีหัวหน้างานคอยกำกับและให้คำแนะนำ สามารถแก้ปัญหาตามคู่มือกระบวนการทำงาน	๔๓๕
ระดับ ๒	หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในการเย็บรองเท้าแนวโค้ง การเย็บก้น และการเย็บแซก โดยมีหัวหน้างานคอยกำกับและให้คำแนะนำ และสามารถแก้ปัญหาตามคู่มือกระบวนการทำงาน	๔๘๐
๕.๑๗ สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรมศิลป์ สาขาพนักงานประกอบรองเท้า (เย้น)		
ระดับ ๑	หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในการร้อยเชือกครอบหน้าผ้า (Upper) การทากาวหน้าและทากาวหน้าผ้า (Upper) การทากาวพื้นรองเท้า การถอดหุ่น การตกแต่งความเรียบร้อยและการบรรจุหีบห่อ โดยจะต้องปฏิบัติงานตามข้อกำหนดของงานประกอบรองเท้า (เย้น) รวมทั้งมีหัวหน้างานคอยกำกับและให้คำแนะนำ สามารถแก้ปัญหาตามคู่มือกระบวนการทำงาน	๔๑๕
ระดับ ๒	หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในการโมลด์หน้าผ้า (Upper) การย่นหัว การเย็บหน้าผ้าติดพื้นส่วนใน (Insole) การสวมหุ่นและดึงหน้าผ้า (Upper) และการวาดเส้นขอบแนวพื้นรองเท้า โดยมีหัวหน้างานคอยกำกับและให้คำแนะนำ และสามารถแก้ปัญหาตามคู่มือกระบวนการทำงาน	๔๖๐
๕.๑๘ สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรมศิลป์ สาขาช่างเจียรไนพลอย		
ระดับ ๑	หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในการปฏิบัติงานตามข้อกำหนดและความปลอดภัยในการทำงาน เจียรไนพลอยแบบหลังเบี้ย (Cabochon) เจียรไนขัดเงาหน้าราบ รวมถึงการขัดเพื่อทำความสะอาดก่อนพลอยก่อนตั้งน้ำ	๔๖๕
ระดับ ๒	หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในการเจียรไนพลอยตามรูปทรงพลอยแบบเหลี่ยมมาตรฐาน (Facet Cut) รูปทรงใดรูปทรงหนึ่งดังต่อไปนี้ รูปกลม (Round) หรือรูปไข่ (Oval) หรือรูปมาควีย์ (Marquise) หรือรูปหยดน้ำ (Pear)	๖๐๕

มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ (ความรู้ ทักษะฝีมือ และความสามารถ)		อัตราค่าจ้างฯ ไม่น้อยกว่า
๕.๑๙ สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรมศิลป์ สาขาช่างหล่อเครื่องประดับ		
ระดับ ๑	หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในการปฏิบัติงานตามข้อกำหนดและความปลอดภัยในการทำงาน ดำเนินการนั่งเทียนออกจากเบ้าปูน ถอดต้นซ้อโลหะ ออกจากเบ้าปูน ทำความสะอาดต้นซ้อโลหะ หลังการหล่อ และบำรุงรักษาเครื่องมืออุปกรณ์ในการทำเบ้าปูน	๔๖๕
ระดับ ๒	หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในการปฏิบัติงานผสมปูนและเทปูนหล่อทำเบ้าปูนสำหรับงานหล่อชิ้นส่วนเครื่องประดับด้วยเครื่องหล่อแบบสูญญากาศหรือแบบหล่อเหวี่ยง รวมถึงการบำรุงรักษาเครื่องผสมปูนแบบสั่นและสูญญากาศ	๖๐๕
๕.๒๐ สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรมศิลป์ สาขาช่างตกแต่งเครื่องประดับ		
ระดับ ๑	หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในการปฏิบัติงานตามข้อกำหนดและความปลอดภัยในการทำงาน การตัดตึง การลอกผิวหยาบ การวัดขนาดด้วยเครื่องมือวัด การปรับปรุงรูปทรงชิ้นงานให้ได้รูปทรงถูกต้องด้วยการเคาะวงกลม เคาะโค้ง และการตัดโค้งงอ	๔๖๕
ระดับ ๒	หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในการปฏิบัติงานเชื่อมประสานชิ้นส่วนเครื่องประดับ ๒ ชิ้นเข้าด้วยกัน และการเก็บละเอียดตัวเรือน	๖๐๕
๕.๒๑ สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรมศิลป์ สาขาช่างฝังอัญมณีบนเครื่องประดับ		
ระดับ ๑	หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในการปฏิบัติงานตามข้อกำหนดและความปลอดภัยในการทำงาน การฝังอัญมณีแบบหนามเตย (Prong Setting) การฝังอัญมณีแบบไขปลาสำเร็จรูป (Pave' Setting) การฝังอัญมณีแบบหุ้ม (Bezel Setting) การฝังอัญมณีแบบหุ้มหัวท้าย (Partial Bezel Setting) การเลือกใช้เครื่องมืออุปกรณ์และการลับคมที่เหมาะสมกับชิ้นงานที่รับผิดชอบ	๔๖๕
ระดับ ๒	หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในการปฏิบัติงานฝังอัญมณีแบบสอด (Channel Setting) การฝังอัญมณีแบบเหียบหน้า (Gypsy etting/Flush Setting) และการเลือกใช้เครื่องมืออุปกรณ์ และการลับคมที่เหมาะสมกับชิ้นงานที่รับผิดชอบ	๖๐๕
๖. สาขาอาชีพภาคบริการ ได้แก่		
๖.๑ สาขาอาชีพภาคบริการ สาขานักส่งเสริมสุขภาพแบบองค์รวม ไทยสปปายะ (หัตถบำบัด)		
ระดับ ๑	หมายถึง การส่งเสริมสุขภาพแบบองค์รวม แบบพื้นฐานที่บุคคลทั่วไปสามารถดูแลตนเองและผู้อื่นได้ภายใต้คำแนะนำ และการสนับสนุนของผู้ที่มีความรู้ความสามารถ	๔๖๐
ระดับ ๒	หมายถึง การดูแลส่งเสริมสุขภาพแบบองค์รวม ที่ต้องมีความรู้ ความสามารถ และความชำนาญในระดับที่สามารถบรรเทาอาการ และให้คำแนะนำเบื้องต้นได้ ทั้งนี้มิใช่เป็นการประกอบโรคศิลป์	๕๗๕
๖.๒ สาขาอาชีพภาคบริการ สาขานักส่งเสริมสุขภาพแบบองค์รวม ไทยสปปายะ (โภชนบำบัด)		
ระดับ ๑	หมายถึง การส่งเสริมสุขภาพแบบองค์รวม แบบพื้นฐานที่บุคคลทั่วไปสามารถดูแลตนเอง ผู้อื่นได้ภายใต้คำแนะนำ และการสนับสนุนของผู้ที่มีความรู้ความสามารถ	๕๐๐

มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ (ความรู้ ทักษะฝีมือ และความสามารถ)		อัตราค่าจ้างฯ ไม่น้อยกว่า
ระดับ ๒	หมายถึง การดูแลส่งเสริมสุขภาพแบบองค์รวม ที่ต้องมีความรู้ ความสามารถ และความชำนาญในระดับที่สามารถบรรเทาอาการ และให้คำแนะนำเบื้องต้นได้ ทั้งนี้มิใช่เป็นการประกอบโรคศิลปะ	๖๐๐
๖.๓ สาขาอาชีพภาคบริการ สาขานักส่งเสริมสุขภาพแบบองค์รวม ไทยสลับป่วย (วาริบำบัด)		
ระดับ ๑	หมายถึง การส่งเสริมสุขภาพแบบองค์รวม แบบพื้นฐานที่บุคคลทั่วไปสามารถดูแลตนเอง ผู้อื่นได้ภายใต้คำแนะนำ และการสนับสนุนของผู้ที่มีความรู้ความสามารถ	๕๐๐
ระดับ ๒	หมายถึง การดูแลส่งเสริมสุขภาพแบบองค์รวม ที่ต้องมีความรู้ ความสามารถ และความชำนาญในระดับที่สามารถบรรเทาอาการเจ็บป่วยเบื้องต้น และให้ไปรักษาตนเองต่อได้ ทั้งนี้มิใช่เป็นการประกอบโรคศิลปะ	๖๐๐
๖.๔ สาขาอาชีพภาคบริการ สาขานักส่งเสริมสุขภาพแบบองค์รวม ไทยสลับป่วย (สุคนธบำบัด)		
ระดับ ๑	หมายถึง การส่งเสริมสุขภาพแบบองค์รวม แบบพื้นฐานที่บุคคลทั่วไปสามารถดูแลตนเอง ผู้อื่นได้ภายใต้คำแนะนำ และการสนับสนุนของผู้ที่มีความรู้ความสามารถ	๕๐๐
ระดับ ๒	หมายถึง การดูแลส่งเสริมสุขภาพแบบองค์รวม ที่ต้องมีความรู้ ความสามารถ และความชำนาญในระดับที่สามารถบรรเทาอาการเจ็บป่วยเบื้องต้น และให้ไปรักษาตนเองต่อได้ ทั้งนี้มิใช่เป็นการประกอบโรคศิลปะ	๖๐๐
๖.๕ สาขาอาชีพภาคบริการ สาขานักส่งเสริมสุขภาพแบบองค์รวมสปาตะวันตก (หัตถบำบัด)		
ระดับ ๑	หมายถึง การส่งเสริมสุขภาพแบบองค์รวมแบบพื้นฐานที่บุคคลทั่วไปสามารถดูแลตนเองและผู้อื่นได้ภายใต้คำแนะนำและการสนับสนุนของผู้ที่มีความรู้ความสามารถ	๕๔๐
ระดับ ๒	หมายถึง การดูแลส่งเสริมสุขภาพแบบองค์รวมที่ต้องมีความรู้ความสามารถ และความชำนาญในระดับที่สามารถบรรเทาอาการเจ็บป่วยเบื้องต้นและให้ไปรักษาตนเองต่อได้ ทั้งนี้มิใช่เป็นการประกอบโรคศิลปะ	๗๑๕
๖.๖ สาขาอาชีพภาคบริการ สาขานักส่งเสริมสุขภาพแบบองค์รวมสปาตะวันตก (โภชนบำบัด)		
ระดับ ๑	หมายถึง ผู้ที่มีความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับกายวิภาคศาสตร์และสรีรวิทยา ความรู้เกี่ยวกับสปา ทักษะคิดและจรรยาบรรณของผู้ให้บริการ กฎหมายเกี่ยวกับวิชาชีพ การทำจิตให้สงบและการสนทนาภาษาอังกฤษสำหรับการปฏิบัติงาน พร้อมทั้งมีความรู้เฉพาะเกี่ยวกับโภชนบำบัดและทฤษฎีของตำรับอาหารแต่ละประเภท เช่น อาหารเมคโครไบโอติก อาหารมังสวิรัต อาหารไทยเพื่อสุขภาพ อาหารเจ ฯลฯ รวมทั้งมีความสามารถประเมินภาวะทางโภชนาการ ให้คำแนะนำการเลือกรับประทานอาหารให้ผู้มารับบริการได้	๖๘๐
ระดับ ๒	หมายถึง ผู้ที่ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือระดับ ๑ แล้ว พร้อมทั้งมีความรู้เกี่ยวกับสารอาหารสุขภาพ การบำบัดด้วยวิตามิน และสารเสริมอาหาร การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการบริโภคเพื่อส่งเสริมสุขภาพ การบริโภคและการอดอาหารเพื่อการล้างพิษ รวมทั้งมีความสามารถปฏิบัติการอดอาหารเพื่อการล้างพิษด้วยตนเอง แนะนำอาหารให้เหมาะสมกับสุขภาพของผู้มารับบริการ ประกอบอาหารและเครื่องดื่มเพื่อสุขภาพได้	๙๐๐

มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ (ความรู้ ทักษะฝีมือ และความสามารถ)		อัตราค่าจ้างฯ ไม่น้อยกว่า
๖.๗ สาขาอาชีพภาคบริการ สาขานักส่งเสริมสุขภาพแบบองค์รวมสปาตะวันตก (วาริบำบัด)		
ระดับ ๑	หมายถึง ผู้ที่มีความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับกายวิภาคศาสตร์และสรีรวิทยา ความรู้เกี่ยวกับสปา ทักษะและจรรยาบรรณของผู้ให้บริการ กฎหมายเกี่ยวกับวิชาชีพ การทำจิตให้สงบและการสนทนาภาษาอังกฤษสำหรับการปฏิบัติงาน พร้อมทั้งมีความรู้เฉพาะและสามารถปฏิบัติงานเกี่ยวกับวาริบำบัด ซึ่งประกอบด้วยความรู้พื้นฐานของวาริบำบัด การเตรียมการอบไอน้ำเพื่อใช้งาน และปฏิบัติการเกี่ยวกับการอบไอน้ำ การเตรียมห้องซาวน่าและปฏิบัติการเกี่ยวกับการใช้ซาวน่า รวมทั้งการใช้อ่างนํ้าวนและผลของการใช้อ่างนํ้าวน	๖๒๕
ระดับ ๒	หมายถึง ผู้ที่ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือระดับ ๑ แล้ว พร้อมทั้งมีความรู้เฉพาะการเตรียมการบำบัดและสามารถปฏิบัติงานเกี่ยวกับการแช่อ่างอบน้ำ (Hydrotherapy bath) รวมทั้งการใช้และการบริการด้วยการใช้ฝักบัวแรงดันน้ำ (Shower treatment)	๘๒๕
๖.๘ สาขาอาชีพภาคบริการ สาขานักส่งเสริมสุขภาพแบบองค์รวมสปาตะวันตก (สுகนธบำบัด)		
ระดับ ๑	หมายถึง ผู้ที่มีความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับกายวิภาคศาสตร์และสรีรวิทยา ความรู้เกี่ยวกับสปา ทักษะและจรรยาบรรณของผู้ให้บริการ กฎหมายเกี่ยวกับวิชาชีพการทำจิตให้สงบและการสนทนาภาษาอังกฤษสำหรับการปฏิบัติงาน พร้อมทั้งมีความรู้เฉพาะและสามารถปฏิบัติงานเกี่ยวกับสுகนธบำบัด ซึ่งประกอบด้วยประวัติความเป็นมาของเครื่องหอมต่างประเทศ และพืชหอมต่างประเทศ วิธีผสมน้ำมันหอมพื้นฐานต่างประเทศ ๑๐ ชนิด วิธีผสมและใช้เครื่องหอมเพื่อบรรเทาอาการขึ้นพื้นฐานของระบบต่าง ๆ และการใช้ประโยชน์จากกลิ่นหอมเพื่อสุขภาพ ระบบกลิ่น ข้อห้ามและข้อควรระวังในการใช้กลิ่นหอมเพื่อสุขภาพ รวมทั้งสามารถใช้เทคนิคการนวดสுகนธบำบัดใช้น้ำมันหอมระเหยต่างประเทศได้ตามคำสั่งของผู้สั่งการ บอกและใช้ประโยชน์จากกลิ่นหอมเพื่อสุขภาพ ข้อห้ามและข้อควรระวังในการใช้กลิ่นหอมเพื่อสุขภาพ ให้คำแนะนำแก่ลูกค้าหลังจากได้รับการบริการนวด	๕๙๕
ระดับ ๒	หมายถึง ผู้ที่ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือระดับ ๑ แล้ว พร้อมทั้งมีความรู้เฉพาะเกี่ยวกับน้ำมันหอมต่างประเทศ รู้วิธี สามารถเตรียมและผสมน้ำมันหอมต่างประเทศ ๒๐ ชนิด ผลิตภัณฑ์เพื่อการนวดหน้า นวดตัว พอกหน้า พอกตัว น้ำมันต่างประเทศตามตำรับต่าง ๆ เพื่อบรรเทาอาการขึ้นพื้นฐานของระบบต่าง ๆ ข้อแทรกซ้อนและวิธีการแก้ไขอาการแพ้ต่าง ๆ เพื่อใช้ในสถานบริการของตน ผสมน้ำมันหอมต่างประเทศตามตำรับต่าง ๆ เพื่อบรรเทาอาการขึ้นพื้นฐานของระบบต่าง ๆ และสังเกตอาการแทรกซ้อน ตลอดจนวิธีการแก้ไขอาการแพ้ต่าง ๆ ได้	๗๙๐
๖.๙ สาขาอาชีพภาคบริการ สาขาพนักงานนวดไทย		
ระดับ ๑	หมายถึง ผู้ที่มีความสามารถในการนวดไทยเพื่อผ่อนคลายและรู้ข้อห้ามข้อควรระวังในการนวด พร้อมทั้งมีสุขภาพร่างกาย และจิตใจไม่ขัดต่อจรรยาบรรณ จริยธรรม ในการประกอบอาชีพ	๔๘๕

มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ (ความรู้ ทักษะฝีมือ และความสามารถ)		อัตราค่าจ้างฯ ไม่น้อยกว่า
ระดับ ๒	หมายถึง ผู้ที่มีความสามารถในการนวดไทยเพื่อผ่อนคลาย บรรเทาอาการปวดเมื่อยทั่วไประยะน้อย ๑๐ อาการ และรู้ข้อห้ามข้อควรระวังในการนวด พร้อมทั้งมีสุขภาพร่างกายและจิตใจไม่ขัดต่อจรรยาบรรณ จริยธรรม ในการประกอบอาชีพ	๖๔๐
ระดับ ๓	หมายถึง ผู้ที่มีความสามารถในการนวดไทยเพื่อผ่อนคลาย บรรเทาอาการปวดเมื่อยทั่วไป สามารถวินิจฉัย บำบัดรักษาโรค ตามทฤษฎีการแพทย์แผนไทย และรู้ข้อห้ามข้อควรระวังในการนวด พร้อมทั้งมีสุขภาพร่างกาย และจิตใจไม่ขัดต่อจรรยาบรรณ จริยธรรม ในการประกอบวิชาชีพการแพทย์แผนไทย และมีใบประกอบโรคศิลปะตาม พรบ. การประกอบโรคศิลปะ พ.ศ. ๒๕๕๒	๗๙๕
๖.๑๐ สาขาอาชีพภาคบริการ สาขานักงานผสมเครื่องดื่ม		
ระดับ ๑	หมายถึง ผู้ช่วยบาร์ (Bar Helper) หมายถึง พนักงานที่เป็นผู้ช่วยงานในบาร์ โดยยังไม่มีหน้าที่ผสมเครื่องดื่มหรือเสิร์ฟเครื่องดื่ม	๔๗๕
ระดับ ๒	หมายถึง พนักงานผสมเครื่องดื่ม (Bartender) หมายถึง พนักงานที่มีหน้าที่เตรียมและผสมเครื่องดื่มขึ้นอยู่กับมาตรฐานและเทคนิคต่าง ๆ	๕๒๕
ระดับ ๓	หมายถึง หัวหน้าบาร์ (Bar Supervisor/Captain) หมายถึง หัวหน้าผู้ควบคุมดูแลพนักงานผสมเครื่องดื่ม โดยมีหน้าที่ประสานกิจกรรมทั้งหมดที่เกี่ยวกับการเตรียมและการผสมเครื่องดื่มตามที่กำหนด	๖๐๐
๖.๑๑ สาขาอาชีพภาคบริการ สาขาการดูแลผู้สูงอายุ		
ระดับ ๑	หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ความสามารถ ทักษะ และมีคุณธรรมในการทำหน้าที่ช่วยเหลือครอบครัวผู้สูงอายุ ดูแลรับผิดชอบผู้สูงอายุได้อย่างถูกต้อง และปลอดภัย เพื่อผู้สูงอายุมีความเป็นอยู่และคุณภาพชีวิตที่ดี ที่จะอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขมากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้	๕๓๕
๖.๑๒ สาขาอาชีพภาคบริการ สาขาการเลี้ยงดูเด็กปฐมวัย		
ระดับ ๑	หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ความสามารถ ทักษะ มีคุณธรรมในการทำหน้าที่ช่วยเหลือบิดา มารดา หรือครู ในการอบรมเลี้ยงดูและพัฒนาเด็กอายุต่ำกว่า ๖ ปี	๕๓๐
๖.๑๓ สาขาอาชีพภาคบริการ สาขาผู้ประกอบการขนมอบ		
ระดับ ๑	หมายถึง ผู้ที่มีความรู้ และความสามารถพื้นฐานในการประกอบขนมอบประเภทคุกกี้ เค้ก และการแต่งหน้าเค้ก ตามคำแนะนำ และข้อกำหนดของหัวหน้างาน	๔๐๐
ระดับ ๒	หมายถึง ผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ และทักษะในการประกอบขนมอบประเภทคุกกี้ พาย เพสตรี เค้ก และการแต่งหน้าเค้ก พร้อมทั้งรู้ขั้นตอนการควบคุมกระบวนการวางแผน การดำเนินงาน และนำไปใช้ได้เป็นอย่างดี	๕๐๕
๖.๑๔ สาขาอาชีพภาคบริการ สาขาผู้ประกอบการอาหารไทย		
ระดับ ๑	หมายถึง ผู้ที่มีฝีมือ มีความรู้พื้นฐานในการจัดเตรียมอุปกรณ์ครัว จัดเตรียมวัตถุดิบ การเก็บรักษาวัตถุดิบทั้งก่อนปรุงและหลังปรุงได้อย่างถูกต้อง การประกอบและการปรุงอาหารไทย มีรสชาติอาหารตามตำรับพื้นฐานได้ถูกต้อง เป็นไปตามหลักสุขาภิบาลอาหารและความปลอดภัยในการทำงาน	๔๗๐

มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ (ความรู้ ทักษะฝีมือ และความสามารถ)		อัตราค่าจ้างฯ ไม่น้อยกว่า
ระดับ ๒	หมายถึง ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการวางแผนการทางานอย่างเป็นระบบ การจัดเตรียมอุปกรณ์ครัว จัดเตรียมวัตถุดิบ การเก็บรักษาวัตถุดิบทั้งก่อนปรุง และหลังปรุงได้อย่างถูกวิธี การประกอบและปรุงอาหารไทยตามตำรับพื้นฐาน ได้ถูกต้อง เป็นไปตามหลักสุขาภิบาลอาหาร และความปลอดภัยในการทำงาน	๖๐๕
๖.๑๕ สาขาอาชีพภาคบริการ สาขาพนักงานต้อนรับส่วนหน้า		
ระดับ ๑	หมายถึง (Front Desk Clerk/Receptionist) พนักงานที่ให้บริการเกี่ยวกับการลงทะเบียน เข้าพัก คืนห้องพัก การบริการด้านข้อมูล ข่าวสาร และการส่งเสริมการขายในโรงแรมและสถานที่พักอื่น ๆ แก่ผู้ใช้บริการ	๔๔๐
ระดับ ๒	หมายถึง (Front Desk Supervisor/Chief Receptionist) พนักงานที่ให้บริการควบคุมงาน และแก้ไขสถานการณ์เกี่ยวกับการลงทะเบียนเข้าพัก คืนห้องพัก การบริการด้านข้อมูล ข่าวสาร และการส่งเสริมการขายในโรงแรม และสถานที่พักอื่น ๆ แก่ผู้ใช้บริการ	๕๖๕
๖.๑๖ สาขาอาชีพภาคบริการ สาขาช่างเครื่องช่วยคนพิการ		
ระดับ ๑	หมายถึง ช่างที่มีความรู้ ความสามารถระดับพื้นฐาน การตัดสินใจปานกลาง มีหัวหน้างาน ช่วยให้คำแนะนำ หรือตัดสินใจ หรือคอยตรวจสอบในเรื่องสำคัญ เมื่อจำเป็น ปฏิบัติงานด้านผลิต ประดิษฐ์ ตกแต่งและแก้ไขขาเทียมระดับได้เข้า และระดับเหนือเข้า ชนิดต่อขามาตรฐาน ซ่อมบำรุงรถนั่ง คนพิการซึ่งบำรุงเครื่องช่วยเดิน ทำอุปกรณ์พยุงสันเท้าและฝ่าเท้าสำหรับป้องกันแผลกดทับ ที่ฝ่าเท้าสำหรับผู้ป่วยที่เป็นโรคเบาหวานและผู้ป่วยที่มีปัญหาที่เท้า	๕๒๐
ระดับ ๒	หมายถึง ช่างที่มีความรู้ ความสามารถสูง ใช้เครื่องมือ และอุปกรณ์ได้ดี การตัดสินใจสูงกว่าช่างระดับ ๑ และสามารถให้คำแนะนำช่างระดับ ๑ ได้ ปฏิบัติงานด้านผลิต ประดิษฐ์ ตกแต่ง และแก้ไขขาเทียมระดับได้เข้าและระดับเหนือเข้าชนิดต่อขา มีปัญหาซับซ้อน ทำอุปกรณ์พยุงสันเท้าและฝ่าเท้าสำหรับรักษาเท้าผู้ป่วยโรคเบาหวานและผู้ป่วยที่มีปัญหาที่เท้าชนิดที่มีแผลกดทับ ซ่อมแซม บำรุงรักษาเครื่องมือพื้นฐาน เครื่องมือกล และเครื่องจักรกล และใช้เครื่องมือได้ถูกต้อง	๖๐๐
๖.๑๗ สาขาอาชีพภาคบริการ สาขาพนักงานแผนกบริการอาหารและเครื่องดื่มในธุรกิจโรงแรมและภัตตาคาร		
ระดับ ๑	หมายถึง ผู้ที่มีฝีมือและความรู้พื้นฐานในการปฏิบัติงานที่ต้องมีหัวหน้างาน ช่วยให้คำแนะนำหรือช่วยตัดสินใจในเรื่องสำคัญเมื่อจำเป็น ซึ่งเป็นพนักงานบริการ (Food and Beverage Service Attendant, Wait-person Waiter/ Waitress/Server/Restaurant Attendant) ที่ทำหน้าที่ทำความสะอาด จัดเตรียม จัดวาง จัดเก็บ เครื่องมือ อุปกรณ์ เครื่องใช้ จัดโต๊ะ เก้าอี้ รับและบันทึกการจอง ให้ข้อมูลทางโทรศัพท์ ต้อนรับและแนะนำรายการอาหารและเครื่องดื่ม รับคำสั่ง ดูแลให้บริการเสิร์ฟอาหารและเครื่องดื่ม ตอบข้อซักถาม ให้ข้อมูลหรือคำแนะนำ ช่วยอำนวยความสะดวกเรื่องต่าง ๆ กระบวนการชำระเงิน ปฏิบัติต่อคำชมเชย คำตำหนิ กล่าวคำอำลาแก่ผู้รับบริการ ประสานงานกับผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อการบริการที่ดี สร้างความพึงพอใจแก่ผู้รับบริการ และปฏิบัติงานอื่นที่เกี่ยวข้อง	๔๔๐

มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ (ความรู้ ทักษะฝีมือ และความสามารถ)		อัตราค่าจ้างฯ ไม่น้อยกว่า
๖.๑๘ สาขาอาชีพภาคบริการ สาขาช่างแต่งผมสตรี		
ระดับ ๑	หมายถึง ผู้ที่มีฝีมือและความรู้พื้นฐานในการปฏิบัติงานที่ต้องมีหัวหน้างานช่วยให้คำแนะนำ หรือช่วยตัดสินใจในเรื่องสำคัญเมื่อจำเป็น โดยเป็นช่างสระที่มีความรู้ ความสามารถ ในการสระผม การล้างผมหลังทำเคมี และการบำรุงดูแลเส้นผมตามใบสั่งงาน	๔๔๐
ระดับ ๒	หมายถึง ผู้ที่มีฝีมือระดับกลาง มีความรู้ ความสามารถ ทักษะการใช้เครื่องมืออุปกรณ์ได้ดี และประสบการณ์การทำงานสามารถให้คำแนะนำผู้ได้บังคับบัญชาได้คุณภาพงานสูง โดยเป็นผู้ช่วยช่างที่มีความรู้ความสามารถในการเป่าไดร์จัดทรง ม้วนเซตจัดทรง ระบายสีผม ตัดผม ยืดผม และจัดทรงผมตามที่ต้องการได้	๕๑๐
ระดับ ๓	หมายถึง ผู้ที่มีฝีมือระดับสูง สามารถวิเคราะห์ วินิจฉัยปัญหา การตัดสินใจ รู้ขั้นตอนกระบวนการของงานเป็นอย่างดีสามารถช่วยแนะนำงานฝีมือผู้ได้บังคับบัญชาได้ดี สามารถใช้หนังสือคู่มือ นำความรู้และทักษะมาประยุกต์ใช้กับเทคโนโลยีใหม่ได้โดยเฉพาะการตัดสินใจและเลือกใช้วิธีการที่เหมาะสม โดยเป็นช่างแต่งผมสตรีที่มีความรู้ความสามารถในการออกแบบทรงผม ให้คำปรึกษาในการบริการ จัดทรงผมทุกลักษณะงาน ตัดซอยผม ทำสีผม ตัดผม ยืดผม และบำรุงดูแลเส้นผมและหนังศีรษะ	๖๕๐
๖.๑๙ สาขาอาชีพภาคบริการ สาขาช่างแต่งผมบุรุษ		
ระดับ ๑	หมายถึง ผู้ที่มีฝีมือและความรู้พื้นฐานในการปฏิบัติงานที่ต้องมีหัวหน้างานช่วยให้คำแนะนำ หรือช่วยตัดสินใจในเรื่องสำคัญเมื่อจำเป็น และมีความรู้ความสามารถในการให้บริการลูกค้า สระผม ตัดซอยผมทรงสูงทรงทหารเกณฑ์ (นักเรียน) ทรงกลางทรงรองทรงสูง โกนหนวด โกนเคราและกันหน้าให้สะอาด ทำสีปิดผมขาว เป่าไดร์ การใช้และการบำรุงดูแลรักษาเครื่องมือ และอุปกรณ์ และการดูแลบริเวณสถานที่ปฏิบัติงานให้สะอาดปลอดภัยได้	๔๓๐
ระดับ ๒	หมายถึง ผู้ที่มีฝีมือระดับกลาง มีความรู้ ความสามารถ ทักษะการใช้เครื่องมืออุปกรณ์ได้ดี และประสบการณ์การทำงานสามารถให้คำแนะนำผู้ได้บังคับบัญชาได้คุณภาพงานสูง และมีความรู้ความสามารถในการตัดซอยผมทรงสูงทรงอเมริกัน ทรงกลางทรงรองทรงต่ำ ทำสีแฟชั่น กันแต่งหนวดและเคราให้ได้รูปทรง ปรับแต่งเครื่องมือ และอุปกรณ์ และดูแลบริเวณสถานที่ปฏิบัติงานให้สะอาดปลอดภัยได้	๕๐๐
ระดับ ๓	หมายถึง ผู้ที่มีฝีมือระดับสูง สามารถวิเคราะห์ วินิจฉัยปัญหา การตัดสินใจ รู้ขั้นตอนกระบวนการของงานเป็นอย่างดีสามารถช่วยแนะนำงานฝีมือผู้ได้บังคับบัญชาได้ดี สามารถใช้หนังสือคู่มือ นำความรู้และทักษะมาประยุกต์ใช้กับเทคโนโลยีใหม่ได้โดยเฉพาะการตัดสินใจและเลือกใช้วิธีการที่เหมาะสม และมีความรู้ความสามารถในการออกแบบทรงผม ตัดซอยผมทรงต่ำ ทรงสมัยนิยม ตัดผม ทำสีไฮไลท์หรือโลว์ไลท์ จัดแต่งรูปทรง การออกแบบกันแต่งรูปทรง แต่งหนวดและเคราให้ได้รูปทรงตามสมัยนิยม และประยุกต์ใช้เครื่องมือ และอุปกรณ์ และดูแลบริเวณสถานที่ปฏิบัติงานให้สะอาดปลอดภัยได้	๖๓๐

มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ (ความรู้ ทักษะฝีมือ และความสามารถ)		อัตราค่าจ้างฯ ไม่น้อยกว่า
๖.๒๐ สาขาผู้ควบคุมสินค้าคงคลัง		
ระดับ ๑	หมายถึง บุคคลที่สามารถปฏิบัติตามกฎระเบียบในการปฏิบัติงาน ตรวจสอบสินค้าคงคลังในพื้นที่รับผิดชอบ สุ่มตรวจสอบสินค้าคงคลัง สามารถปฏิบัติงานที่ไม่ซับซ้อนและไม่มีการเปลี่ยนแปลงตามขอบเขตที่ได้รับมอบหมาย มีความรู้เบื้องต้นและความเข้าใจในงานที่รับผิดชอบ ปฏิบัติงานที่มีการระบุลักษณะงานที่ชัดเจนและอยู่ภายใต้การดูแลของผู้บังคับบัญชาในลำดับถัดไปอย่างใกล้ชิด	๔๑๕
ระดับ ๒	หมายถึง บุคคลที่สามารถตรวจสอบข้อมูลสินค้าคงคลัง จัดทำรายงานการวิเคราะห์ข้อมูลสินค้าคงคลัง วิเคราะห์ความเคลื่อนไหวสินค้าเบื้องต้น และตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลสินค้าคงคลังตามรอบบัญชี สามารถปฏิบัติงานที่มีความซับซ้อนและต้องใช้ความชำนาญมากขึ้น มีความรู้และความเข้าใจในงานของตนเองเป็นอย่างดี ปฏิบัติงานที่ต้องใช้ทักษะฝีมือที่สูงขึ้นภายใต้การดูแลของผู้บังคับบัญชาในลำดับถัดไป	๕๓๕
๖.๒๑ สาขาผู้ควบคุมรถยกสินค้าขนาดไม่เกิน ๑๐ ตัน		
ระดับ ๑	หมายถึง บุคคลที่สามารถปฏิบัติตามกฎระเบียบในการปฏิบัติงานขับรถยกเคลื่อนย้ายสินค้าได้ตามใบสั่งงาน รายงานต่อผู้บังคับบัญชากรณีรถยกเสียหาย ใช้งานไม่ได้หรือกรณีเกิดอุบัติเหตุขณะปฏิบัติงาน สามารถปฏิบัติงานที่ไม่ซับซ้อนและไม่มีการเปลี่ยนแปลงตามขอบเขตที่ได้รับมอบหมาย มีความรู้เบื้องต้นและความเข้าใจในงานที่รับผิดชอบ ปฏิบัติงานที่มีการระบุลักษณะงานที่ชัดเจน และอยู่ภายใต้การดูแลของผู้บังคับบัญชาในลำดับถัดไปอย่างใกล้ชิด	๔๓๐
ระดับ ๒	หมายถึง บุคคลที่สามารถเตรียมความพร้อมในการปฏิบัติงานตามข้อกำหนดของหน่วยงานได้อย่างถูกต้องและปลอดภัย ปฏิบัติงานยกสินค้าโดยใช้เทคโนโลยีและอุปกรณ์พิเศษ ดูแลบำรุงรักษารถยกเบื้องต้น สามารถปฏิบัติงานที่มีความซับซ้อนและต้องใช้ความชำนาญมากขึ้น มีความรู้และความเข้าใจในงานของตนเองเป็นอย่างดี ปฏิบัติงานที่ต้องใช้ทักษะฝีมือที่สูงขึ้นภายใต้การดูแลของผู้บังคับบัญชาในลำดับถัดไป	๕๔๐
๖.๒๒ สาขาผู้ปฏิบัติการคลังสินค้า		
ระดับ ๑	หมายถึง บุคคลที่สามารถปฏิบัติตามกฎระเบียบในการปฏิบัติงาน เข้าใจถึงวิธีการยก จัดเรียงและบรรจุสินค้าตามใบสั่งงานด้วยวิธีการที่ถูกต้องตามรูปแบบที่กำหนด ปฏิบัติงานตรวจสอบสินค้า อ่านเอกสารภาษาไทยและภาษาอังกฤษที่ใช้ในคลังสินค้าได้ สามารถปฏิบัติงานที่ไม่ซับซ้อนและไม่มีการเปลี่ยนแปลงตามขอบเขตที่ได้รับมอบหมาย มีความรู้เบื้องต้นและความเข้าใจในงานที่รับผิดชอบ ปฏิบัติงานที่มีการระบุลักษณะงานที่ชัดเจน และอยู่ภายใต้การดูแลของผู้บังคับบัญชาในลำดับถัดไปอย่างใกล้ชิด	๔๐๐
ระดับ ๒	หมายถึง บุคคลที่สามารถควบคุมการปฏิบัติงานของผู้ช่วยพนักงานปฏิบัติการคลังสินค้า มีความรู้และความเข้าใจในเอกสารประกอบการตรวจรับสินค้า การจัดเก็บ และการเบิกจ่าย สามารถปฏิบัติงานที่มีความซับซ้อนและต้องใช้ความชำนาญมากขึ้น มีความรู้และความเข้าใจในงานของตนเองเป็นอย่างดี ปฏิบัติงานที่ต้องใช้ทักษะฝีมือที่สูงขึ้นภายใต้การดูแลของผู้บังคับบัญชาในลำดับถัดไป	๕๐๕

มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ (ความรู้ ทักษะฝีมือ และความสามารถ)		อัตราค่าจ้างฯ ไม่น้อยกว่า
๖.๒๓ สาขานักบริหารการขนส่งสินค้าทางถนน		
ระดับ ๑	หมายถึง บุคคลที่สามารถปฏิบัติตามกฎระเบียบในการปฏิบัติงานจัดเตรียมเอกสารที่เกี่ยวข้องในการขนส่ง พร้อมทั้งตรวจสอบความพร้อมสภาพรถและพนักงานขับรถก่อนการขนส่ง ประสานงานกับพนักงานขับรถ สามารถปฏิบัติงานที่ไม่ซับซ้อนและไม่มีการเปลี่ยนแปลงตามขอบเขตที่ได้รับมอบหมาย มีความรู้เบื้องต้นและความเข้าใจในงานที่รับผิดชอบ ปฏิบัติงานที่มีการระบุลักษณะงานที่ชัดเจน และอยู่ภายใต้การดูแลของผู้บังคับบัญชาในลำดับถัดไปอย่างใกล้ชิด	๔๙๕
ระดับ ๒	หมายถึง บุคคลที่สามารถวางแผนการขนส่งตามคำสั่งในการส่งมอบสินค้าและเงื่อนไขของลูกค้า ติดตามการปฏิบัติงานขนส่งและตรวจสอบค่าใช้จ่ายในการขนส่ง ประสานงานกับผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถปฏิบัติงานที่มีความซับซ้อนและต้องใช้ความชำนาญมากขึ้น มีความรู้และความเข้าใจในงานของตนเองเป็นอย่างดี ปฏิบัติงานที่ต้องใช้ทักษะฝีมือ ที่สูงขึ้นภายใต้การดูแลของผู้บังคับบัญชาในลำดับถัดไป	๖๒๐

หมายเหตุ ศึกษารายละเอียดเพิ่มเติมได้ดังนี้

๑. เรื่อง มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ คุณสมบัติผู้เข้ารับการทดสอบ และวิธีการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานฯ ที่เว็บไซต์ของกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน www.dsd.go.th หรือ www.dsd.go.th/standard หรือ สอบถามได้ที่ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กองพัฒนามาตรฐานและทดสอบฝีมือแรงงาน กลุ่มงานกำหนดมาตรฐานฝีมือแรงงาน โทรศัพท์ ๐ ๒๖๔๓ ๔๙๘๗ กลุ่มงานส่งเสริมการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน โทรศัพท์ ๐ ๒๖๔๕ ๔๘๓๗

๒. เรื่อง อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ ที่เว็บไซต์ของกระทรวงแรงงาน www.mol.go.th หัวข้ออัตราค่าจ้างขั้นต่ำ หรือสอบถามได้ที่สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน กองเศรษฐกิจการแรงงาน สำนักงานคณะกรรมการค่าจ้าง โทรศัพท์ ๐ ๒๒๓๒ ๑๑๓๗-๓๙, ๐ ๒๒๓๒ ๑๒๔๕

จึงชี้แจงมาเพื่อทราบ และขอความร่วมมือเจ้าของสถานประกอบกิจการปฏิบัติตามประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ (ฉบับที่ ๑๓) ดังกล่าวโดยทั่วกัน

กระทรวงแรงงาน
กันยายน ๒๕๖๖

ตารางสรุปอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ 129 สาขา

ไม่มีมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติตามระดับนั้น ๆ

มีมาตรฐานฝีมือฯ แต่ไม่มีการกำหนดอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ เนื่องจากยังไม่มีวิธีการทดสอบฯ

(หน่วย : บาทต่อวัน)

ลำดับ	สาขาอาชีพ (สาขา)	อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ			
		ระดับ 1	ระดับ 2	ระดับ 3	ระดับ 4
	1. สาขาอาชีพช่างก่อสร้าง				
1	1.1 ช่างหินขัด	470			
2	1.2 ช่างฉาบยิปซัม	470			
3	1.3 ช่างติดตั้งยิปซัม	485	595		
4	1.4 ช่างมุงหลังคากระเบื้องคอนกรีต	470	590	685	
5	1.5 ช่างก่ออิฐ	410	530	645	
6	1.6 ช่างฉาบปูน	455	565	675	
7	1.7 ช่างอะลูมิเนียมก่อสร้าง	435	545	650	
8	1.8 ช่างไม้ก่อสร้าง	445	595	685	
9	1.9 ช่างเขียนแบบก่อสร้างด้วยคอมพิวเตอร์	690			
10	1.10 ช่างปูกระเบื้องผนังและพื้น	485	580	685	
11	1.11 ช่างสีอาคาร	500	640		
12	1.12 ช่างก่อและติดตั้งคอนกรีตมวลเบา	510	625		
	2. สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรม				
13	2.1 ช่างเชื่อมแม่เหล็ก	470	575	675	
14	2.2 ช่างเชื่อมท่อพอลิเอทิลีนความหนาแน่นสูง	510			
15	2.3 ช่างทำแม่พิมพ์ฉีดโลหะ	530			
16	2.4 ช่างประกอบท่อ	440			
17	2.5 ช่างระบบส่งถ่ายกำลัง	495			
18	2.6 ช่างระบบปั๊มและวาล์ว	515			
19	2.7 ช่างเขียนแบบเครื่องกลด้วยคอมพิวเตอร์	510	585	740	
20	2.8 ช่างเชื่อมทิก	540	685	855	
21	2.9 ช่างกลึง	460	540	630	
22	2.10 ช่างควบคุมเครื่องกลึง CNC	470	555	675	
23	2.11 ช่างควบคุมเครื่อง Wire Cut	480			
24	2.12 ช่างเชื่อมอาร์กโลหะด้วยมือ	500	610	685	
25	2.13 ช่างประกอบโครงสร้างเหล็ก	500			
26	2.14 ช่างปรับ	500			

ลำดับ	สาขาอาชีพ (สาขา)	อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ			
		ระดับ 1	ระดับ 2	ระดับ 3	ระดับ 4
27	2.15 ผู้ควบคุมระบบงานเชื่อมมิก - แม็ก ด้วยหุ่นยนต์	560			
28	2.16 ช่างเมคคาทรอนิกส์และหุ่นยนต์อุตสาหกรรม	585	660	755	
29	2.17 ช่างกลึงสำหรับอุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วนยานยนต์	440	530		
30	2.18 ช่างเชื่อมมิก-แม็กสำหรับอุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วนยานยนต์	470	565		
31	2.19 ช่างเทคนิคบำรุงรักษาเครื่องจักรกลสำหรับอุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วนยานยนต์	440	530		
32	2.20 ช่างเทคนิคเครื่องกลึงอัตโนมัติสำหรับอุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วนยานยนต์	440	530		
33	2.21 ช่างเทคนิคฟันสีตัวถังสำหรับอุตสาหกรรมผลิตรถยนต์	440	530		
34	2.22 ช่างเทคนิคฟันซิลเลอร์ตัวถังสำหรับอุตสาหกรรมผลิตรถยนต์	440	530		
35	2.23 พนักงานประกันคุณภาพผลิตภัณฑ์ยานยนต์ (ขั้นสุดท้าย)	440	530		
36	2.24 ช่างเทคนิคเชื่อมสปอตตัวถังสำหรับอุตสาหกรรมผลิตรถยนต์	440	530		
37	2.25 ช่างเทคนิคเขียนแบบเครื่องกล	510	605		
38	2.26 ช่างเชื่อมทิกสำหรับอุตสาหกรรมจักรกลและโลหะการ	550	660		
39	2.27 ช่างเทคนิคระบบส่งกำลัง	495	595		
40	2.28 พนักงานหลอมเหล็กเตาอาร์คไฟฟ้า	515	620		
41	2.29 พนักงานปรุงแต่งน้ำเหล็กในเตาปรุงน้ำเหล็ก (Ladle Furnace)	535	640		
42	2.30 พนักงานหล่อเหล็ก	490	600		
43	2.31 พนักงานควบคุมการอบเหล็ก	470	575		
44	2.32 ช่างเทคนิคเครื่องฉีดพลาสติก	405	480		
45	2.33 ช่างเทคนิคเครื่องเป่าถุงพลาสติก	405	480		
46	2.34 ช่างเทคนิคเครื่องเป่าภาชนะกลวง	405	480		
47	2.35 ช่างเทคนิคการซ่อมเครื่องเป่าถุงพลาสติก	440	515		
48	2.36 ช่างเทคนิคเครื่องกัดอัตโนมัติ	495	595		
49	2.37 ช่างเทคนิคเครื่องอีทีเอ็ม	475	570		
50	2.38 ช่างเทคนิคเครื่องไวร์คัทอีทีเอ็ม	475	570		
51	2.39 ช่างขัดเงาแม่พิมพ์	420	505		
3. สาขาอาชีพช่างเครื่องกล					
52	3.1 ช่างซ่อมเครื่องยนต์ดีเซล	430	535	625	
53	3.2 ช่างซ่อมรถแทรกเตอร์การเกษตร	465	535	620	
54	3.3 พนักงานควบคุมเครื่องจักรรถดักหน้าชุดหลัง	585			
55	3.4 พนักงานควบคุมเครื่องจักรรถยกไฟฟ้า	460			

ลำดับ	สาขาอาชีพ (สาขา)	อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ			
		ระดับ 1	ระดับ 2	ระดับ 3	ระดับ 4
56	3.5 ช่างเครื่องปรับอากาศรถยนต์ขนาดเล็ก	430	530	625	
57	3.6 ช่างตั้งศูนย์และถ่วงล้อรถยนต์	445			
58	3.7 ช่างบำรุงรักษารถยนต์	400	480		
59	3.8 ช่างเคาะตัวถังรถยนต์	500	585	680	
60	3.9 ช่างซ่อมรถยนต์	430	545	640	
61	3.10 ช่างสีรถยนต์	470	545	630	
62	3.11 พนักงานควบคุมเครื่องจักรรถชุด	570			
63	3.12 พนักงานควบคุมเครื่องจักรรถยกใช้เครื่องยนต์	460			
64	3.13 พนักงานควบคุมเครื่องจักรรถลากจูง	555			
65	3.14 พนักงานควบคุมเครื่องจักรรถตัก	520			
66	3.15 ช่างซ่อมรถจักรยานยนต์	445			
67	3.16 ช่างเทคนิคระบบไฮดรอลิก	510	605		
4. สาขาอาชีพช่างไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์					
68	4.1 ช่างไฟฟ้าภายนอกอาคาร	450			
69	4.2 ช่างไฟฟ้าภายในอาคาร	470	595	695	
70	4.3 ช่างไฟฟ้าอุตสาหกรรม	440	550	660	
71	4.4 ช่างซ่อมไมโครคอมพิวเตอร์	440	550	660	
72	4.5 ช่างอิเล็กทรอนิกส์ (โทรทัศน์)	440	550		
73	4.6 ช่างเครื่องปรับอากาศในบ้านและการพาณิชย์ขนาดเล็ก	470	570	675	
74	4.7 ช่างโทรคมนาคม (ไมโครเวฟและการสื่อสารดาวเทียม)	450			
75	4.8 ช่างควบคุมด้วยระบบโปรแกรมเมเบิลลอจิกคอนโทรลเลอร์ (Programmable Logic Controller : PLC)	450	540		
76	4.9 ช่างไฟฟ้าสำหรับอุตสาหกรรมการจัดงานประชุม การเดินทางเพื่อเป็น รางวัล และการแสดงสินค้า (MICE : Meetings Incentives Conventions Exhibitions)	440			
77	4.10 ช่างติดตั้งระบบโซลาร์เซลล์	485			
78	4.11 พนักงานประกอบอุปกรณ์ไฟฟ้าแสงสว่าง	400	475		
79	4.12 พนักงานประกอบมอเตอร์สำหรับเครื่องใช้ไฟฟ้า	410	490		
80	4.13 ช่างเทคนิคบำรุงรักษาเครื่องจักรกลสำหรับอุตสาหกรรมไฟฟ้าและ อิเล็กทรอนิกส์	455	540		
81	4.14 ช่างเทคนิคระบบรักษาความปลอดภัย	440	530		

ลำดับ	สาขาอาชีพ (สาขา)	อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ			
		ระดับ 1	ระดับ 2	ระดับ 3	ระดับ 4
82	4.15 ช่างเชื่อมระบบท่อในอุตสาหกรรมเครื่องปรับอากาศและเครื่องทำความเย็น	440	535		
83	4.16 ช่างเทคนิคเครื่องปรับอากาศขนาดใหญ่	425	520		
84	4.17 ช่างเทคนิคห้องเย็นขนาดเล็ก	425	520		
85	4.18 พนักงานประกอบเครื่องปรับอากาศ	410	505		
5. สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรมศิลป์					
86	5.1 ช่างสีเครื่องเรือน	415	510		
87	5.2 ช่างเครื่องประดับ (ประดับอัญมณี)	470	645	825	
88	5.3 ช่างเครื่องประดับ (รูปพรรณ)	485	575	665	
89	5.4 ช่างเครื่องเรือนไม้	395	475	560	
90	5.5 ช่างเย็บ	370	460	575	
91	5.6 ช่างบุครุภัณฑ์	380	460	560	
92	5.7 ช่างประกอบติดตั้งเฟอร์นิเจอร์	460	570		
93	5.8 ช่างฝีมือเครื่องประดับแนวอนุรักษ์ (เทคนิคโบราณ)	565			
94	5.9 ช่างเครื่องถม	670			
95	5.10 พนักงานเตรียมวัตถุดิบสำหรับอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ไม้จริง	375	430		
96	5.11 พนักงานผลิตชิ้นส่วนเฟอร์นิเจอร์ไม้จริงด้วยเครื่องจักรอัตโนมัติ	425	505		
97	5.12 พนักงานประกอบเฟอร์นิเจอร์ไม้จริง	390	460		
98	5.13 ช่างทำสีเฟอร์นิเจอร์ไม้จริง	400	455		
99	5.14 พนักงานตัดวาดรองเท้า	425	470		
100	5.15 พนักงานอัดพื้นรองเท้า	435	475		
101	5.16 ช่างเย็บรองเท้า	435	480		
102	5.17 พนักงานประกอบรองเท้า (เย็บ)	415	460		
103	5.18 ช่างเจียรระโนพลอย	465	605		
104	5.19 ช่างหล่อเครื่องประดับ	465	605		
105	5.20 ช่างตกแต่งเครื่องประดับ	465	605		
106	5.21 ช่างฝังอัญมณีบนเครื่องประดับ	465	605		
6. สาขาอาชีพภาคบริการ					
107	6.1 นักส่งเสริมสุขภาพแบบองค์รวม ไทยสปปายะ (หัตถบำบัด)	460	575		
108	6.2 นักส่งเสริมสุขภาพแบบองค์รวม ไทยสปปายะ (โภชนบำบัด)	500	600		
109	6.3 นักส่งเสริมสุขภาพแบบองค์รวม ไทยสปปายะ (วาริบำบัด)	500	600		
110	6.4 นักส่งเสริมสุขภาพแบบองค์รวม ไทยสปปายะ (สุนทรบำบัด)	500	600		

ลำดับ	สาขาอาชีพ (สาขา)	อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ			
		ระดับ 1	ระดับ 2	ระดับ 3	ระดับ 4
111	6.5 นักส่งเสริมสุขภาพแบบองค์รวม สປາຕະวันตก (หัตถบำบัด)	540	715		
112	6.6 นักส่งเสริมสุขภาพแบบองค์รวม สປາຕະวันตก (โภชนบำบัด)	680	900		
113	6.7 นักส่งเสริมสุขภาพแบบองค์รวม สປາຕະวันตก (วาริบำบัด)	625	825		
114	6.8 นักส่งเสริมสุขภาพแบบองค์รวม สປາຕະวันตก (สุคนธบำบัด)	595	790		
115	6.9 พนักงานนวดไทย	485	640	795	
116	6.10 พนักงานผสมเครื่องดื่ม	475	525	600	
117	6.11 การดูแลผู้สูงอายุ	535			
118	6.12 การเลี้ยงดูเด็กปฐมวัย	530			
119	6.13 ผู้ประกอบขนมอบ	400	505		
120	6.14 ผู้ประกอบอาหารไทย	470	605		
121	6.15 พนักงานต้อนรับส่วนหน้า	440	565		
122	6.16 ช่างเครื่องช่วยคนพิการ	520	600		
123	6.17 พนักงานแผนกบริการอาหารและเครื่องดื่มในธุรกิจโรงแรมและ ภัตตาคาร	440			
124	6.18 ช่างแต่งผมสตรี	440	510	650	
125	6.19 ช่างแต่งผมบุรุษ	430	500	630	
126	6.20 ผู้ควบคุมสินค้าคงคลัง	415	535		
127	6.21 ผู้ควบคุมรถยกสินค้าขนาดไม่เกิน 10 ตัน	430	540		
128	6.22 ผู้ปฏิบัติการคลังสินค้า	400	505		
129	6.23 นักบริหารการขนส่งสินค้าทางถนน	495	620		